

Kansanääni

Nro 5/10

Marraskuu - Joulukuu 2010

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 e
9. vuosikerta

KANSA EI HYVÄKSY LEIKKAUKSIA

Ay-liike ja kansalaisjärjestöt järjestivät 29.9.-10 perusturvan, eläkkeiden, palkkojen yms. leikkausten vastaisen eurooppalaisen toimintapäivän. Euroopassa kymmenentuhannet olivat kaduilla. Helsingissä Hakaniemen torilla Kaikki puhujat totesivat välttämättömäksi muuttaa nykyinen politiikka.

Sivut 2, 4, 20

Ydinvoiman vastustajat eivät hellitä Pyhäjoella

Vaikka eduskunta kansan vastustuksesta huolimatta päätti myöntää luvat kahden ydinvoimalan rakentamiseen, on vastustus jatkunut. 28.8 suljettiin valtatie 8 15 minuutiksi. Pyhäjoella panoksena ovat eurot, atomit, ydinjätteet ja ihmiset, sekä arvokas perinnemaisema. Hanhikivi-liike jatkaa taisteluaan.

Katso sivu 9

Eduskuntavaalit 2011, valehtelukilpailua ei tule sallia

Lopuillaan olevan vaalikauden aikana on keskusteltu suurten puolueteiden vaalirahasotkuista, maa-hanmuutosta, yms. Vähemmälle ovat jääneet julkisten palvelujen ja omaisuuden omaisuuden yksityistäminen, suunnitelmat perusturvan perusturvan, eläkkeiden ja palkkojen leikkauksiksi yms. vaaleissa oikeat asiat tulee nostaa pöydälle.

Sivut 2, 7 ja 20

Sivut 2-3
-Eduskuntavaaleista valehtelukisa?
-Ei leikkauksia
-Valmisteltu verouudistus on epäonnistunut
-Pullistellaan brändillä

Sivut 4-5
-Eräs palkkaratkaisu
-Ilmastoasioita meiltä ja muualta
-Tappaako kiinalaisten vaurastuminen hait sukupolvelle?

Sivut 6-7
-Asukkaat Helsingissä sanoivat. "Ei fuusiolle"
-Ahtisaaren taustaryhmä
-Suomen Työväenpuolueen eduskuntavaaliohjelma

Sivut 8-9
-Ranskan taistelu eläkkeistä
-Toimiiko parlamentarismi ja toteutuuko demokratia?
-Kovaa väentöä ydinvoimala-alueesta Pyhäjoella

Sivut 10-11, keskiaukea
-Matka Eestin vaiettuun historiaan

Sivut 12-13
-Suomi osana laajaa sotilasliittoumaa
-Latinalainen Amerikka irrottautuu USA:n hegemoniasta

Sivut 14-15
-Työläinen vai..
-Pirkkalan monisteesta keskustellaan
-Juche-aatteen valtuuskunta Koreassa
-Korean työväenpuolueen edustajakokous

Sivut 16-17
-Lähiradion Pipsa ja Juhani Valo haastattelussa
-Markkinavoimien riemuvoitto Ruotsin vaaleissa
-Moskova sai uuden johtajan
-Vorraajan Suomi ei ole täydellinen

Sivut 18-19
-Kansanääni kuuluu
-Työkansan ilmoituksia

Sivu 20
-Kansa leikkauksia vastaan
-STP:n ehdokkaiden esittely alkaa

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki marraskuu 2010

Eduskuntavaaleista valehtelukisa?

Lopuillaan oleva eduskuntavaaliksi on ollut vilkkaan keskustelun aikaa. On pohdittu suurten puolueiden ö varsinkin keskustan ja kokoomuksen ö vaalirahoitusotuksia, korruptiota, maahanmuuttoa ö jopa seksuaalivähemmistöjen oikeuksia ja erään uskonnollisen yhteisön jäsenmäärän muutoksia.

Vielä niitä tärkeämmistäkin aiheista on polemiikkia pidetty: ilmastonmuutoksesta ja energiantuotannosta, vieläpä Saksan pankkien tukemisesta näiden Kreikalle myöntämien luottojen takia. Vähemmän on keskusteltu hallituksen yhteiskunnallistaloudellisesta peruslinjasta, jota voisi luonnehtia hyvinvointiyhteiskunnan murkaamispyrkimykseksi. Se on ollut suoraa jatkumoa Ahon, Lipposen ja Vanhasen 1-hallituksen toimille. Suomessa tuloterot jyrkkenevät OECD-maiden ennätysvauhtia.

Kun Matti Vanhanen joutui eroamaan keskustan johdosta ja pääministerin tehtävistä, hallitus on ollut örampa ankkao tai toimitusministeriö, joka vain odottaa, minkä tuomion kansa kaikkivaltias hallituspuolueille vaaleissa antaa.

Vanhasen-Kivimäen-Merisalun hallituksen ministerit kiistävät kilvan, että tulevalle eduskuntakaudelle olisi suunnitteilla leikkauksia tai veronkorotuksia. Tehdään örakteellisia uudistuksiaö, öhallinnon tehostamistaö, öelinkeinoelämän toimintaedellytysten parantamistaö jne.

Matti Vanhasen 2. hallitus tilasi McKinsey & Company -konsulttifirman avustamaan seuraavan hallitusohjelman laatimista. Vanhasen 1-hallitus tilasi firmalta ohjelmaesityksiä jo 2007. Silloin McKinsey'n ehdotukset olivat: (1) tilaaja-tuottajamallit ja liikelaitosten kuntien palveluissa, (2) työnantajmaksujen pienentäminen, (3) terveydenhuollon maksujen korotus, (4) työttömyysturvan tiukentaminen, (5) yritysten aseman vahvistaminen yliopistojen hallinnossa, (6) korkeakoulupaikkojen kohdentaminen yritysten tarpeiden mukaan, (7) opetuksen maksullisuus muualta tuleville ja (8) markkinointi kansainvälisille yrityksille.

Ehdotukset on jo nyt valtaosin toteutettu. Nyt McKinseyn toivotaan esittävän leikkauksellista terveydenhuoltoon. McKinsey laatii myös Englannin uuden oikeistohallituksen ohjelmaehdotuksen. Valtio irtisanoi 500 000 työntekijää, kansalaisia kuristetaan 81 miljardin punnan menoleikkauksilla Thatcherin ja Lipposen hallitusten malliin. Tuore taloustieteen Nobel-palkinnon voittaja Christopher Pissarides uskoo Britannian vaarantavan tarpeettomasti talouden toipumisen. Nobel-voittajan leikkausten takia Britannian heikko työllisyystilanne voi pahentua entisestään.

Huhtikuun eduskuntavaaleista uhkaa tulla samanlainen valehtelukilpailu kuin muutama edellisenkin vaalitaistelu on ollut. Esimerkiksi vuonna 1995 puolueet kilpailivat siitä, kuka lupaa eniten opinto-, työttömyys- ja sosiaalietuuksia. Vaalien jälkeen muodostettiin demarien, vasemmistoliiton, vihreiden ja ruotsalaisten hallitus, jota demarien entinen johtomies Pekka Martin kutsui Euroopan sodanajan oikeistolaisimmaksi hallitukseksi. 90-luvun laman jälkeisen seitseentoisen yhtäjaksoisen talouden nousukauden aikana Suomen kansaa kuristettiin. Lipposen hallituskausia voi Euroopassa verrata vain Margaret Thatcherin hallituskauteen Englannissa.

Taivaan merkit näyttävät samoilta kuin 15 vuotta sitten. Uusliberalististen puolueiden sammutettujen lyhtyjen kampanjat on revittävä päivänvaloon ja vaadittava niitä esittämään vaalitaivoiteensa. Valehtelukilpailua ei tule sallia!

Tilaa Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-8335360 tai 050-5884159

Ei leikkauksia!

Suomen valtion budjetti oli viime vuonna 6 miljardia euroa miinuksella, tänä vuonna noin 13 miljardia ja ensi vuonna tarkoitus on ottaa lisää velkaa on noin 9 miljardia. Velanotto oli perusteltua, koska velkarahalla voidaan tasoitaa suhdanne-eroja. Vain osa velkarahasta on käytetty talouden elyvttämiseen taantuman aikana. Osa miljardeista on lahjoitettu rikkaille verohelpotusten muodossa ajamalla suurituloisia tukevat veroratkaisut läpi eduskunnassa. Omaisuusvero ja perintövero poistettiin ja suurituloisia suosivat verolait säädettiin ennen kuin lamasta tiedettiin. Lainatut miljardit olisi ollut järkevää käyttää elyvttävään toimintaan tai olla nostamatta niitä.

Ay-liikkeen eurooppalaisen toimintapäivän yleisöä Hakaniemen torilla 29.9.2010

Hallitus väittää ettei se leikkaa

Valtio pakottaa kunnat irtisanomisiin, lomautuksiin sekä kirjas-tojen, päiväkotien, koulujen ja terveyskeskusten lakkautuksiin ym. leikkauksiin antamalla niukasti valtionosuuksia. Peruspalveluiden alasajon käskikassara valtio ja jotkut kunnatkin käyttävät Kuntien palvelurakennemuutoksen (KUPRU) ö hanketta eli käytännössä kuntaliitoksia, joiden tarkoitus on hävittää liitoskuntien koulut ja terveyskeskukset. Nykyinen vihermestö oikeistohallitus on vastuussa leipä-jonoista ja köyhyydestä. Hallitus lupaa yhdeksän hyvää ja kymmenen kaunista, mutta todellisuus on ihan muuta. Nuoriso- ja pitkäaikais-työttömyys on nyt huipussaan ja hallitus leikkaa 60 miljoonaa työllisyysrahoista. Työllisyyden hoitamiseen ja työllisyysperusteisiin investointeihin tarkoitettuja määrärahoja vähennetään ensi vuoden budjettiesityksessä.

Budjettileikkaukset johtavat kuntien palvelujen heikentymiseen ja työ-paikkojen vähentämiseen. Kuntaliiton toimitusjohtaja Kari-Pekka Mäki-Lohiluoma haluaa poistaa työttömien lapsilta oikeuden päivähoidon. Hän muistutti, että vanhuksille on tarpeen hoitotestamentti, valvontakamera ja ruoka-automaatti. Yhden euron suutari voi tehdä kahden euron vahingon. Kuntien rahoitusvajaa paikkaamiseksi tarvitaan miljardien korotusta valtionapuihin. Kun valtio antaa kunnille velvoitteita, valtionosuudet eivät riitä kuntien palveluihin ja työ-paikkoihin. Rahoitusvajaa takia kunnat ovat menneet laittomuuksiin - esimerkiksi opettajien lomautuksiin kouluissa.

Huono-osaiset jäävät taas jalkoihin

1990-luvun talouslaman jäljet näkyvät. Sosiaalipalveluja supistettiin, vaikka niiden tarvisjotta tuli lisää. Syrjäytyneiden määrä kasvoi. Sama näyttää toistuvan nykyisen taloustaantumana aikana. Tuotannossa ja markkinoilla taantumana pohja lieene jo ohitettu, mutta julkisessa taloudessa sen seuraukset alkavat vasta realisoitua. Sosiaalibarometri 2010 -julkaisun mukaan palveluja ja etuuksia on jo karsittu kunnissa. Hallitus vakuuttaa, että menneistä lamakokemuksista on opittu. Syrjäytyneiden ja syrjäytymisvaarassa olevien tukeminen ei silti toimi.

Eduskunnan on torjuttava valtion henkilöstön irtisanomiset

Muun muassa Pardiän väki on mielenilmauksin vastustanut valtion talousarvion leikkauksia, jotka voivat johtaa lomautuksiin ja irtisanomisiin. Eduskunnan on kannettava vastuu siitä, että valtion henkilöstön työvoimakustannukset budjetoidaan täysimääräisesti virastoille ja laitoksille. Valtion budjettikehykset ovat useissa virastoissa niin tiukat, että säädettyjen tehtävien suorittaminen on oleellisesti vaikeutunut henkilöstö- ja talousresurssien puutteessa. Esimerkkejä näistä ovat Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen, VTT:n ja monen muun laitoksen määrärahalikkauksista johtuvat yhteistoimintaneuvottelut, suunniteltu tulin toimipaikkojen raju karsiminen jne. Myös yliopistojen rahoitus on vinksin vonksin tai ainakin heikun keikun. Toivottavasti Helsinkiin

kaupunginjohtaja Jussi Pajusen ehdottamaa kerjuukieltoa ei hyväksytä ö muuten yliopistot joutuvat nauulaamaan 2*4:t oville..

“Lait pettää, hallitukset sortaa, verot köyhälistön verta juo”

Näin toteaa Kansainvälisen kolmas säkeistö. Sanat ovat tänään enemmän totta kuin vuosikymmeniä. Suomessa oli progressiivinen verotus. Olemme siirtyneet regressiivisen verotuksen aikaan. Kun tähän saakka on verotettu tuloja progressiivisesti, niin vastedes verotetaan kulutusta. Tänä päivän valtion tuloveron osuus on vain 8 % ja regressiivisen verotuksen osuus noin 30 % julkisvallan veroista ja maksuista. Kunnallisvero ja pääomatulovero ovat käytännössä tasaveroja. Veroale ja julkisten palveluiden alasaajo uusliberalismin ydin. Kun vaaleilla valittujen päättäjien valta vähenee, kasvaa kasvottomien markkinoiden valta. Tämä vuosi on julistettu EU:ssa köyhyyden vastaiseksi teemavuodeksi. Hallitus tietää, että juhlapuheet tulee aloittaa köyhyyden vastaisilla lauseilla ja että köyhyys lisääntyy myös Suomessa. Se ei tee asialle mitään. Se ei esitä budjettisia toimia perusturvan parantamiseksi.

Veroratkaisut köyhyyttä torjumaan!

Jos haluamme uudelleen alkaa rakentaa hyvinvointivaltiota, kannattaa palata progressiiviseen verotukseen. Ehdotan, että palautamme pääomatuloveron progression, varallisuusveron ja suurten omaisuusien perintöveron sekä korotamme valtion tuloveroja. Rahaa perusturvaan löytyy myös karsimalla asemenoja. Budjettisia asemäärärahaat on korotettu 756 miljoonaa ja parina seuraavana vuonna 1,85 miljardia. Niitä voisi siirtää työllisyyteen, perusturvaan, hyvinvointipalveluihin, kouluhin, kirjastoihin!

Amerikkalaiskonsultit johtavat hallitusta

Hallitus pestasi McKinsey & Companyn ideoimaan hallitusohjelman myös Britannian konservatiivihallitukselle. Ammatillitöiden tilaaman tutkimuksen mukaan leikkaukset kirpaisivat 10 kertaa enemmän köyhiä kuin rikkaita. Sinkkotalouden kärjivät leikkauksista 1000 euroa vuodessa. Lapseton paris-kunta ja yksinasuva eläkeläinen menettää 1200 ja yksinhuoltaja 2270 euroa. Viranomaiset arvioivat, että 200 000 ihmistä joutuu lähemmään evakkoon Lontoosta kristustoinimen seurauksena. Koalitiiohallitus lupasi vaaleissa toteuttaa leikkaukset öreilustiö.

Juhani Tanski

Hyvät Kansan äänen lukijat

Kansan ääni on nyt ilmestynyt lähes 9 vuotta. Sitä aloimme toimittaa, kun oli ilmeistä, että nykyinen kova oikeistolainen talouspolitiikka on voitettavissa vain muodostamalla laaja kansaa edustava yhteisrintama, joka ottaa tehtäväkseen uskottavan poliittisen vaihtoehdon esittämisen nykymenolle. Moniin politiikan "helppoheikkeihin" verrattuna tiedämme, että todellinen vaihtoehto ei ole sovittavissa nykypolitiikan raameihin, vaan se merkitsee viime

kädessä muutosta politiikan suunnassa. Tämän asian ajaminen on lehtemme keskeisin tehtävä. Vapaaehtoisella työllä pyörivä lehtemme on nyt kuitenkin siinä tilanteessa, että joudumme uudistamaan toimitustekniikkaamme, uusimaan taitto-ohjelmistoamme yms. tähän tarvitsemme yhdellä kerralla vähän enemmän rahaa. Tässä mielessä vetoamme kaikkiin lukijoihin. tukekaa nyt lehteämme, että saisimme tarvittavat rahat

kokoon. Kurkatkaa sivulle 19. Siellä näette vasemmassa yläkulmassa tiedot säännöllisesti pyörivästä tukikamppailustamme. Samalla sivulla vasemmassa alakulmassa on kehoitus osallistua uudenvuodentervehdyskampanjaamme. Osallistukaa näillä muodoilla tukikamppailuihimme, niin vuoden alussa pääsemme siirtymään vähän uudempaan toimintustekniikkaan.

Julkaisijajärjestö

Valmisteltu verouudistus on epäonnistunut

Pekka Tiainen
valtioetien tohtori
taloietien
9.10.2010

Esitysten perusheikkous on, että ne jatkaisivat verotuksen tuloeroja tasaavan progressiivisuuden vähentämistä kohden tasaveroa ja jopa regressiivistä veroa, jossa pienituloiset maksavat tuloistaan suurituloista suuremman osuuden. Esitys siirtää verotusta kulutusveroiksi, joissa päämuotona on arvonlisävero. Kun kulutukseen kohdistetaan veroa, unohdetaan, että pienituloiset kuluttavat suuremman osan tuloistaan kuin suurituloiset. Kun kulutusveroprosentti on kaikille sama, tästä seuraa, että pienituloiset maksavat tuloistaan kulutusveroa suhteessa enemmän kuin suurituloiset. Tätä kutsutaan regressiivisyydeksi eli mitä pienemmät tulot, sitä suurempi verojen osuus tuloista. Se on progressiivisen verotuksen vastakohta ja tällöin verotus kasvattaa tuloeroja.

Ei ole sattumaa, että verotus viedään tähän suuntaan. Se on ollut verotuksen muuttamisen pitkä linja kauan. Linjan epäoikeudenmukaista räikeyttä havainnollistaa Björn Wahlroosin verotus. Häneltä poistettiin progressiivinen verotus lähes kaikista tuloista, kun pääomatulujen progressiivisesta verotuksesta luovuttiin vuodesta 1993 alkaen. Hän oli siinä asemassa, että hänen ei tarvinnut ottaa tuloaan palkkatulona vaan pääomatulona, jolloin hän vältti palkkatuloveron progressiivisuuden. Toiseksi häneltä poistettiin varallisuusvero, kun varallisuusvero lakkautettiin 2000-luvun alussa. Kolmanneksi hänen perintöveroaan kevennettiin. Neljänneksi hän saa maataloustukea

Martti Hetemäen verotyöryhmän esitykset lisäsivät verotuksen epäoikeudenmukaisuutta entisestään. Tarvitaan tulonjakoa oikeaseiva ja työllisyyttä parantava verouudistus, joka ottaa huomioon ympäristön. Työryhmän veroesitysten pääkohtia ovat seuraavat:

•Kaikkien suurimmissa tuloissa lisätulosta perittävä vero alennettaisiin 50 % ja muilta osin tuloverotusta ei muutettaisi.

•Pääomatulot perittiin vuoteen 1992 progressiivisella asteikolla Progressiivisuutta ei edelleenkaan toteutettaisi, vaan pääomaverot nostettaisiin 28 %:sta 30 %:tiin, mutta myös aivan pienissä pääomatuloissa ja niissä se perittäisiin saman suuruisena kuin kaikkein suurimmissa pääomatuloissa.

•Arvonlisävero, joka jo nostettiin 23 %:tiin, nostettaisiin edelleen 25 %:tiin ja tämä korotus nostaisi kaikkia hintoja. Ruoaan ja mm joukkoliikenteen lipun arvonlisäveroa nostettaisiin saman verran.

•Kiinteistöveroja tultaisiin edelleen korottamaan myös tavallisissa kerros- ja rivitaloasunnoissa ja omakotitaloissa.

•Pörssiyhtiöiden voittovero alennettaisiin 22 %:tiin.

•Pörssiin listaamattomissa yhtiöissä niiden koosta riippumatta olisi uusi niin sanotun riskittömän koron tason perustuva vähennys. Sillä hyvitettäisiin 90 000 euron suuruisen osinkojen verovapauden poistaminen pörssiin listaamattomilta yhtiöiltä, joilla on varallisuutta huomattavassa määrin.

300 000 euroa vuodessa. Viidenneksi hänelle maksettiin Mandatumin osakkeista kaksinkertainen hinta niiden pörssiarvon verrattuna, kun Sampo osti Mandatumin 2000-luvun alussa ja hän sai tästä suuruusluokkaa 100 miljoonaa euroa ja hänestä tuli Sammon toimitusjohtaja. Lisähinta hänelle maksettiin hallituksen hyväksymyksellä, koska valtio oli Sammon suurin omistaja siksi, että valtion Postipankki oli Sampo Pankin nimellä siirretty Sammon omistukseen ja valtio sai vastaavasti Sammon osakkeita.

Kun Wahlroos syksyllä 2010

uhkasi muuttaa maasta, jos verotusta muutetaan hänelle epäedulliseksi, ja vaikka äikisti peruutti puheensa, hän tuli paljastaneeksi, mitä ajatteli ja käyttäneeksi rikkaiden maastamuutolla uhkaamista painostuskeinona. Hän sanoo, että valtio on kohdellut häntä hyvin, mikä edellisen valossa on totta, mutta kertoo verotuksen kriisistä.

Verotuksen taustasta on tässä hyödyllistä palauttaa mieleen muutama seikka. Progressiivinen tuloeroja tasaava verotus oli pitkään työväenliikkeen vaatimus, kunnes se siten toteutettiin valtion verotuksessa. Sittemmin tulo-

verotuksen merkitys kasvoi 1970-luvun puoliväliin asti, mutta progressiivisuutta on murennettu ja murentamista on vain kiihdytetty. Tärkein tapa murentaa progressiivisuutta on ollut ei-progressiivisten verojen, erityisesti kunnallisverotuksen ja liikevaihtoveron, vuodesta 1995 arvonlisäveron nimellä, osuuden kasvataminen. Liikevaihtoverotuksen tausta on tässä hyvä tunta.

Liikevaihtovero otettiin käyttöön sotaverona toisen maailmansodan aikaan ja kohdistettiin suuriin yrityksiin. Kun tuli rauha, veroa ei poistettu, vaan sillä alettiin rahoittaa muita julkisia menoja ja sosiaaliturvaa. 1960-luvun puolivälissä Ahti Karjalaisen maalaisliiton ja kokoomuksen hallitus esitti korotettavaksi liikevaihtoveroa ja sen ulottamista suureen määrään pienempiä yrityksiä, jotka vastustivat hanketta ja osoittivat mieltään eduskuntatalolla. Tuolloin SDP ja SKDL äänestivät esityksiä vastaan. Tämä oli yksi ratkaiseva seikka vasemman vaalivoittoa vuoden 1966 eduskuntavaaleissa, kun porvarilliset puolueet menettivät yrittäjien kannatusta.

Jatkuu sivulla 4

Pullistellaan brändillä

Suomen eliitillä on hätä, kun maan asiat maassa maailmalla menee päin helvettä. Nyt epätoivon vimma rakennetaan sinulle, minulle ja maailmalle valtion asettamassa Jorma Ollilan työryhmässä uutta Suomi brändiä. Häveliäisyydestä ja jostain kummallisesta sanoilla pullistelusta johtuu, ettei sanota selvästi, että kyseessä on uuden mielikuvan luominen. Kun laman, pahoinvoinnin ja kurjuuden lisääntyessä se on huonontunut.

Työryhmän (väli)raportin mukaan Suomen vahvuuksia ovat luonto, vesi, opetus ja Ahtisaari!

Niistä ei paljoa irtoa. Mutta Suomi on jo itse tykönäin julistautunut rauhan mahtimaaksi, vaikka sillä ei ole brändin mukaista rohkeutta arvostella Yhdysvaltojen maailman poliisin roolia, siitä puhumattakaan, että esitetäisiin vaatimuksia palestiinalaisten, pakistanilaisten, afganilaisten, irakiläisten, afrikkalaisten jne. tappamisen lopettamista. Lähi-idän ongelman ratkaisu on yksin Yhdysvaltojen käsissä. Israelin jatkaa mahtavalla sotakoneellaan tappamista ja vieraan maan anastamista niin kauan, kun USA sitä tukee, rahoittaa ja aseistaa.

Kansainvälisen kurjuuden keskellä Suomi voi pullistella kou-

lutsella, josta se on saanut tunnustusta. Nyt siihen lisätään Newsweek julistus, että Suomi on maailman paras maa elää. Jos se olisi tosi, niin muualla on tosi, tosi kurjaa.

Kun brädiryhmä ei tahdo saada valmistu aikaan, niin **Mauri Pekkarisen** (kesk) superministeriö pistää pököä pesään ja julistaa, että rauhan ja hyvinvoinnin lisäksi Suomi ryhtyy ihan noin vaan maailman kaivos- ja bioenergianalalla mahtimaaksi.

ooo

Helsinki on hyvin innokkaasti rakentanut omaa brändiä. Siksi kaupungin talous on kokoomuksen ja sen kaupunginjohtaja **Jussi Pajusen** suosimilla valtavilla investoinneilla nopeassa tahdissa ajettu kuralle. Aiemmin vahvasti voittolinen kaupunki tekee nyt huiketa tappiota. Syynä ei ole lama vaan suuruudenhulluus, välinpitämättömyys, osaamattomuus ja älyttömyt investoinnit.

Kuten tavallista, kansalta salataan karu todellisuus. Parikymmentä vuotta sitten tehtiin kuntien kirjanpituudistus. Sen piti yhdenmukaistaa yritysten ja kuntien kirjanpito, että ne olisivat vertailukelpoisia. Valtio kuitenkin antoi kunnille ohjeen, jolla kunnat määrättiin sekoilemaan poistojen ja investointien kanssa eli vääräntämään kirjanpitoa. Siinä meni vertailukelpoisuus.

Valtion ohjeen mukaan väären-

netty kirjanpito 200662010 osoittaa Helsingille ylijäämää 816 miljoonaa euroa. Mutta kun kirjanpito tehdään kuten yrityksissä, tulos onkin 3 273 miljoonaa euroa ylijäämäinen. Vastaavasti ensi vuosi 145 miljoonan veronkorotuksen jälkeen olisi voitolla 92,2 miljoonaa, todellisuudessa 530,1 miljoonaa euroa. Vasta 678,9 miljoonan investointi vie todellisen tuloksen 148,8 miljoonaa alijäämäiseksi.

Kokoomusvetoisen valtuuston po liittikkaa kuvaa se, että päätymässä olevan viisivuotiskauden tulot kasvavat 16,3, mutta investoinnit 85,3 prosenttia! Taloudenhoidon virheet tulee korostetusti näkyviin 200862010. Tällä jaksolla toiminnan tuloksessa on ylijäämää 1 299 miljoonaa, mutta investointeja 2 075 miljoonaa. Kolmessa vuodessa aiemmista voitoista syödään investointien vuoksi huiketa 776 miljoonaa euroa. Ensivuonna syödään lisää ja investointien jälkeen tappio kasvaa 925 miljoonaa euroon ja velka samaan tahtiin.

Jo pitkään osa investoinneista on ollut hukkaan heitettyä rahaa. Investointien vuoksi tulevien vuosien tappiokierre jatkuu, sillä kaupungilla on suunnitelmia, joihin ei ole varaa. Siksi nyt vaaditaan kulujen supistamista ja verojen korottamista! Omaisuuden hoito ja ylläpito ovat aina kulubudjetissa, joten investoinnit voidaan puolittaa vahinkoa aiheuttamatta. Silloin

kuluja ei tarvitse leikata, veroprosenttia nostaa eikä palveluja leikata.

ooo

Omanlaista brändin rakentamista on sekin, kun kokoomuslainen valtiovarainministeri **Jyrki Katainen** sai eduskunnassa hehulin, kun joku puhui jotain suomalaisesta orjatyöstä. Siihen Katainen oli tukehtua. Hänen mielestään tilastotempu, valheet ja pelkkä jankuttaminen on todistus hyvinvoinnista. Suomessa maan talouden tuloja ei osata laskea tai jos osataan, niin ainakaan ei kerrota missä mennään.

Yksikään itseään nunnioitava porvari, demari eikä juuri kukaan asiantuntija halua kertoa, että kasvun vuotena 2008 noin 2,8 miljoonasta palkansaajasta puolet, 1,4 miljoonaa, sai vuoden aikana tehdä töitä keskimäärin 716 tuntia. Siitä kertyi vuoden palkkatuloksi vaivaiset 9 266 euroa. Puolet palkansaajista siis tienasi keskimäärin 772 euroa kuukaudessa. Kun omalla työllä ei tule toimeen, suuri joukko joutuu leipäjonoon - siinä on sitä brändiä!

Kurja työtilanne on jatkunut jo lähes parikymmentä vuotta. Työn määrä on vuosittain vaihdellut, mutta 2008 vain valtavan haamutuntien määrän kanssa nipin napin saavutettiin 1990 työtuntien määrä. Todellisuus jäi kausi siitä, vaikka työvoima on lisääntynyt sadallatuhannella. 2009 tilanne oli

Sittemmin liikevaihtoveroa kuitenkin jatkuvasti nostettiin ja sitä muutettiin asteittain arvonlisäveroksi antamalla verohelpotuksia koneille ja laitteille, rakennuksille ja yritysten käytämälle energialle. Ennen kuin SKDL hajosi vuonna 1983, liikevaihtoveron korottamisen vastustaminen oli yksi niitä asioita, jotka yhdistivät laajasti SKDL:n piirissä. Se oli tärkeä asia siksi, että keskitymällä tällaisiin yhdistäviin asioihin SKDL:n hajottaminen olisi voitto estää. Se olisi kuitenkin samalla merkinnyt radikaalimpaa linjaa yhteiskuntamme demokratisoimiseksi ja työtätekevien ja pienituloisten etujen puolustamiseksi. Se olisi tukenut silloisia enemmistöä ja vähemmistöä yhdistävää linjaa, mutta voimien yhdistäminen ei onnistunut. Seurauksena oli, että menetettiin pääasiallinen vastavoima huonolle kehitykselle ja alkoi sirpaloituminen kausi, jota on kestänyt 30 vuotta. Samalla hukattiin se perintö, jota vuosi 1966 ja sen jälkeiset vuodet ja työväenliikkeen historia olivat merkinneet. Kokonaan perintöä ei hukattu, vaan se elää, mutta se hukattiin siinä mielessä, että käännettä talous- ja yhteiskuntapoliteittia suuntaan ei ole kyettävää saamaan aikaan. Tulokset ovat olleet parannuksia, mutta niiden merkitystä ovat vähentäneet menetykset ja talous- ja yhteiskuntapoliteittian virheelliset ratkaisut, joista progressiivisen verotuksen purkaminen on yksi suurta vahinkoa aiheuttava.

Lopullinen arvonlisäveroon siirtyminen tapahtui vuonna 1995, kun Suomi liittyi EY:n, nyky nimeltään EU:n jäseneksi.

Kai Konturi

ERÄS PALKKARATKAISU

Teknoliateollisuuden sovittiin 1.9.2010 palkkaratkaisu. Sen mainostettiin takaavan kaikille 1,5 prosentin palkankorotuksen 1.10.2010 alkaen. Sopimuksen lähempi tarkastelu kuitenkin osoittaa, ettei mainoksiin kannata uskoa. Metallityöväen liitto ja teknoliateollisuus ry. sopivat, että ennen palkankorotuksen toteuttamista työpaikalla tarkastellaan talous, tilauskanta ja työllisyystilannetta. Tätä kirjoitettaessa ei ole tiedossa se, kuinka monella työpaikalla tämä otarkastelu tuli tehdyksi. Joka tapauksessa tarkastelun perusteella voitiin paikallisesti sopia korotusten taso, toteuttamistapa ja ajankohta. Tämä tarkoittaa, että korotukset voidaan sopia pienemmiksi kuin tuo 1,5 prosenttia, tai niistä voidaan kokonaan luopua mikäli yrityksen talous, tilaus ja työllisyystilanne on huono!

Varmasti moni työntekijä parkui sydäntäsärkevästi huonoa tilannetta ja väitti kirkkain silmin yrityksen menevän nurin, jos 1,5 prosentin korotukset toteutuvat. - Jokainen duunari ymmärtää, että sellainen yritys, joka noin pieniin korotuksiin kaatuu, kaatuu joka tapauksessa.

Ensimmäisen kerran sopimukseen oli räntätty teksti: ÖTyöpaikkakohtaisessa tarkastelussa voidaan päätyä myös kustannusvaikutukseltaan suurempiin korotuksiin. ÖHyvä, että on räntätty, vaikka ei sopimuksia suurempia korotuksia koskaan kielletty olekaan. Joillakin työpaikoilla, joilla menee erityisen hyvin, ovat työläiset yhtenäisesti esiintyneen saaneetkin ökustannusvaikutukseltaan suurempia korotuksia. Ne ovat kuitenkin pieni vähemmistö.

Ei todellakaan ole metallin väkeä palkkataistelussa viime vuosikymmeninä näkynyt. Sitä ahkerammin palkkojensa puolesta ovat taistelleet ns. ei-perinteistä työlläistäusta omaavat työläiset. Kuva Superin lakon ajoilta 11.9.07 eduskuntatalolla.

Niissä yrityksissä, joissa työläiset eivät suostuneet sovittua pienempiin korotuksiin, eivätkä työntekijät suurempiin, korotus jaettiin kustannusvaikutukseltaan 1,5 prosentin suuruisena siten, että 1 prosentti tuli yleiskorotuksena ja loput 0,5 prosentin suuruisena erinä henkilökohtaisiin korotuksiin. Tämä ei kuitenkaan tarkoittanut sitä, että kaikki olisivat saaneet yleiskorotuksen lisäksi 0,5 prosentin henkilökohtaisen erän. Samasta työstä ja samasta pätevydestä näet pitäisi saada sama palkka, mutta jostain kummallisesta syystä näin ei ole. Tästä syystä tuo henkilökohtainen erä jaettiin siten, että samasta työstä ja samasta pätevydestä pienintä palkkaa saava sai 1,9 ja suurinta palkkaa saava 1,1 prosentin korotuksen ja siinä välissä oleva sen kuului 1,5 prosenttia. Jos korotus tällä tavalla toteutettiin se todellakin oikaisi öpalkkarakenteessa olevia vinoumia. ÖMutta ei se niitä kuitenkaan kokonaan poistanut.

Työnteettäjät varmasti pitivät huolen, että ne siellä säilyvät. Herrat toivoivat duunarin riutelevän palkkoista keskenään.

Niillä työpaikoilla, joilla tästä henkilökohtaisesta erästä ei syystä tai toiesta päästy yhteyssuunnitelmien, korotus jaettiin kokonaisuudessaan 1,5 prosentin yleiskorotuksena. Näin toteutettuna korotus lisäsi palkkaroja, paitsi yrityksen sisällä myös samaa työtä samalla pätevytydellä, mutta erisuuruisella palkalla työskentelevillä vielä enemmän kuin edellisen vaihtoehdon. Jos teknoliateollisuuden TES korotusten toteutus tuntuu sekavalta, ei vika ole lukijan ymmärryksessä, vaan siinä että se on sekava! Teknoliateollisuuden korotusten ö ja palkkarakenteen seikkaperäiseen selvittämiseen ei yksi lehtijuttu, eikä edes yksi lehti riitä.

Mihin tällaiset sopimukset johdavat?

On syntymässä tilanne, jossa yhdessä yrityksessä duunarit eivät saa sientäkkään lisää liskaa, toisessa saavat sen 1,5 prosenttia ja kolman nessa niin paljon kuin keh taavat pyytää. Tästä seuraa, että palkkaerot alalla alkavat venymään ja mitä siitä sitten seuraa? Sekö, että metalliduunarit alkavat taistelemaan keskenään ja tulevat kateelliseksi niille, jotka pystyvät taistelemaan ne suurimmat korotukset ja he taas vähät välittävät niistä jotka eivät pysty? Vaikuttaa siltä, että solidaarinen palkkapolitiikka on koko naan unohdettu ja sen tilalle on tullut eriarvoistava ja heikommat käyttävä palkkapolitiikka! Miten on mahdollista, että tämä kehitys on päässyt lipsahtamaan suuren ja mahtavan metallityöväen liiton solmimaan sopimukseen?

Tulevaisuushankkeet

Teknoliateollisuus ry. on julkaissut määrän unensa otsikolla öprojekti suomi ö teknoliateollisuuden tulevaisuushanke". Pähkinänkuoressa hanke tarkoittaa sitä, että työntekijät haluavat kaikista sovittavan paikallisesti. Siis aivan kaikista. Ja mieluummin jokaisen duunarin kanssa erikseen. Jokaiselle näytävät hankkeensa kanssa edenneen. Mikseivät olisi edenneet, kun metalliliitto riiputtaa neuvottomana muniaan. Taitavat kohta kokonaan pudota.

Missä on metallityöväen tulevaisuushanke?

Viime keväänä käydyistä ja elokuussa jatkuneista neuvotteluista ei juuri mitään tietoja herunut. Kun joku jäsenistölle neuvotteluista kertoi, oli hämmästys suuri. Seuraavaksi liitti kysymys: Mikä on liiton vaatimus? Hämmästys oli

vielä suurempi, kun kerrottiin ettei sellaista ole esitetty ja että työnteettäjät kyllä esittävät lisää paikallista sopimista ja ettei palkkoja korotettaisi lainkaan. Jäsenistön on vaikea hyväksyä sitä, että heitä koskevia neuvotteluja käydään lähes salaa.

Eräs Toveri lausui äänensä monen mielipiteen: öMeille ei kerrota mitään, mutta jäsenmaksurahat kyllä kelpaa. Niillä onkin sitten kiva mennä herrojen kanssa kabinetteihin ryyppäämään. ö Luottamusmiehet joutuvat tällaisilla erheellisillä käsitäyksiä työpaikoilla oikomaan.

Se metallityöväen tulevaisuushanke? Ei sellaista ole. Ja kun ei ole, niin ei ole seuraavinkaan TES neuvotteluihin esittä mitään vaatimuksia. Metallissa on esitetty tällainen kysymys: öMaailma muuttuu, viemmekö me muutosta, vai viekö muutos meitä". Johtopäätös on näköjään ollut, että metalli on mennyt mukaan kapitalistien viemään muutokseen. Sitä on seurauksena ollut, että metallityöväen työehdot heikkenevät jokaisella sopimuskierröksellä.

Metallityöväen ö koko työväenliikkeen on korkea aika alkaa omaa tulevaisuushankettaan pohittamaan. Kaukaa sitä ei tarvitse etsiä. Riittää kun tutkii työväenliikkeen historiaa ja saavutuksia. Tutkija toteaa nopeasti vanhan ja edelleen käyttökelpoisen iskulauseen paikkansa pitävyyden.

Se menee näin: Voittoisa työväenliike tukeutuu sosialismiin.

Markku Nieminen

Valmisteltu verouudistus on epäonnistunut...

Jatkoo sivulta 3

Silloin siirryttiin johdonmukaisesti periaatteeseen, jossa kunkin tuotantovaiheen arvonlisäverotetaan ja vähennetään ostoihin sisältyvä arvonlisävero ei vain kone- ja laitehankintojen ja rakennusten ja energian osalta vaan kaikkien ostojen osalta. Periaate on sinällään looginen, mutta siirtää veron loppuottoon, viime kädessä kulutuksen hintaan ja työn hintaan työvaltaisessa toiminnassa. Koneet ja laitteet, örobotit, jäävät verotomiksi. Arvonlisäveroon siirryttäessä kymmeniä tuhansia ennen yrittäjiä tuli arvonlisäverotuksen piiriin ja arvonlisävero ulotettiin erilaisiin asumiskustannuksiin ja palveluihin kuten myös alkutuoteisiin kuten torien elintarvikkeisiin.

Progressiivisten verojen ja varallisuuden perustuvien verojen korvaamisessa arvonlisäverolla on se häitä, että verotuksen tuloeroja tasaava vaikutus muutetaan tuloeroja lisääväksi. Tämän ohella, kun hintoja nostetaan arvonlisäverolla, se heikentää ostovoimaa ja sitä kautta kysyntää ja työllisyyttä. Jotkin korjaukset, kuten joidenkin tuotteiden alemmat arvonlisäveroprosentit, ja työvaltaista toimintaa suositvat alennukset ovat merkityksellään riittämättömiä, että ne korjaisivat arvonlisäverotuksen

nykyisiä perusepäkohtia.

Verouudistus tulee rakentaa toiselta pohjalta kuin Hetemän työryhmän esityksessä.

-Lisätuloista tulee perä suurimmissa tuloissa 60 % veroa. Ei ole mitään erityisyyttä, että vero pitäisi rajata suurimmissa tuloissa tulo lisäyksessä 50 %iin. Varallisuusvero tulee palauttaa suuriin omaisuuksiin. Lisätuloja tulee käyttää nuorten ja pitkäaikaistyöttömien työllistämiseen ja työn oikeuden turvaamiseen ja samalla tulonjaon muuttamiseen oikeudenmukaisemmaksi, kun työstä saatu palkka on parempi kuin sosiaaliturva. Palkkatulon tuloverokevennykset tulee rajata pieniin ja keskituloihin.

-Pääomaverot tulee muuttaa progressiiviseksi ja perä suurimmissa pääomatuloissa tulo lisäyksestä 60 % nykyisen 28 %:n ja kaavaillon 30 %:n sijaan. Lisätuloa tulee käyttää siten, että pienissä pääomatuloissa, kuten oman asunnon vuokraamisessa tai pienyrittäjien yrittäjätuloissa verotusta alennetaan lähelle sitä, mitä se on vastaavasti pienissä palkkatuloissa.

-Kunnallisverotuksen alarajaa tulee nostaa ja kunnallisverotusta alentaa pienissä tuloissa ja kattaa tästä aiheutua menetys kunnille muuttamalla kuntien verotusta suurissa tuloissa progressiiviseksi.

-Junien, metron ja bussiliikenteen lipun hinnasta tulee poistaa ALV samoin kuin välttämättömyyselintarvikkeista ja vastaavia muita

alennuksia tulee toteuttaa, kun se on oikeudenmukaisuuden, työllisyyden tai esimerkiksi jätteen hyötykäytön kannalta perusteltua. Arvonlisäveroon tulee ottaa käyttöön korotus 30 %:tiin häitä aiheuttaville tuotteille ja yleisyytuotteille. Koneisiin, laitteisiin ja tuotantorakennuksiin tulee säätää arvonlisävero, jota ei voi vähentää. Varoilla on järkevää rahoittaa tutkimista ja tuotekehitystä sekä työelämän ja muuta koulutusta.

-Pankeille tulee säätää vero, joka voi perustua taseiden loppusummaan. Varioja tulee käyttää henkilöiden ja yritysten vapauttamiseen velkaperinnästä ja ulostotosta oikeudenmukaisuus- ja ihmilyssyysperusteilla. Oikeuskäytäntöä tulee muuttaa niin, että rahoitusta joutuu kantamaan vastuuta rahoituksestaan niin, että välitetään ihmisten ja yritysten ajamista velkaperintään ja ulostottoon.

-Arvonlisävero peritään täytenä 22 500 euron liikevaihdossa. Raja auttaa käytännössä vain osa-ai-kayrittäjiä. Se tulee nostaa 100 000 euron, jolloin tällä alemmassa liikevaihdossa prosentti on keskimääräistä alempi.

-Maakaasun energiaverot tulee pitää pysyvästi kivihiilen veroa alempana eikä vain siirtymäkauden ajan. Kotimaisen polttoaineena käytettävien bioetanolin raskaasta verotuksesta tulee luopua.

-Työnantajan kansaneläkevaakuutusmaksu tulee palauttaa ja

poisto rajata vain pieniin yrityksiin. Maksu tulee perä yritysten tuloksen mukaan. Varat tulee käyttää kansaneläkkeiden korotuksiin ja siihen oikeutettujen määrän lisäämiseen erityisesti pienten työeläkkeiden osalta.

-Arvonlisävero ei tule korottaa 23 %sta ennen kuin listatut muut korjaukset verotukseen on tehty ja nähdään, onko näiden ja parantuvan työllisyyshäityksen tuloksena korotus valtiontaloudellisesti enää lainkaan tarpeen. Muutoin arvonlisäveron korottaminen on vain keino välttää oikeudenmukaisuuden, työllisyyden ja ympäristön kannalta tarpeelliset veröjärjestelmän korjaukset.

Kertauksen vuoksi

Jotta Katainen ja muut hallitusherrat asian ymmärtäisivät, käykäämme asia läpi vielä esimerkillä. Verrataan henkilöä, joka ansaitsee 1000 euroa kuukaudessa henkilöön, joka ansaitsee 10 000 euroa ja saa käteensä 7 000 euroa kuukaudessa. Edellinen käyttää koko 1000 euroa kulutukseen ja maksaa kulutusveroja esimerkiksi 25 %:n mukaan 250 euroa, mikä on 25 % tuloista. Jälkimmäinen kuluttaa sanokaamme 3 000 euron verran kuukaudessa ja maksaa siitä 25 % eli 750 euroa. Tämä on 7,5 % hänen 10 000 euron tuloistaan Pienituloisen maksaa 25 % ja suurituloisen 7,5 %. Kun suurituloisen tuloverotusta keven-

-Kun verotuksen virheellisyksillä aiheutetaan vahinkoja, ne tulee korvata ja tätä varten tulee luoda tarpeellinen oikeuskäytäntö.

-Näiden korjausten ohella tulee käynnistää verouudistelu, jossa selvitetään mahdollisuudet verotuksen paljon perustavanlaatuiseen uudistamiseen pidemmällä aikavälillä. Eräs kysymys on työeläkerahastojen siirtäminen pois yksityisiltä vakuutusyhtiöiltä ja yhdistämisen nykyisen Kansaneläkelaitoksen kanssa. Toinen iso kysymys on kuntien osuuden kasvattaminen progressiivisista verotuloista ja tähän liittyvä veröjärjestelmän uudelleen organisointi.

netään ja tämä katetaan kulutusverolla, pienituloisen ei saa hyötyä verokevennyksestä ja häntä kuormitetaan suuremmissa määrin suhteessa tuloihin näillä kulutusveroilla. Tämä on Hetemän työryhmän ja myös sitä tukevan Kataisen verolinja. Tässä ei ole ihmettelemistä, mutta viiret ovat perinteisesti lähteneet toisenlaisista arvoista. On tärkeää, että siellä irtaudutaan tällaisesta verolinjasta. Asiaa hankaloittaa viherien halu vähentää kulutusta ja siihen sopivat myös kulutusverot, jolloin ajaututaan tuloerojen kasvattamiseen ellei tehdä muuta ratkaisua.

KÄ/toimitus

Ilmastoasioita meillä ja muualla

Helsingissä keskusteltiin päästövähennyksistä

Helsingissä, Eurooppatalolla pidettiin 14.10 seminaari: **30 prosentin päästövähennykset: Realiteetteja ja mahdollisuuksia.** Puhui mm. Mikko Alestalo Ilmatieteen laitokelta, Pekka Järvelho Euroopan komissiosta, Antonella Battagliini Potstam Instituutista, Laura Meller, Maan ystävä, Jukka Leskelä, Energiateollisuus ry, Venla Virkamäki, Suomen Luonnonsuojeluliitto ja Johanna Kirkinen, Sitra.

KÄ kirjasi seuraavia tärkeitä huomioita maapallon lämpenemisestä ja päästövähennyksistä: Kiina investoi päästövapaan teknologian kehittämiseen enemmän kuin EU ja USA yhteensä. EU:n tavoite vähentää 20% hiilidioksidipäästöjä v. 2020 mennessä ei toteuta siedettävää alle 2 C asteen lämmön nousua maapallolla. Esim. Evo Morales vaati tavoitteeksi 1 C asteen nousua. Silloin voisivat monet kehitysmaat kytettyä ruokimaan väestönsä. Teollisuus, liikenne ja sähköntuotanto ovat Suomessa tärkeimmät päästövähennyksalat. Vuoteen 2020 on vain 10 vuotta ja energiainvestointipäätökset on sinne saakka jo tehty. Liikenne kasvaa vain koko ajan ja teollisuus riippuu raha- ja kauppapolitiikasta. Nykyisellä menolla rajat tulevat vastaan peruuttamattomasti. On myös menestystarinoita: katalyysaattorit tulivat halvemmaksi kuin aikoinaan luultiin. Otsonikadossa, sen torjumisessa on saatu suuria edistys-

työskelä.

Valtaosa tiedemiehistä on yksimielisiä, että maapallon lämpenemisen johtavat päästöt johtuvat ihmisestä. Aika kuitenkin kuluu. Nyt jo arvelaan Grönlannin sulavan, vaikka EU:n tavoitteisiin tarvittavat toimenpiteet aloitettaisiin välittömästi. Ne tullaan kyllä saavuttamaan, koska valtava osa tuotantoa ja työpaikkoja on siirtynyt Kiinaan. Valitettavasti se ei maapalloa pelasta. Maapallo ei neuvottele!

Tianjinissa ei päästy eteenpäin.

Maapallo ei neuvottele. Aika käy vähin! Kiina isännöi toissa viikolla YK:n viimeisimpiä ilmastoneuvotteluita, joiden tarkoitus on löytää ratkaisuja patitilanteeseen ennen vuoden lopussa Meksikon Cancúnissa järjestettävää ilmastokongressia. Kööpenhaminan ilmastokongressin epäonnistuttua viime vuonna ja Kioton protokollan päättyessä vuonna 2012 paineet neuvottelijoiden yllä ovat kovemmat kuin koskaan. 177 maan edustajat kokoontuivat Beijingin naapurikaupunkiin Tianjiniin neuvottelemaan tulevasta ilmastositomisesta.

Neuvotteluiden kolmantena päivänä media alkoi kertoa osallistujien turhautumisesta hitaaseen edistykseen ö tai edistykseen puutteeseen. Jo Kööpenhaminassa syntynyt patitilanne koskee kiistaa siitä, pitäisikö kehittyneillä ja kehitysmailla olla erilaiset päästövähennyksitaavoitteet, ja miten niin sanotut rikkaat maat auttaisivat

kehittyviä maita ilmastoneuvottelun vastaisessa taistelussa.

Kiinaan on toisaalta kiitelty siitä, että se on kaksinkertaistanut omat tavoitteensa sitten Kööpenhaminan. National Post taas kutsuu pääkirjoituksessaan Kiinaa päivänvoiton Kööpenhaminan kokouksen pääsibotijaksi. Lehden mukaan Kööpenhaminan ainoa saavutus oli lupaukset vapaaehtoisista päästövähennyksistä. China Dai-lyn mukaan taas Yhdysvaltojen pitäisi lopettaa Kiinan syytteleminen ja keskittyä omiin ilmastoneuvottelun vastaisiin toimiinsa sen sijaan.

Suurin osa asiantuntijoista on sitä mieltä, ettei sitovaan ilmastositomukseen päästä tämän vuoden aikana. Paineet ovatkin

kasau-tuneet Meksikon Cancúnissa järjestettävän seuraavan suuren ilmastokongressin harjoille, sillä muuten YK:n ilmastopöytäkirjat ovat vaarassa menettää uskottavuutensa koko maailman silmissä, AP ja National Post varoittavat.

Kiinan ja Yhdysvaltojen välille on kehkeytnyt kiista ympäristöstävällisestä teknologiasta, kertoo AFP. Yhdysvallat aikoo tutkia, tukeeko Kiina vihreän teknologian kehittämistä kaupan sääntöjen vastaisesti.

Yhdysvaltain terästyöläisten liiton (United Steelworkers) mukaan Kiina estää muita maita hankkimasta vihreän teknologian tuotannossa tarvittavia raaka-aineita ja vääristää alan kauppaa

suurilla tukiaisilla. Liiton laskelmien mukaan Kiinan tuet ovat kaksi kertaa suuremmat kuin mitä Yhdysvallat käyttää vihreällä teknologialla ja puolet koko maailmassa tehdystä alan investoinneista.

Yhdysvaltain viranomaiset ilmoittivat aikovansa tutkia, toimii-ko Kiina Maailman kauppajärjestön sääntöjen vastaisesti.

Kiina kiisti syytökset täysin perusteettomina.

- Kiinan tuet uusiutuvan energian yhtiöille ovat erittäin pienet, sanoi Kiinan kansallisen energiaviraston johtaja **Zhang Guobao** Xinhuan mukaan.

Jatkuu sivulla 19

Kiinalaisten vaurastuminen uhkaa tappaa hait sukupuuttoon

Hainevä, jonka uskotaan haineväkeittä tuottavan pitkää ikää ja onnellisuutta maksaa 500 euroa/kg! Euroopasta on siirtynyt miljoonittain työpaikkoja Kiinaan ja miljoonat kiinalaiset ovat vaurastuneet, osa suorastaan rikastunut. Euroopassa hainlihaa ja eviä on osattu käyttää vain brittien fish and chips- annoksissa ja savustettuna Saksassa. Haineväkeitto on kiinalaisessa kulttuurissa tuhansia vuosia käytetty maaginen terveyttä ja hyvää onnea tuottava rikkaiden ruoka. Nyt pystyy vaurastunut monisatamiljoonainen keskiluokkakin syömään häissä ja juhliissa tätä ennen vain rikkaimpien lautasella nähtyä ylläilystuetta. Nyt Euroopan hait ovat todellisessa vaarassa kuolla sukupuuttoon rajun ryöstökälyksen vuoksi. On pelkkä myytti, että hait olisivat vaaraksi ihmiselle. Asia on aivan päinvastoin. Haita on tärkeä rooli meriekosysteemin tasapainon säilymisessä. EU suojelee meille tuttuja liito-oravia ja susia. Hait ovat asuttaneet maailman meriä jo yli 400 miljoonaa vuotta eli paljon ennen hirmukalvoja. EU:n tulisi kiireesti ryhtyä toimiin haiden sukupuuttoon kuolemisen estämiseksi omilla laeilla ja kauppassäädöksillä.

Voisi luulla, ettei Euroopan vesistöissä juurikaan ole haita. Kantojen pienemmisestä huolimatta Euroopan unionin rannikkovesistöissä ja syvänmeren alueilla elää kuitenkin edelleen yli 130 hait- ja rauskulajia. Hait kasvavat hitaasti, saavuttavat sukukypsyyden myöhään ja saavat vähän poikasia, minkä vuoksi ne kuuluvat niihin valtamerien lajeihin, jotka ovat biologisesti kaikkein herkimpiä ryöstökälyksen vaikutuksille. Vähin käydessään kannan elpymiskyky on rajallinen.

Norjalaiset pyytävät grönlandinlaista maksan vuoksi ja Islannissa ruho haudataan ja mädätetään perinneruokaiksi. Viime vuosina on alettu järjestää extreme-urheilua markkinoitavia kalastusmatkoja, joilla pyydetään grönlandinhaita. Kymmeniä miljoonia haita jää vuosittain saaliiksi ympäri maailmaa. Huomatava osa joutuu sivusaaliiksi kalastajien pyytäessä esimerkiksi tonnikalaa, miekkalalaa tai turskaa. Pyynti

Euroopassa suojellaan liito-oravia, susia yms. Haita on kuitenkin tärkeä merkitys merien ekosysteemin tasapainon säilymiselle. Suomessa järjestettiin 15.10.-10. Shark Allianssin, Luonnonsuojeluliiton ja Merimaailma Sea Life:n toimesta seminaari maailman haikannan säilyttämisen puolesta. samalla vaadittiin myös EU-maita yhtymään haidensuojeluun.

Maailmalla luonnonsuojelijat ovat heränneet vaatimaan haiden suojelua, sillä niiden sukupuutto uhkaksi valtamerien ekosysteemiä. Hainpyynnissä usein evät leikataan irti elävästä kalasta ja tämän jälkeen muu ruho hylätään

kohdistuu myös nimenomaan hain erityisesti Euroopan markkinoille menevän lihan, evien sekä lääke- ja kosmetiikkateollisuutta kiinnostavan maksaöljyn takia. Myös nahka ja hampaat ovat kysyttyjä. Evät ovat yleensä taloudellisesti arvokkain hain osa. Evä käytetään pääasiassa haineväkeittä, joka on kiinalainen herkuu ja statussymboli. Hainevien kysyntä on kasvanut voimakkaasti viime vuosina pääasiassa kiinalaisten vaurastumisen johdosta. Huippulaatusista kuvatuista haineväistä saatetaan maksaa 500 euroa kilolta. Ne kuuluvat siis maailman kalleimpiin kalataloustuotteisiin.

Koska evät ovat yleensä paljon arvokkaampia kuin liha, joisakin kalastusaluksissa on käytäntönä leikata irti pelkät evät ja hylätä ruho mereen. Näin ruumaan jää tilaa arvokkaammille ruhoille, kuten miekkalaloille ja tonnikaloille. Tutkijat ovat pitkälti yksimielisiä siitä, että kaikkein yksinkertaisin ja tehokkain tapa eväpyyntikiellon toteuttamiseksi olisi vaatia, että hait on tuotava kokonaisuina maihin käsiteltäviksi. Toimintatapa onkin käytössä monissa maissa eri puolilla maailmaa.

1) *Haineväkeitto on Kiinassa statussymboli. Huippulaatusista evistä maksetaan jopa 500 euroa kilolta.* 2) *Espanja on yksi suurimmista hainevien viejistä Aasi-aan.* 3) *EU:ssa saa tällä hetkellä tuoda maihin eviä viisi prosenttia hain kokonaispainosta. Määrä on noin kaksinkertainen IUCN:n normiin verrattuna, joka on viisi prosenttia hain teurasainosta.* *EU:ssa voi siis erityisluvulla irrottaa evät kahdelta kolmesta pyydetystä haista ilman seuraamuksia.* 4) *Evät luonnollisesti kiinnii -toimintatapa on käytössä useissa Keski-Amerikan maissa sekä osassa Australian, Yhdysvaltojen ja Etelä-Afrikan kalataloutta. Tämän vuoden helmikuussa Shark Alliancen edustajat toimittivat Espanjan viranomaisille yli 90 000 ihmisen allekirjoittaman vetoomuksen, jossa vaaditaan*

Espanjaa lopettamaan EU:n eväpyyntikiellon vastustaminen ja toimimaan sen sijaan tehokkaamman eväpyyntiäsetuksen puolesta Euroopan unionissa.

Lähde: - Sonja Fordham. Presi-dent Shark Advocates International kertoi Euroopan haiden nykytilanteesta (European Shark Conservation: A role for Finland) Miniseminar Sea Liffessä pe. 15.10.2010.

toimitti: Antero Nummiranta

Suo siellä- Ydinvoimala täällä

Suur-Loviassa moni kantaa huolta Rõjsuon kohtalosta ja samaan aikaan ovat lobbarit ö jälleen kerran ö hankkimassa uutta ydinvoimayksikköä Hästhol-meniin. Tuolla mukaelulla kansan viisaudella: ösu siellä vetelä täälläö on sisältönsä myös hallituksen energia- ja energiaverotusratkai-suissa. Mitä energiamuotoja tulisi kuluttajalle asettaa houkuttelevim-miksi vai tulisiko veroratkaisuun tukea suur-yritysten vienti mukaan lukien energianvientitarpeita. Ohessa etenee myös Lehtomäen perheen uraanin lounhinta ja myynti.

Hallituksen energiaratkaisuja linjaa kes-kus-ta-lainen kaksikko (YM Leh-tomäki ja TEM Pekkarinen), jotka taipuvat sanonnassamme muotoon: ösuostuvainen siellä tahdoton täälläö. Ympäristöministerin suostumuksella on viety ydinvoima-asiaa ja ilmeisesti uraanin lounhintaakin eteenpäin koska perhe on nähty oikeaksi sijoittamalla si-toutua hankkeisiin. Tahdoton Pekkarinen on nostanut kädet ylös ydinhyökkäyksen edessä, ei edes syytötariffia maaseudun ehinoloja parantamaan. Tämän muotoisessa hallitusku-viossa jää kuitenkin helposti huomaamatta se, että suurteol-lisuuden käsitkassarat, Kertainen ja Kokomus valjastaisivat Suomen energian vientiin atomivoimin ja turvekattiloin.

Tavallisen kansalaisen kannalta hallituksen verovenkoilu energiakysymyksissä tekee vaikeiksi arkipäivän ratkaisut energian kulutuksessa. Minkälaisella lämmitysjärjestelmällä, energiantuo-

tantojärjestelmällä mennään tulevaisuuteen, minkälaisiin ratkaisuihin kulkemisessa ja kulje-tuksissa tulisi panostaa. Kansalainen on ymmällään, mutta niin ovat voimalaitosten omistajatkin polttoaineita valites-saan, miten saanti turvataan ja miten sitä verotuksessa kohdellaan. Hallitus ei ole pystynyt rakentamaan kestävää energia- tai energiaverotuslinjaa. Energian tuottajat ja kuluttajat ovat kul-loisenkin hallituksen verolinjan vietävissä. Maakaasua raskauttaa ilmeisesti sen venäläisyys, kivihiihtä ja turvetta suuret päästöt, puun käyttöä rajoittaa sen saatavuus ja jatkossa hainta. Ydinvoiman fyysiset riskit ovat kiistattomat, mutta vaaran tietoisuus rampauttaa ihmisen sosiaalista olemista ja mökin myyntiarvoa.

Energian suhteellinen hinta muihin hyödykkeisiin nähden ratkaisee sen, että aletaanko säästötoimenpiteitä aktiivisesti toteuttaa. Näin ei ole käynyt. Energian hinta ei ole dramaattisesti muuttunut siten 70-luvun kriisin. Verotuksellakaan ei ole haluttu kulutusta ohjata öoikeaanö suuntaan. Markkinat ovat johtaneet kulutusta. Esimerkiksi nestemäisten polttoaineiden kulutus lämmitykseen on vuosien saatossa pienentynyt markkinatkeijöiden vaikutuksesta, ei veropolitiittisin keinoin. Voinemme siis todeta, että energian verokohtelu ja sitä kautta hinnoittelu on ollut ympäristön kannalta tahdotonta, hallituksen sivusta seuraamista, miten markkinat toimivat.

Hannu Ikonen Porvoo

Tiesitkö tämän eväpyynnistä?

Asukkaat Helsingissä sanoivat: "Ei fuusiolle"

Vuosi sitten kaupunginvaltuuston hyväksymään strategiaohjelman perustuen laitto kaupunginjohtaja pystyy työryhmän esiselvittämään kaupungin asuinkiinteistöjen tehokkaampaa hallintoa. Nopeassa tahdissa työryhmältä syntyi esitys yhdistää Helsingin aravakiinteistoyhtiöt yhdeksi pääomayhtiöksi. Asiaa käsittelevät kaupunginhallitus ja sen konsernijaosto. Alkukesällä 2010 työryhmä esitteli suunnitelman muodostaa pääomayhtiö oHelsingin Timantti sulauttamalla yhteen 21 nykyistä aravakiinteistoyhtiötä. Tarkalleen vuosi fuusiotyöryhmän perustamisesta kaupunginvaltuusto hyväksyi fuusion asukkaiden vastustuksesta huolimatta. Tärkeimpään asiaan, korkeisiin rakennus- ja rahoituskuluihin sekä tonttivuokriin ei puututtu. Helsingin kaupungin vuokralaisten yhdistys (HKVY) järjesti 31.8.10 asiasta keskustelutilaisuuden, jossa selvitettiin suunnitelman lähtökohtia ja perusteluita (Katso KÄ 4/10). Tässä esittelemme samassa tilaisuudessa esitettyjä asukkaiden näkemyksiä.

Haagan Yhteiskoulun juhlasali oli ääriään myöten täynnä Helsingin kaupungin aktiivisia vuokralaisia

Vuokrien tasoitus on heikko perustelu fuusiolle

Asukkaat kuuntelivat tarkkaan valtuuston ja kaupungin edustajien alustukset. Kysymyksiä ja kommentteja oli valmiina mielessä ja uusia syntyi kipakkaan tahtiin tilaisuuden edetessä. Helsingin kaupunkisuunnittelun ja kiinteistötoimen apulaiskaupunginjohtaja Hannu Penttilä perusteli 10 sentin vuokrankorotusta nelivuokriin edullisena vuokratasoituksena. Tämä ei saanut alkuunkaan kuulijoiden luottamusta ja uskoa fuusioon vahvistumaan.

Yleisöstä Myllypuron asukas Pekka Kinnunen sanoi: Sanonpa ensin Koulu miehelle, että mitä sanotte siitä, kun kaupunki tukee meitä? Kerronpa rautalangasta esimerkin teille: Ojos Pekka Pölvästä hakee asuntolainaa eikä saa sitä, on hänen haettava edullinen kaupungin asunto. Asuessaan siinä 40 vuotta, hän maksaa vuokrissa koko asunnon, jonka kaupunki sitten omistaa. Ja Penttilälle vielä kysymys. Kuten äsken edellinen Vuosaaren asukas tuossa totesi, että tasauksia tarvitaan vain uusiin asuntoihin. Jos ensimmäisenä viitteenä vuotena kerätään 5 milj. euroa ja sen jälkeen

vuosittain 15 milj. euroa, niin mistä löytyy se fakiiri, joka osaa pisteyttää ne oikeudenmukaisesti ja tasaisesti kaikille.

Miksi rakennetaan kalliille alueille?

Asukkaita on närtänyt se, että fuusiovaihtoehdossa asuntoja rakennettaisiin hyvinkin arvokkaille alueille, mutta hintavaikutus tasataisiin kaikkien asukkaiden kesken. Tilaisuudessa Pekka Kouri puolusteli kalliille paikalle rakentamista siten, että fuusio-yhtiö kykenee neuvottelemaan edullisempaan lainan. Tähän todettiin yleisön joukosta, että opitääkö niiden, jotka asuvat vanhemman asuntokannan vuokrankiinteistöissä maksaa lasku, kun joku haluaa asua kalliissa kalasatamassa?. Ei tarvitse.

Kaikki loppukädessä maksatetaan asukkailla

Keskustelussa kysyttiin, että onko jossain taloyhtiössä ötalous kuralla? Tähän todettiin, että nykyisellään taloyhtiöitä hoidetaan hyvin eikä fuusioon siinä mielessä olisi aiheetta. Väite siitä, että tarvitaan edullisen ja kalliin vuokratason asuntoja torjuttin keskustelussa. öNykyisillä pienillä esim. sijoivan palkolla yhä useampi joutuu hakemaan sosiaalivirastosta vuokraa ja elämiseen toimeentulotukea. Siksi edullista asumista ei saa ajaa alas. Edelleen kysyttiin, että mistä saadaaan fuusioyhtiön kasvavalle henkilökunnalle palkkarahat, koska sekin tulee tuottamaan lisää rahanreikiä? Asukkaiden edustaja Viljo totesikin, että ökaikki tullaan loppukädessä maksattamaan asukkailla.

Miten vuokrankorotusautomaatti pysäytetään?

taessa ja huomanneet, että kirkko pettää ja valehtelee. Jokunen osa on pähkäillyt pitempään, mutta saanut nyt lopullisen syyäksen eroon. Muutamat eroajat ovat homomyönteisiä, toiset lähtevät suvaitsemattomuuden vuoksi. Joidenkin mielestä kirkon tulisi pysyä mukana ajassa.

Minusta riittävä syy kirkosta eroamiseen ovat kirkollisverot. Tuloista riippuen voi säästää vuodessa pari-kolmesataa euroa, kun näkee vaivan erota kirkosta. Näitä säästöjä voi laskea osoitteessa <http://www.eroakirkosta.fi/eroakirkosta>.

Jumalaa ei kannata kieltää ja siitä on turha keskustella, sillä ei olematonta tarvitse kieltää ja olemattomasta keskustelu on ajan hukkaa. Yksinkertaista on sanoa olevansa jumalaton ja uskomaton sekä erota kirkosta. Kaikista uskonnoista ja kirkoista tulisi päästä eroon. Se edellyttää, että vanhemmat katkaisevat uskonnon perättämiselle lapsille. Jokainen valtio pitää erottaa kirkosta ja lopettaa uskontojen opetus lasten päiväkodeissa ja kouluissa. Näin kirkot vähittäen menettävät jäsenkuntansa.

Hannu Kautto

Yleisön joukosta kysyttiin: öonko olemassa mitään keinoa, ettei fuusiosta synny vuokrankorotusautomaattia? Tähän asukasestätilä Viljo vastasi: övuokrankorotusautomaatin pysäyttämiseksi on yksi keino, joka on aiemminkin pysäyttänyt asukkaiden etuja uhanneet hankkeet. Se on, että ihmiset lähtevät yhdessä suurella joukolla liikkeelle. Vain siten voi pysäyttää tämän rumbanö. Valtuutettu Yrjö Hakanen komento myös vuokratason vaikuttavia tonttivuokria toteamalla, että tonttivuokrat tulevat kohoamaan vaikka nyt muuta sanotaankin. Tähän liittyen Siilitien asukasestätilä Rasi totesi apulaiskaupunginjohtaja Penttilälle, että tulee perustaa asukkaiden valitsema jatkotyöryhmä, jolla taattaisiin asukkaiden demokraattiset vaikutusmahdollisuudet.

Asukkaiden näkökulmasta tilaisuuden johtopäätös oli, että öette ole kyenneet myymään meille mitään systeemiä, josta olisi meille asukkailla minkäänlaista etual.

Hyvät lukijat. Vaikka tätä taistelua emme päässet demokraattisesti edes omassa asiassamme taistelemaan, on vielä paljon asioita, joihin meidän on yhdessä puuttuttava. Eduskuntavaalit ovat ovelia ja meillä pienillä sinnikkäillä ihmisillä ja veronmaksajilla on mahdollisuus vaikuttaa tulevaisuuteemme. Muistakaamme käyttää ääntämme.

Rosa-Maria Keskivaara

Kirjoittaja on STP:n eduskuntavaaliehdokas (sit.) Mielen terveyden keskusliiton valtuuston jäsen

Ahtisaaren taustaryhmä

USA:n suunnitelmien toteuttamisesta ja Serbian pilkkomisesta Nobel palkinnon saanut presidentti Martti Ahtisaari palkittiin jälleen Suuri neuvottelijä ö palkinnolla. Kyseisen palkinnon on myöntänyt amerikkalainen Harvard Kennedy School. Palkintoa perustellaan Ahtisaaren monilla saavutuksilla neuvottelijana ja diplomaattina.

Nato-myönteisyydestä tunnettu Ahtisaari tuntuu nauttivan amerikkalaisten suosiota. Martti Ahtisaari on ollut ahkerasti toteuttamassa Yhdysvaltojen projektoita ö Kosovon yksipuolista itsenäistymistä ja Naton markkinointia.

Serbian tiedotusvälineiden mukaan Global Information System (GIS) on vahvistanut, että Ahtisaari olisi saanut lahjuksena 40 miljoonaa euroa albanialaiselta mafiaalta. Rahat olisi lähetetty Suomeen diplomaattipostissa. Em. lähteet paljastavat, että GIS olisi selvittänyt, että kuuluisa öfilantrooppi, övärillistenö vallankumouksien rahoittaja ja valtuutetun keinoittelija George Soros oli solminut ökaupalliset suhteet albanialaisen mafian kanssa, koska oli kiinnostunut Kosovon raaka-aineiden hyödyntämisestä. Ahtisaari siirtyi Kosovon itsenäistymisen toteuttajaksi juuri Sorosin perustamasta Kansainvälisestä kriisiryhmästä.

Balkanin media kertoo USA:n reaktiosta koskien mm. saksalaisen tiedustelupalvelun väitteitä Ahtisaaren lahjoamisesta.

Lehdistötilaisuudessa Yhdysvaltain ulkoministeriön tiedottaja Tom Casey kommentoivissaan journalistien esittämiä epäilyjä Ahtisaaren suhteen sanoi, että öluultavasti (!), nämä väitteet ovat väärää. öBalkanin media painottaa öMe itse olemme hyvin tietoisia Ahtisaaren korruptoituneisuudesta. Juuri siksi olemmekin valinneet hänet välittäjäksi neuvotteluissa. Emmekä noin vain luovu hänestä.ö (<http://www.slobovan-memoria.narod.ru/st/ko-sovo30.htm>) Martti Ahtisaari

vaikuttaa myös George Sorosin tukemassa European Council on Foreign Relations-ryhmässä (ECFR). Tässä yhteydessä usein puhutaan Ahtisaaren suhteesta maailmanpolitiikkaa ohjaavaan rahaeliitiin Bilderberg-ryhmään. Martti Ahtisaari osallistui kyseisen ryhmän kokoukseen vuosina 1994, -95 ja -96 toimien samalla Suomen presidentin virassa.

Arvioidaan, että Bilderberg-ryhmä on Suomen valtionomaisuuden yksityistämisen takana. Ahtisaaren aikana vuonna 1994 poistettiin ulkomaalaisomistuksen rajoitus Erko Ahon (osallistui Bilderberg-kokoukseen vuonna 1994) hallituksen toimesta, ja valtionomistuksia, mm. Sonera, yksityistettiin. Soneran yksityistämistä on aiheuttanut runsaasti kritiikkiä.

Martti Ahtisaaren CMI-järjestö rahoittaa Rockefeller ö säätiö. Liikemies David Rockefeller luetaan Bilderberg-ryhmän merkittävimpiin vaikuttajiin. On merkittäviä, että rauhanvälittäjä Ahtisaarta tukee sotatoullisuusallalla aktiivisesti toimiva Rockefellerin perhe.

Presidentti Ahtisaari on myös Open Society Institute ja Soros säätiöiden yhteisen neuvonantajaryhmän jäsen. Ns. länsimaista demokratiaa tyrkyttävä järjestö on Sorosin perustama ja Rothschildin oligarkkiperheen rahoittama. Aikoinaan Sorosin hyvä ystävä Venäjän oligarkki Mihail Hodorkovski perusti Venäjälle Open Society:n kopion ö öAvoimen Venäjänö. Hodorkovski, Soros sekä muut oligarkit jokoivat keskenään Venäjän varoja samaan aikaan, kun Venäjän kansa eli täydellisessä kurjuudessa.

Valitettavasti presidentti Ahtisaari näyttää viihtyvän keinoittelijoiden seurassa, vaikka ikäkäilemättömän talouseliitin tarkoituksena ensisijaisesti on oman varallisuuden kasvattaminen muiden kustannuksella. Puheet länsimaisen demokratian arvoista sekä ihmisöikeusslogaanit ovat vain kulisjeja, joiden takana tapahtuu resurssien jako övalittujenö kesken.

Rudolf Rabinovitsh

Pako kirkosta yllätti valtaapitävät

Kirkko toimii maallisen luokkavallan tukipylväänä. Siksi ne rakennetaan pelottaviksi ja isoiksi. Sen oire tulevista muutoksista lienee, että luottamus kirkkoon rapisee.

Ylen Ajankohtaisen kakkosen Homoilta tiistaina 12.10 oli yllättävä seurauksiltaan. Kirkon taantumukselliset edustajat vetosivat öjumalan ilmoituksenö eli raamattuun elämän ohjeina. Fundamentalistien mielestä homoseksuaalisuuden harjoittaminen on syntiä. Kuten tiedämme synti on eräiden uskontojen keskintö. Eri juttu on, että valtioiden lait säätävät erilaisia asioita rikoksiksi.

Kirkon jäsenet esiintyivät vanhoillisina, suvaitsemattomina ja syrjivinä. Heidän mielestään homoseksuaalisuus on luonnonvastaista! Ei mikään luonnossa

esiintyvä ole luonnonvastaista paitsi ihmisten mielessä. Ihminen on osa luontoa. Kirkon tulisi oppia suhtautumaan tasapuolisesti ja samantapaisesti ihmisiin. Kirkkoa ei pelasta se, että jotkut edustajat ovat suvaitsevaisia, suhtautuvat myönteisesti naispappuuteen ja vihkivät homopareja.

Kirkosta erosi keskiviikkona 2633 jäsentä, perjantaina 3473 ja sunnuntaina peräti 5738 eli yhteensä 12-17.10 noin 18 000 jäsentä. Tämä on ennätysvauhtia. Osa eroajista on suuttunut kirkon edustajien taantumuksellisuuteen. Jotkut eroajat ovat valistuneet kolmannelle vuosituhatkalle tul-

Suomen Työväenpuolue STP – Finlands Arbetarparti FAP Eduskuntavaaliohjelma, Lyhennelmä:

Suomi tarvitsee perusteellisen suunnanmuutoksen

Viimeisimpien tietojen mukaan Suomi on nyt rikkaampi kuin koskaan. Rahaa siis on, mutta kuitenkin sitä ei tunnu riittävän mihinkään. Päinvastoin tuntuu siltä kuin Suomi olisikin köyhempi kuin koskaan. Miton on mahdollista, että 1950 -80 luvuilla, jolloin Suomi oli vielä olennaisesti köyhempi kuin nyt, rahaa riitti maan kehittämiseen, mm. keskeisten eläke- ja sosiaaliturvarakenteiden luomiseen, teollistamiseen, infrastruktuurin kehittämiseen jne. Nyt puolestaan kaikkia aikaisempia kehitystyön saavutuksia ollaan purkamassa perusteena rahan puute.

Suomi on huonon politiikan tuloksena - puolustaan kaikkien suurituloisimpien ja pääomapiirien etuja ja ajettu alenevaan kierteeseen, joka on oikaistava. Maamme ei ole enää täysivaltainen itsenäinen maa, vaan se on käytännössä EU:n osavaltio, jonka osavaltio-oikeudet ovat heikommat kuin osavaltioiden Yhdysvalloissa ja taloudessa maamme on isänmaattomien ylikansallisten yhtiöiden toimintakenttää niiden voittojen kasvattamisessa.

Kansainvälisyyden tulee rakentaa kansojen yhteistyölle.

Euroopan Unionin perustuslaki merkitsee maamme täysivaltaisuudesta ja itsenäisyydestä luopumista, emmekä sitä hyväksy. Perustuslailla ei ole Suomessa lainvoimaa, sillä siitä ei ole järjestetty kansanäänestystä eikä sen hyväksyntä ole saanut eduskunnassa 5/6:n määräenemmistöä, joka tarvitaan Suomen perustuslain muuttamiseen, jota maamme täysivaltaisuuden rajaaminen ja kumoaminen merkitsee. Suomen Toivo ei ole suurten puolueiden ja niiden rahoitajien kämminnöissä, maamme myymässä ja kansan pettämisessä, vaan rehellisessä työssä, tasa-arvoisuudessa ja oikeudenmukaisuudessa.

Vaaimme oikeutta työhön, toimeentuloon ja oikeudenmukaisuuteen

Kuluneen eduskuntavaalikauden saldo vuodesta 2007 on heikkoakin heikompi ja lupaukset toivosta ovat olleet katteettomia. Tuotanto on romahtanut neljän vuoden takaiselle tasolle ja työllisyys vielä paljon alemmaksi. Työttömyys on noussut korkeaksi. Perusturvauudistus on vesittynyt, kun rahat käytettiin eläkeahastojen menetysten kattamiseen. Kytkeäntöihin ja pimitettyihin rahavirtoihin perustuva korrupcio on paljastunut vain osittain.

Rahoituslaitokset oli muutettu rahoituspalvelutehtävästään tuomiopäivän rahantekokoneeksi, joka toimi kuin heinäsiirkon lauma, joka syö mennessään kaiken vihreän, jota muut ja luonto ovat saaneet aikaan. Rärkeimmillään rahamaailman piittaamattomuus ja muiden kustannuksella eläminen kuuluu puheissa, joiden perusteella varoja ei pitäisi osoittaa köyhyyden poistamiseen ja rikkinäisille perheille. Tällaiset asenteet ovat tulleet vaaraksi kansavallalle ja kansalaisten

oikeuksille.

65 vuotta toisen maailmansodan päättymisen jälkeen kohtaa mannera uudenlainen suurkonflikti o finanssimarkkinoiden kanssa. Se on suurkonflikti, joka kulkee toisin kuin sota kansakuntien välillä, koska tässä kaksi maailmaa ottaa yhteen. Toisella puolella ovat demokraattisesti valitut hallitukset, joiden tulee edustaa kansalaistensa tahtoa. Toisella puolella ovat markkinat, jotka elävät juuri näiden samojen kansalaisten rahoilla, pankit, vakuutusyhtiöt ja hedgerahastot.

Tehtävämme on koota kansalaiset laajasti puolustamaan kansanvaltaa, oikeutta työhön ja toimeentuloon ja koulutukseen sekä oikeutta oikeudenmukaiseen koh-

ja turvaamalla oikeus työhön. Eläkkeisiin ja pieniin palkkoihin tulee saada samoin 200 euron korotus kuukaudessa yleisten palkankorotusten lisäksi. Tavoitteemme on, että kaikille taataan vähintään 1000 euron kuukausitulo verottomana..

On pysäytettävä hintojen ja asumiskustannusten nousu. Välttämättömyshyödykkeiden kuten elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet useita kymmeniä prosentteja vuodesta 1995. Erityisen paljon ovat nousseet jokapäiväisessä elämisessä keskeiset asumiskustannukset, joukkoliikenne, terveys- ja sosiaalipalvelut sekä lämmitys, sähkö ja polttoaineet. Asumiskustannuksissa ovat nousseet vuokrat ja hoitomenot. On hyvitettävä keski-

Keskeinen kysymys ulkomaisen työvoiman käytössä Suomessa on, että noudatetaan täällä sovittuja työehtoja ja maksetaan asianmukaisesti verot. Kun maahanmuuttajille maksetaan suomalaisten työehtojen mukainen palkka ja verot maksetaan asianmukaisesti, silloin ei ole mitään erityistä etua yrityksille siirtää työntekijöitään työttömiksi ja korvata heitä muilla.

Terveys- ja sosiaalipalvelut, opetus ja kirjastojen kaltaiset peruspalvelut tulee turvata kaikille yhteiskunnan toimesta.

Se on osa yhteiskunnallista tasaa- arvoa, joka on maamme vahvuus,

ylivelkaantuneet vapautetaan yllisuurista veloistaan. Velkaamnosti vastaa merkityksellään eri vuosisatoina Suomessa toteutettuja reduktioita, joilla maa on palautettu rikkailta oikeille omistajilleen. Velkavapautuksella, järjestämällä työttömille työtä ja nostamalla pieniä tuloja yhteiskunta maksaa kansalaisilleen sitä kunniavelkaa, jonka on aiheuttanut maattamme ja maamme hyvinvointia rakentaneiden oikeuksien laiminlyönti.

Suomen tulee palauttaa oikeusvaltion periaatteet siten, että jokaisen kansalaisen tulee saada yhtäläinen kohtelu ja oikeusturva. On huolehdittava hallinnon ja oikeuslaitoksen puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta.

Pankkien valtaa on rajoitettava ja tulee perustaa yhteiskunnan omistama rahoituslaitos, jossa kansalaiset voivat pitää turvallisesti varojaan, ja josta lainataan asumiseen ja elinkeinotoimintaan ja muihin yhteiskuntaa eteenpäin vieviin kohteisiin. Vaadimme, että pankkien johto pannaan vastuuseen väärinkäytöksistä, kun niitä ilmenee ja laillisuuden rajamaille oleva epäeettinen ja puolirikollinen ja jopa rikollinen pankkiroiminta tuomitaan.

Tarvitaan uusjako, jolla tasataan tulo- ja varallisuuseroja

Pelkäämme yksityisten kansalaisten omaisuus on yhteensä 400 miljardia euroa, josta pankkitalletuksina ja muina säästöinä on 70 miljardia. Nämä summat eivät kuitenkaan ole pääasia, koska varallisuus on jakaantunut jyrkän epä-tasaaisesti. Kansallisvarallisuudestamme yksityishenkilöiden omaisuuden lisäksi suuri osa on suurten yhtiöiden käsissä, joissa merkittävä omistus on keskittynyt harvoille. Väärinymmärrä on kärjistänyt pienituloisten velkaannuttaminen ja yleisiksi tulleet kansalaisten oikeusturva ja oikeustajua loukkaavat menettelytavat.

Tuloverokevennykset kohdistu- vat pienien ja keskituloihin. Meillä on oikeus odottaa, että pääomatuloja investoidaan työpaikoiksi Suomeen. Suurten pääomatulojen verotuksella tulee ohjata varoja koko kansankuntaamme hyödyttävään tarpeisiin. Yhteiskunnan tulee tarvittaessa omistuksellaan ja kansallistamisella turvata, että kansankuntamme kannalta elintärkeät toiminnot pysyvät Suomessa. Energiateollisuus tulee palauttaa yhteiskunnan hallintaan niin, ettei energian hintaa voida käyttää kansalaisten köyhdyttämiseen. Energia tulee olla saatavissa hinnaltaan tasavertaisesti eri osissa maata. Sähkön ja lämmön hinta ja siirtomaksut eivät saa olla keinoetelun ja voiton tavoittelun kohteena. Sähköisten peruspalveluiden käyttö tulee olla kaikille ilmaista.

Tarvitaan tulonjakoa oikeaise ja työllisyyttä parantava verouudistus, joka ottaa huomioon ympäristön ja torjuaan eriarvoistaminen. **Työtätekevien yrittäjien toimintaedellytysten parantaminen kaupungeissa ja maaseudulla tuo työtä ja toimeentuloa.** On korotettava rajaa, jossa arvonlisävero tulee täysimääräiseksi siten, että enintään viiden työntekijän yrityksillä vero on täysimääräistä alempi.

Eduskuntatallalle kansa kokoontuu muistuttamaan päättäjää olemassaolostaan. Tässä Destian (Tielaitos) väki vaatii luopumaan väen irtisanomisesta ja laitoksen yksityistämisestä.

tueluun ja puolustamaan rauhaa ja suojelemaan ympäristöä sen tuhomiselta. Tarvitsemme sosiaalisen ja vihreän uusiajona, jossa otetaan huomioon kaikki kansalaiset ja turvataan ympäristön kannalta kestävä kehitys.

Jotta voimme kääntää politiikan suunnan, tarvitsemme samanlaista voimien yhdistämistä, kuin runsaat 100 vuotta sitten, kun saimme Suomen yleisen ja yhtäläisen ääni-oikeuden vuonna 1907. Tarvitaan uusjako, jolla tulot ja varallisuus jaetaan kansantaloudessa uudelleen ja oikeudenmukaisemmin, ja joka avaa uuden suunnan suomalaisen yhteiskunnan uudistamiselle paremman tulevaisuuden puolesta. Ääni-oikeus aidon poliittisen vaikuttamisen mahdollisuutena tulee palauttaa, koska nykyisellään kyse on enää äänestysoikeudesta, jossa äänestäjien käyttäytymiseen vaali-uurnilla vaikutetaan suurella rahalla.

Ihmisoikeudet, yhteiskuntavastuu ja huolenpito kaikista ovat tärkeimmät kulmakivet

Kaikille tulee turvata oikeudenmukainen ja riittävä toimeentulo. Ensimmäisenä askeleena tulee korottaa 200 eurolla kuukaudessa opintotukia, pieniä eläkkeitä, työttömyyspäivärahoja ja sairausajan sekä äitiys- ja vanhempainloman alinta toimeentuloturva ja korvata hintojen nousu. Tällä tavoin korotettu perustulo tulee saada kokonaan verottomaksi. Kun korotuksen saa miljoona suomalaista, tähän tarkoitukseen tarvitaan 2,5 miljardia euroa. Tällainen rahasumma ei ole pois kansantaloudesta, vaan on saatavissa jakamalla tuloja uudelleen

määräisiä inflaatiomittareita paljon nopeammin nousseiden todellisten elinkustannusten nousun vuoksi. Asumiskustannuksia tulee alentaa soveltamalla vuokratottoja ja karjimalla perusasumisen kohdistuvia veroja. Pienten tulojen ostovoimaa tulee parantaa poistamalla arvonlisävero kokonaan välttämättömyyselintarvikkeista sekä junien, bussien, metron ja raitiovaunujen lipun hinnoista. Arvonlisäveron yleisestä korottamisesta tulee luopua ja kohdistaa välillisen verotuksen korotukset tuotteisiin, jotka eivät sisälly elämisen perustarpeisiin ja joista on haittaa ympäristölle ja terveydelle.

Oikeus toimeentulon turvaavaan mielekkääseen työhön on meistä jokaisen perusoikeus.

Seuraavan eduskuntavaalikauden aikana tulee huolehtia työllisyys kuntoon ja poistaa maastamme vaikea työttömyys. Täys-työllisyyteen on nyt täydet mahdollisuudet, kun se asetetaan koko valtiokauden päätavoitteeksi. Oikeus työhön koskee kaikkia suomalaisia ja myös Suomessa asuvia ulkomaalaisia. **Työllisyyspolitiikan kiireellisen tehtävän on katkaista työttömyyden pitkittymisen ja rakenteellisen työttömyyden kasvaminen.** Työttömät ovat myös merkittävä käyttämätön voimavara, jota ei ole varaa jättää käyttämättä. Valtion ja kuntien työpaikkoja on lisättävä. Kuntien työllistämistä on tuettava miljarditasoin korotuksella valtion rahoitusosuuksiin.

Maahanmuutto

kun siitä huolehditaan. Hyvän työllisyyden kautta kyetään huolehtimaan palveluiden ja sosiaaliturvan rahoituksesta.

Vähentämällä tuloeroja, palauttamalla varallisuusvero, verottamalla suurimpia voittoja, pääomatuloja ja rakentamisen ansioitonta arvionnousua sekä ympäristön kannalta haitallista toimintaa ja tavaroita sekä vähentämällä asemäärärahoja, saadaan tarvittava rahoitusta. EU:n komission vaatima pakkoliikelaitostaminen ja yksityistämisen tulee torjua. Lähtökohdaksi tulee olla palveluiden turvaaminen kaikille.

Velkomusjärjestelmästä on tullut vakava yhteiskunnallinen ongelma, joka on ratkaistava.

Suomessa käräjäoikeuksien ratkaisemat velka- tai saamisuhdeasiat ovat lisääntyneet vuoden 2005 60 272:sta vuoden 2009 205 202:een (Tilastokeskus) ja lisäys on yksittäin vuonna 2009 puolitoustakermainen edelliseen vuoteen verrattuna. Ne edustavat 2/3 siviiliasioista tuomioistuimissa ja tämän lisäksi on muita taloudellisia kiista-asioita. Ulosottovelkomusten kohteena olevien lukumäärä on noussut 232 670:een ja pääomien kokonaissaldo 3,9 miljardiin euroon (Tilastokeskus) ja ulosotetut summat 700 miljoonaan euroon vuodessa. Tämä velkomusten raju lisäys kuvastaa Suomessa tapahtuvaa ihmisten eriarvoistumista. Ihmiset laitetaan vastaamaan asioista, joiden perimmäinen syy on huono poliittisuus.

Haluamme toteuttaa suuren velka-ammestinnin, jolla kaikki

Ranskan taistelut: vuoden 1968 toukokuun sävyt 2000-luvun väreissä

Vanhan toukokuun 1968 moton mukaan, ömikään ei valaise totuutta paremmin kuin poltettu kaupunkiö. Iskulauseen ajankohtaisuus on ilmeinen, jos katsoo viime viikkojen tapahtumia Ranskassa. Yli kolme miljoonaa työlläistä lakossa, 1200 koulua ja 10 yliopistoa vallattuina, 219 öljyvarastoa ja 12 500 huoltoasemaa suljettuina, siinä on ranskalaisen yhteiskunnan panoraama viime päivinä. Kansan määrätietoiset taistelut asettavat luokkataistelun uuteen vaiheeseen niin omassa maassaan kuin yleiseurooppalaisella tasolla. Vaikka eläkelaki on jo pikaisesti menetelmän hyväksytty ja vahvistumassa torstaihin 28.10 mennessä, lakot ja mielenosoitukset jatkuvat.

Tavoitteena on, että Sarkozyn hallitus pakotetaan joko vetämään eläkelakinsa pois tai vetäytymään itse eläkkeelle. Mukaan ovat kaikenikäiset ihmiset kouluista eläkeläisiin. Lakot alkavat koskea myös muitakin asioita kuin eläkeuudistuksia. Lakot julkisessa liikenteessä halvaannuttavat työlentäviä myös muilla aloilla. Rek-kakuskien lakko tyrehtyy huoltoasemien varastot. Öljyjalostamot ovat blokkattu tai vallattu, kahdestoista tehtaasta toimii vain kaksi. Sarkozyn tukahdutusvoimat valtasivat Grandpuitsin tehtaan yhden yön aikana. Työläiset haastavat valtion oikeuteen lakko-oikeuden loukkaamisesta.

Mielenosoitukset palauttavat optimisin ammattiliittojen ja vasemmiston keskuudessa. Nämä olivat todellisessa lamaantumistilassa Sarkozyn äänivyöryn jälkeen vuoden 2007 presidentinvaaleissa. Joukkojen nopea radikalisoituminen on säikäyttänyt niin hallitusta kuin reformistijohtajia vasemmistossa. Sosialistipuolue ja CGT:n liitot ovat periaatteessa valmiit hyväksymään eläkeuudistuksen, jos hallitus suostuu neuvottelemaan heidän kanssaan lain ehtoista.

Mielipidetutkimukset osoittavat, että yli 70 prosenttia

kansasta tukee taisteluita riippumatta siitä, osallistuvatko gallupien vastaajat itse liikehdintään tai ei. Vasemmistolaisista 92 prosenttia ja oikeistolaisista jopa 32 prosenttia kannattaa mielenosoitusten jatkoa.

Vuonna 2006 laajat mielenosoitukset ja katutaistelut onnistuivat pakottamaan Chirac-Villepenin hallituksen perääntymään CPE - lakiluonnoksen läpiajamisesta. Myöhemmin 2008 joulukuussa Kreikan nuorisotoukokuu nousi kapinaan, joka kesti toista kuukautta. Sarkozy joutui silloin perääntymään tuomasta CPE-lain uudelleen äänestettäväksi parlamenttiin. Hän tunnusti silloin avoimesti, ettei halunnut Kreikan taistelujen leviävän Ranskaan. Nyt kuvio toistuu kapitalismin kriisin ollessa eri vaiheessa, mutta toiseen suuntaan. Liikehdintä lähtee Ranskasta ja leviää periferioihin.

Luokkataistelun kosto

Taisteluita Ranskassa ja laajemmin Euroopassa on mahdollista ymmärtää perehtymättä kapitalismin kriisiin ja siitä pois pääsemisen mahdollisuuteen. Porvarianalytikot yrittävät ennustaa järjestelmän tulevaisuutta ja ehdottavat toimenpiteitä vajeiden tai velan supistamiseksi ja kasvun aikaansäämiseksi. Marxilainen tutkija taas ei voi mennä askeltakaan eteenpäin

tunnustamatta, että historiaa kirjoittavat massat ja työväenluokka luokkataistelunsa kautta. Tästä juuri on kyse Ranskan tilanteesta puhuttaessa.

Kun viime keväänä EKP, EU ja IMF ottivat Kreikan holhoukseensa sanoimme, että kyseessä ei ole Kreikan vaan eurooppalaisen ja vieläpä maailmanlaajuisen kapitalismin kriisi. Se alkoi vuonna 2007 USA:sta asuntoalan romahtamisella. Nyt olemme tilanteessa, jossa romahtamassa on kokonaisia valtioita. Tämä kaikki tapahtuu olosuhteissa, jossa lisää lainoja ei enää voida ottaa samalla mitalla kuin ennen ja elvytystoimet on pakko lopettaa. Sen lisäksi uusi ns. tuplalama tekee tuloaan.

Eletään aikaa, jolloin jokainen kapitalismin keskuksesta yrittää siirtää kriisin seuraamukset toisten keskusten hartioidelle. Keinottelu valtuuttojen arvojen kanssa on tämän kauden ominaispiirteitä. Kun Yhdysvaltojen kirja-painot printtaavat rahaa yöt ja saavat euron vahvistumaan niin, että EU:n vienti tyreehtyy. Kun molemmat EU ja USA vaativat Kiinalta valuuttansa arvon vahvistamista, protektionismi ja kauppasodan kuvio on valmiina. Eurooppalaiset käyttivät Kreikan työväenluokkaa koekaniinina ja maan taloutta laboratoriona nähdäkseen, miten voi toteuttaa suur-

luokan tulonsiirtoa köyhiltä rikkaille.

Seuraavassa vaiheessa samanlaista matokuuria on tulossa muuallekin Eurooppaan. Ranskassa ja Englannissa on jo aloitettu. Suomessa sellainen on odotettavissa ensi huhtikuun vaalien jälkeen. Kansa Ranskassa ei ole vain eläkeiän nostamisesta 60:stä 62 vuoteen, vaan koko kansan kurjistamisesta. Kansa Ranskassa näyttää ymmärtävän tosiasiat hyvin. Luokkataistelulla on tahto sokeaa porvariston pimeitä projekteja.

Onko tämä yksisuuntainen tie?

Seuratessa kapitalistihallitusten perusteluita asiaan huomaa, että kaikki argumentit ovat toistensa kopioita. Öväestön ikääntyminen pakottaa meidät pidentämään tyuria, jos meinaamme kokonaisuudessaan pelastaa eläkkeet. Näin siis Sarkozysta ja Berlusconiä Kataiseen, ja Papandreousta Cameroniin. ÖMe tarvitsemme sukupolven välistä solidaarisuutta, sanovat kaikki yhdellä suulla ja näkevät unta siitä, että nuorempi sukupolvi kääntyisi vanhempiä työlläisiä vastaan. Sellainen dilemma on tekaistu, ei ole ristiriitainen vanhemman ja nuoremman polven välillä. Vanhempi sukupolvi on säästänyt eläkkeitään varten, mutta

nämä säästöt eivät ole missään tallessa. Nuorempaa polvea toisaalta kiusaa suurtyöttömyys, joka pysyy korkealla, mikäli vanhempaa sukupolvea ei päästettäisi eläkkeelle.

Sarkozyn ja kumppaneiden yksi toinen argumentti on, että halutaan esittää mielenosoittajat terroristeina. Sarkozy luonnehtii lakkolaisia öänekkääksi vähemmistöksi, joka haluaa estää uudistukset, pitää maan talouden panttivankina ja saada Ranskan huonoon valoon ulkomaailmalle ja markkinoille. Sarkozyn laskutavan mukaan 71 prosenttia kansasta on vähemmistö. Musta kastetaan valkoiseksi ja päinvastoin. Sarkozyn mukaan ömellakkoajat eivät saisi riittää kansan enemmistölle oikeuttaan työhön.

Sarkozylla on kantaa myös nuorten odotettavissa olevaan elinaikaankin. Öloka toinen teistä elää satavuotiaaksi, kun olette eläkeässä. Skandinaviassa ihmiset työskentelevät 68 ikävuoteen asti. On kohtuuton vaatia päältä eläkkeelle kuusikymppisenä, hän perusteli. Ensinnäkin se, että nuoret elävät pidempään ei tarkoita sitä, että nämä vuodet pitäisi omistaa työnantajille ja pääomalle. Toiseksi Sarkozyn eläkereformi pätee vain sillä ehdolla, että 62 ikävuoteen mennessä työtätekevät on ehtinyt olla töissä 40 kokonaista vuotta. Muuten eläkeikä nousee automaattisesti 68 vuoteen, mikä on sama kuin esim. Suomessa.

Ympäri Eurooppaa ja myös Suomessa ihmisissä on kasautunut kasvavaa tyytymättömyyttä ja suuttumusta. Joskus se ei ole kaikkialla näkyvässä, mutta se ilmeisesti kytkee pinnan alla. Meidän tulisi auttaa sitä syyttämään kunnolla. On järjestettävä kampanjoita ja rakennettava liike, joka vaatisi: Ötämä ei ole meidän kriisimme ö emme suostu maksamaan peniäkään kapitalistien kriisistä. Ranskan epidemia täytyy ehdottomasti vaalia kaikkialla.

Dimitris Mizaris 25.10.2010

Toimiiko parlamentarismi ja toteutuuko demokratia?

Otsikossa oleva kysymys näyttää aina välillä noitsevan eri puolilla maailmaa ajankohteiliksi. Historian sivulla on nähtävissä monta kohtaa, jossa ajossa esittämällä tuo kysymys, olisi varmaan voitu moni asia hoitaa aivan toisin. Ehkä olisimme voineet välttää ihmishuh-reiltakin. Lyhyt äkkäily luetaan, pieneltä ja mitättömältä tuntuva lausahdus, kuitenkin, se näyttää kuuluvan yhteiskunnan toimivuuden huoltosanas-taan järjestelmistä riippumatta.

Ehkä otsikon kysymys voisi olla osa yhteiskunnallista huolto-ohjeistoa. Täytyyhän yhteiskuntaa huoltaa ja tarvittaessa jopa korjatakin. Eihän sekään järjestelmä toimi pitemmän päälle ilman huoltoa. Osaakin sekin nikotella ja yskähdellä.

Yhteiskuntaa voidaan verrata fyysisellä syyllä monimutkaisiin koneisiin ja laitteisiin. Monimutkaiset laitteet ja koneet tarvitsevat säännöllistä välitajon tapahtuvaa kunnon seuranta ja ennakoivaa huoltoa. Välillä riittää, kun

ammattimies tipauttaa tippakan-tustaan rasvatipaan oikeaan paikkaan. Välillä on puristettava vasesiiniprässistä nipittäyttyä vaseliinia. Joskus joudutaan irrottamaan koko osa ja kiikuttamaan se sorvarille sorvattavaksi. Taikka peräti, kulu-neen osan tilalle joudutaan laittamaan kokonaan uusi, tuliterä osa. Saattaapi olla, että uutta osaa joudutaan vielä huolellisesti sovittamaan paikalleen ennenkuin kone saadaan toimimaan varmasti ja moitteettomasti.

Periaatteessa ei ihmisten yhteiselämästä varten aikojen kuluessa muodostunut yhteiskuntasysteemi paljoa isosta ja monimutkaisesta koneistosta poik-ke. Se on vain monimutkainen laitteiden eli laitojen toisinsa liitos. Kuvainnollisesti ilmaistuna, jos halkosirkkeli on yksinkertainen kone, niin latamokoneita pidettiin sen rinnalla syyllä monimutkaisien miemien maanpäällisenä ilmentymänä. Latamokoneessa, joka mahtuu tavalliseen asuinhuoneeseen, on yli 300 erilaista liikkuvaa osaa, joiden on toimittava yhteen. Koko sen toi-

minta tapahtui mekaanisesti ilman tietokoneita.

Eikö eri yhteiskuntajärjestelmissä ole nähtävissä aivan samanlaista kehitystä? Aluksi oli perhe. Sen jälkeen oli paremmin kuin perhe. Sen sisällä alkoi kehitys seuraavaan yhteiskunnalliseen vaiheeseen. Näin se tänäkin päivänä edelleen on. Ei tuo siitä muuksi muutu.

Aluksi on aina uusi yhteiskuntajärjestelmä syntyessään ollut edistyksellinen ja ihmiskuntaa tavalla tai toisella eteenpäin vievä voima. Aivan samoin kuin uusi kone tai laite on useimmiten kaikista huolimatta eteenpäin vievä asia. Laite ja kone kuluvat. Niin ikään yhteiskuntajärjestelmän kuluu eli vanhenee. Alkaa järjestelmän rasvaus ja korjaus. Esimerkiksi kansalliset esittävät erilaisia asioita korjattavaksi kansanedustajille ja vaikkapa koko eduskunnalle. Jos parlamentaarinen kone ei toimi, niin syntyy yskähtelyä, aivan kuten koneissa. Nyt vian tai vikojen korjaamiseen tarvitaan jo muuta kuin rasvaa ja vaseliinia. Ehkä jokin

osa täytyy sorvata tai viilata sopivaksi. Ehkä se voidaan tehdä nopeasti osan ollessa paikallaan? Yhteiskunnassa voisivat ajatella olevan ehkäpä tuolloin neuvotteluvaihe. Mutta, jos osa joudutaan irrottamaan koneesta ja viemään verstaalle sorvattavaksi, niin kyllä sitä voi jo yhteiskunnassa verrata, että joku muni pahemman kerran huoltohommissa aiheuttaen työläisten työtaistelutoimenpiteet.

Jossain vaiheessa, hyvästä rasvauksesta ja huollosta huolimatta tulee eteen suurempi kunnostus eli peruskorjaus. Se tulee eteen, joka tapauksessa, niin koneissa kuin yhteiskunnassakin. Kun kone tai laite peruskorjataan, ehkä osa laitteista on katsottu parhaimmaksi koota kokonaan uusista osista. Uudet osat sovitetaan huolellisesti vanhojen kanssa yhteen toimiviksi. Peruskorjauksen jälkeen ulospäin näyttäen laite toimii samoin kuin ennen kuitenkin ehkä hiljaisemmin, tihokkaammin ja on vieläpä siistimmän näköinen kuin ennen huoltoa. Yhteiskunnassa voidaan puhua eräänlaisesta perus-

korjauksesta, kun tapahtuu suuria muutoksia esimerkiksi eduskunnan poliittisissa voimasuhteissa. Jotain niistä muutoksista voidaan jopa nimittää vallankumoukselliseksi. Sellaisiksi muutokseksi voitaisiin maassamme kutsua esimerkiksi EU:sta irrottautumista ja demokratian palauttamista maamme yhteiskunnallisten asioiden hoitamiseen.

Yhteiskuntajärjestelmätkin ovat aina lopuksi saavuttaneet tiensä päin. Niistä muodostuu ajan saatossa hiljaksen jarruja kehitykselle. Muodostuvat suorastaan kehityksen esteiksi. Yhteiskunnan muodostuminen yhteiskunnallisen ja muun kehityksen jarruksi tuo väistämättä mukanaan tarpeita ratkaistaviksi muutoksiksi. Silloin ei enää riitä mitään min-käänlaiset osien vaihdot ja koneen purku ja kasauseraatiot. Siinä vaiheessa olisi paras ratkaista laittaa kone pedille ja ottaa uusi, ehmpi kone, joka toimii varmasti taas vuosia.

jatkuu sivulla 15

Kovaa vääntöä ydinvoimala-alueesta Pyhäjoella

Pyhäjoella Fennovoiman ydinvoimalahanketta ja laajemminkin ydinenergiatoellisuutta kritisoivan Pro Hanhikivi ry:n toiminta on jatkunut heinäkuista ydinvoimapäätöksistä huolimatta tai oikeastaan juuri niiden vuoksi taukoamatta. Täyslaidallinen Arkadianmäeltä ei valitettavasti ollut varsin tarkkaan poliittista kenttää seuranneelle Pro Hanhikiven väelle kovin suuri yllätys. Se kylläkin hieman yllätti, kuinka suurella enemmistöllä molemmat periaatepäätöstä hakeneet yhtiöt, TVO ja Fennovoima, myönteiset päätöksensä eduskunnasta saivat. Ihmetystä tässä yhtälössä aiheutti sekin, että toisin kuin eduskunnan enemmistö, kansalaisten enemmistö ei keväällä 2010 tehtyjen mielipidemittausten (mm. Taloustutkimus 3/2010) mukaan suinkaan kannattanut lisäydinvoiman rakentamista, päinvastoin. Kenties kansalaiset voisivatkin jatkossa valita edustajansa aiempaa huolellisemmin pitkävaikutteisia suuren luokan energiakysymyksiä silmällä pitäen.

Kun töitä oli lisäydinvoimahankeet kieltävän päätöksen eteen paikkittu tauotta lähes kolme vuotta, olivat voimavarat luonnollisesti heinäkuun helteillä väliaikaisesti vähissä. Luovuttaminen ei kylläkään käynyt mielestä. Elokuussa jo kelluimme naisporukalla Hanhikiven rantojen tyrseissä ja saunoen hikoilimme itsestämme enimpää ökuonia ö pois. Paukkujen latauduttua yhdistyksen työkenttään on syksyn aikana kuulunut mm. valitus Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavasta korkeimpaan hallinto-oikeuteen. KHO:n päätöstä perusteltuneen odotellessa saapuvaksi alkuvuodesta 2011 suurella mielenkiinnolla. Myös prosessit EU:n suuntaan ovat yhdistyksen aktiivieja työllistäneet. Euroopan unionin suuntaan on haluttu kertoa Fennovoiman hankkeen epäkohdista

Päätäjät pelaavat kovaa peliä. Panoksena ovat "eurot, atomit, ydinjätteet ja ihmiset" sekä tietenkin mittaamattoman arvokas perinne-maisema.

erityisesti EU:n luonto- ja lintudirektiiveihin nähden. Hanhikiven alue Pyhäjoella on asiantuntijaselvitysten mukaan poikkeuksellisen yhtenäisen säilynyt, useita uhanalaisia luontotyyppejä ja maankohoamisrannikon lajistoa sisältävä alue. Niemi tunnetaan myös kansainvälisesti merkittävänä lintujen muuttoreitin kohteena ja valtakunnallisesti merkittävänä arktisten muuttolintujen levähdys- ja kerääntymisalueena. Euroopan komissiolle joulukuussa 2008 tehty kantelu edellyttää Pro Hanhikivi ry:ltä nyt kuitenkin täydennyksiä kansallisen tason päätösten johdosta. Euroopan parlamentille tehty vetoamus puolestaan jonotettu Brysselissä parlamentin vetoamusvaliokunnan käsitellyn. Paikallisesti yhdistys on pyrkinyt vaikuttamaan Hanhikiven alueen yleis- ja asemakaavojen sisältöön ja etenemiseen. Perusteluita kaavavaltuutuksia lienee näistäkin luovassa.

Miten menee Pro Hanhikivi?

Siihän se ja kiitos kysymästä! Huolestuttavia merkkejä ihmisten

jaksamisessa tämän prosessin ömyrskyn silmässäö, Parhalahden kylässä ja lähiseudulla on kylällä havaittavissa. Osa ihmisistä on halunnut lakata ajattelemasta koko hanketta, se ahdistaa liikaa. Osa yrittää elää kuten ennenkin vaihtelevalla menestyksellä. Jotkut seuraavat kieli keskellä suuta, mitä on tulossa ja mihin suuntaan elämänsä jatkaa voi mahdollisesti kaavalla. On ihmisiä, jotka miettivät paikkakunnan vaihtoa tai lykkäävät kodin rakentamista Pyhäjoelle, kun varmuutta paikkakunnan tulevaisuuden näkymistä ei ole. Näkyvät hankkeen toteutumisesta tai peruuntumisesta riippuen ovat hyvin erilaiset. On kohtuuton roikuttaa ihmisiä apätietoisuuden vallassa pitkiä aikoja. Fennovoima Oy kuitenkin jatkaa samaa rataa. Myönteisen periaatepäätöksen jälkeen yhtiö ilmoitti valitsevansa hankkeensa sijoituspaikan, Pyhäjoen tai Simon, vuoden 2010 loppuun mennessä. Sittemmin tuota aikataulua lykättiin vuoden 2011 önsimmäiseen neljännekköön, joka myöhemmin osoittautui tarkoittavan: öjuhannuksen mennessä. Fennovoiman

ja seutukunnan yrityselämän vauhdittajien harjoittamalla armoittomalla atomirummumuksella pannaaminen sen kun jatkuu. Molempien paikkakuntien ydinvoimaintoilijat tuntuvat olevan yhtä varmoja siitä, kuinka tuo lottovoitoksikin tituleerattu voimalapaukku omaan pesään tulla ysähtää. Suunniteltujen voimala-alueiden lähimmät asukkaat kiertävät tämän hullunmyllyn ulkoisyrjää kovimmassa sisäisessä kieputuksessa. Fennovoimassa tai kuntien johdossa tätä ei ilmeisesti tajuta eikä edes haluta nähdä. Pelataan kovaa peliä, panoksina eurot, atomit, ydinjätteet... ja ihmiset. Kovapäästä väkeä on silti myös Pro Hanhikiven riveissä; emme usko Fennovoiman hankkeen toteutumiseen, emmekä aio tumpua suorina jäädä takariviin tässä prosessissa, joka jatkuu vielä vuosia.

Vaikutamme, vastustuksesta huolimatta

Paikallisesti ja seutukunnassa Pro Hanhikiven toimintaa ei kaikilla tahoilla suopein silmin ole seurattu eikä edelleenkaan seurata. Perus-

telujamme ydinvoiman vastustamisessa ei haluta myöntää järjepäisiksi tosiasioiksi. Saavuttamamme osallisuutta prosessin eri vaiheissa ei ole kaikin osin haluttu vähättelemtä tunnustaa, eikä kannanottojamme asioiden etenemisessä edelleenkaan haluta huomioida. Paikkoja eturivistäkin on kuitenkin joskus tarjolla. Vastikään Pro Hanhikivi pääsi ilmaisemaan mielipiteensä ydinjättekysymyksistä arvovaltaisen, Yhdysvaltain presidentti Barack Obamaan asettaman Blue Ribbon Comissionin delegaatiolle, joka vieraili Suomessa lokakuun lopussa. Kannanotossaan Pro Hanhikivi kiitti kunniaista tulla kuulluksi asiassa ja otti kantaa mm. päätöksentekoprosesseihin koskien ydinvoimahankkeita, joihin kuuluu myös Posiva Oyn loppusijoitusluolan rakentaminen. Asiantuntijat ovat kiistelleet suunnitellun loppusijoitusmenetelmän pitkäaikaisurallisuudesta ja menetelmään liittyä edelleen paljon epäselvyyksiä ja oletuksia. Pro Hanhikivi ry. toi esille myös Fennovoima Oyn ydinvoimalahankkeen puutteet ydinjätehuollossa ja ilmaisi huolensa kansalaismielipiteen ohittamisesta ydinenergiakysymyksissä.

Viime viikolla Helsingissä julkistettiin öltsekkyiden muistomerkkii, graniittipaasi, johon on kaiverrettu kaikkien niiden kansanedustajien nimet, jotka puolivat ydinvoimapäätöksiä 1.7.2010. Mekään emme tuon päätöksen tekoa aio unohtaa. Talvi tekee tuloaan, mutta ei se meille mikään synkkä öydintalvi ole. Alkumassa on työntäyteinen talvi, jonka pimeinä tunteina teemme luja-tahtoisesti töitä valoisamman ja kestävämmän tulevaisuuden puolesta. Pro Hanhikivi ö varmaan kuulette siitä vielä!

**Hanna Halmeenpää
Helena Majjala
Pro Hanhikivi ry**

Suomen Työväenpuolue STP – Finlands Arbetarparti FAP Eduskuntavaaliohjelma, Lyhennelmä...

Jatkoa sivulta 7

Suomen ei tule osallistua rauhaan pakottamiseen eikä olla mukana sotilaallisessa toiminnassa kriisien hallinnan nimissä.

Pienelle puoluetoimalle maallamme sopii hyvin toimia rauhan- turvatehtävissä, joissa on YK:n valtuutus. NATO:oon liittyminen olisi ristiriidassa puolueotomusajattelumme kanssa ja turvata- kuiden sijasta veisi meitä mukaan konflikteihin sotivana osapuolena. Seuraavan eduskunnan tulee torjua NATO-jäsenyys ja Suomen puolustuksen integroiminen osaksi NATO:aa.

Ympäristöstä huolehtiminen tukee työllisyyttä ja kansalaisten hyvinvointia.

Ympäristön tilan huononeminen ja luonnon ylikuormitus on johtunut markkinavoimien toimin-

nasta ilman ympäristövastuuta. Tämän seurauksia ei saa jättää tulevien sukupolvien maksettavaksi. Uusiutuviin luonnonvarojen käytössä tulee päästä eteenpäin todellisiin askelin ja keskitettävä energian käytön vähentämistä tukeviin uudistuksiin ja teknologisiin ratkaisuihin. Eduskunta ei saa sitoa tulevia eduskuntia ratkaisulla, jotka velvoittavat uusien ydinvoimoiden rakentamiseen. Nämme,

ettei ydinvoima voi jo ydinjäteongelmansa takia olla kestävä ratkaisu tulevaisuuden energiahuollossa. Sen sijaan, että aletaan rakentaa uusia ydinvoimaloita, olisi kaikki voimavarat välittömästi suunnattava uusiutuviin energialähteiden tutkimiseen ja tuottamiseen. Uusien ydinvoimaloiden rakentaminen on ratkaistava kansanäänestyksellä.

On huolehdittava hyvin toimivasta julkisesta hallinnosta ja tuottavuusohjelman epäonnistumiset tulee korjata.

Oikein toteutettu tuottavuusohjelma tarkoittaa sitä, että asiat tehdään paremmin. Valtion hallinnon tuottavuusohjelma toimii kuitenkin tarkoitustaan vastaan, kun siitä on tehty säästöohjelma, jossa ainoa tarkoitus

on henkilöstön vähentäminen. Vähentämiset tehdään siten, että toimintaa heikennetään ja kansalaisten oikeusturva vaarantuu. Valtion budjetin piirissä oli vuonna 2005 120 000 henkilöä ja heistä on vuonna 2025 jäljellä 20 000 henkilöä, kun 100 000 henkilöä siirtyy pääosin eläkkeelle tai siirtyy muualle työhön.

On tärkeää, että hallinto toimii palveluperiaatteella, jossa ei aseteta vallankäyttäjiksi kansalaisten yläpuolelle ja käytetä valtaa väärin.

Suomen kansa ja Suomen työväenliike on pitänyt aina tärkeänä Suomen itsenäisyyttä ja täysivaltaisuutta. Se on yhtä tärkeää meille tänä päivänä. Se on keskeinen edellytys sille, että voimme vahvistaa kansanvaltaa valtakunnallisella ja paikallisella tasolla sekä työpaikka- ja asukaskedemokratiaa ja torjua demokratian kaivantamista. **Haluamme toimia poliittikan muuttamiseksi yhdessä kansalaisten kanssa etsien ratkaisuja, kansalaisten oikeuksien turvaamiseksi.**

Matkasimme Eestin v

Miehittäjän, fasisetin Sak-san teot yritetään kieltää

Virallinen Eesti pyrkii samaistamaan Neuvosto-Eestin ja Hitlerin Saksan miehityksen toisiinsa. Pyrkimys on yhdenmukainen muiden Baltian maiden kanssa. Neuvostoliiton aika ja fasisetin Saksan miehitysaika pyritään samaistamaan näyttämään silmankääntötempulla samanlaiselta. Historian uudelleen kirjoittamisella hämärretään fasisetin miehityksien todelliset tapahtumat. Vääristelyn avulla yritetään samaistaa sosialismin perustuva neuvostojärjestelmä ja fasismi. Samaistustyritys on ennakkoon tuhoon tuomittu, koska fasismi on alastominta ja raainta kapitalismin, jonka päämääränä on kapitalistien voittojen maksimointi.

Keskeisenä osana historian vääristelyssä on miehitysmyytti eli pyrkimys esittää Baltian maiden neuvostoaikea miehityksenä. Sen avulla perustellaan Viron ja Latvian venäläisvähemistön kansalaisuuden riisto. Oiva esimerkki valheellisesta historian käsittelemisestä on Lietuan ökan-samurhamuseo. Museossa ei näy merkkiäkään tosiasista, että Lietuan alueella surmattiin toisen maailmansodan aikana Baltian maista eniten juutalaisia.

Eestin ömiehitysmuseossa ö juutalaisten kohtaloa käsiteltiin vasta Ranskan suurlähettilään sitä vaadittua. Oma luku sinänsä on, että Tallinnan juutalaisen seurakunnan ylläpitämä juutalaisten historiallinen museo käsittelee hyvin niukasti fasisetin miehityksien tapahtumia. Tallinnan juutalaisten keskuudessa arvostetaan Neuvostoliittoa ennen kaikkea fasismistä vapauttajana.

Juutalaiset Eestissä

Aloitimme tutustumisen Eestin juutalaisten kohtaloihin niin kutsutusta Tallinnan juutalaiskorttelista. Kortteli on suomalaisten hyvin tunteman D-matkustaja laivaterminaalin lähellä. Tarkemmin sanottuna kortteli rajoittuu katuun nimeltä Karu. (Karu = karhu). Korttelissa on Eestin juutalaisen

Esko Auervuolle tarkastelee Kalevi-Liivan dyneille pystytettyä info-aulua, jossa kerrotaan 68 vuoden takaisista tapahtumista.

Syyskesän väreissä loistava Raasikun asema. Tännen tuotiin 5.9.1942 ensimmäinen juna "matkustajinaan" 1500 teloitettavaksi määrättyä ihmistä. Taustalla silloin käytössä ollut aseman vesitorni.

seurakunnan synagogan lisäksi muun muassa 1924 rakennettu juutalainen koulu, joka toimi vuodesta 1940 alkaen tavallisena kaikille avoimena kouluna.

Eestin alueella tiedetään asuneen juutalaisia jo 1300-luvulla. Varsinaisesti juutalainen yhdyskunta muodostui vasta, kun tsaari Aleksanteri II vuonna 1865 kumosi osittain juutalaisten maahanmuutokiellon. Tsaarin armeijassa täysin palvelleille (25 vuotta palvelua) juutalaisille annettiin lupa asettua vapaasti Venäjän tsaarin hallitsemille alueille. Osittainen muutokiellon kumoaminen koski myös Suomea. Ennen toista maailmansotaa Eestin juutalaisten määrä oli noin 4 500. Nykyinen Tallinnan synagoga, jossa sijaitsee myös juutalaisen seurakunnan ylläpitämä museo, valmistui v. 2007.

Fasisetin miehittäjän kaksi eri tuhoamisvaihetta

Eestin juutalaisvainot voidaan jakaa kahteen eri jaksoon. Ensimmäisessä tuhottiin Eettiin vapaaehtoisesti jääneet omat juutalaiset. Toisessa vaiheessa saksalaiset tuhosivat Eestin maaperällä muualta Euroopasta tuotuja juutalaisia. Molemmista Eestin Holokausteista on jäljellä runsas dokumentaatio. Toisesta vaiheesta jäi jäljelle erilaisia siirto- yms. asiakirjoja.

Saksan aloitettuna hyökkäykseenä Neuvostoliittoon 22.6.1941 kykenivät natsit nopeasti ottamaan koko Baltian haltuunsa. Saksalaisten lähestyessä Eestä Neuvostoliitto tarjosi kaikille neuvostokansalaisille mahdollisuutta siirtyä evakoon joko junilla tai laivoilla. Runsaan joukko Eestin neuvostokansalaisia käytti mahdollisuutta hyväkseen paeten maasta noin viikkoa ennen saksalaisten saapumista Näiden joukossa oli puolueaktiiveja, Eestin Neuvostotasavallan virkamiehiä ja yhteiskunnallisia toimihenkilöitä. Aktiiveja ja fasisetin vainoamia kansallisuksia. Juutalaisista noin 3 500 käytti tuota mahdollisuutta hyväkseen. 1 000 juutalaista jäi vapaaehtoisesti maahan luottaen saksalaisiin tai kuvitellen voivansa ostaa itselleen vapauden.

Todellisuus muodostui hyvin karuksi. Tammikuuhun 1942 mennessä kaikki Eestin juutalaiset oli tuhattu. Tuhoamisen suoritti Eestin oma suojeluskunta öOma-kaitseö saksalaisten kanssa yhteistyössä. Eestiläisiä juutalaisia, kuten ei myöskään mustalaisia, koottu leireihin vaan heidät tuhottiin öpaikan päälläömitä erilaisimmissa paikoissa. Tämän jälkeen natsit julistivat Eestin ensimmäiseksi öJudenfreiö -alueeksi eli juutalaisista vapaaksi alueeksi.

Junilla Eestistä evakuoidut pääsivät öehjänä perilleö turvaan. Laivoilla tapahtunut evakuointi koitui monen turvaan pyrkineen kohtaloksi, koska suomalaisen ja saksalaisen yhteistyön tuloksena oli Suomenlahti ehditty jo ennen sodan alkua miinoittamaan lähes mahdottomaksi kulkea.

Toinen vaihe fasisetin Saksan niin sanotussa "juutalaiskysymyksessä"

Niin kutsutun Wannseen konferenssin jälkeen alkoi koko fasisetin Saksan alueella niin sanottu ölopullinen ratkaisuö. Berliinissä läheisyydessä, Wannsee-järvellä kokoontui 20.1.1942 konferenssi. Konferenssi päättyi siirtyä juutalais-

kysymyksen osalta ölopulliseen ratkaisuun eli juutalaisten masatuhoamiseen. Ennen teollisen tuhoamisen aloittamista, päätettiin aloittaa juutalaisten tuhoaminen Berliinistä katsoen sivummalla. Eestin fasisetit olivat kunnostautuneet siinä määrin, että Eestin alue toimi yhtenä tuhoamisalueena. Tässä yhteydessä voitaneen puhua, että saksalaiset fasisetit ulkoivat juutalaisten tuhoamisen Eestin alueella oleville fasisetille voimille.

Eestin poliittisen poliisin (turvallisuuspalvelu) päälliköksi oli jo vuoden 1941 lopulla valittu Ain-ervin Mere. Hänen johdolla vangittiin ja tuhottiin tuhansia eestiläisiä ja venäläisiä siviilejä. Meren johdolla valmisteltiin myös Jägalan, Tallinnasta n. 30 km itään, työ- ja kuolemanleiri juutalaisten tuhoamiseksi. Jägalan leirin komentajaksi Mere valitsi Aleksander Laakin ja hänen apulaisekseen Ralf Gerretsin. Laak ja Gerrets lähetettiin Latviaan, Riian läheisyydessä Rumbulan metsässä sijaitsevalle kuolemanleirille opettelemaan kansanmurhan toteuttamista. Kurssituksen aikana saksalainen leirin johtaja Krause käski Laakia & Gerretsiä omakohtaisesti ampumaan juutalaisia.

Teloitettujen romanien muistoksi pystytetty muistokivi Kalevi-Liivan hiekkadyneillä

Eestistä on muodostunut viime vuosina uusoikeisto-laboratorio ja mallimaa. Se ei ilmene pelkällä talouspolitiikkana vaan äärioikeisto herättelee he syyskesäin vietetään Sinimäen natsijuhlia paikalla SS-joukot taistelivat vuonna 1944 neuvosto-armeijan usnatseja ja natsiveteraaneja avoimien fasisetin ulkomaisia hengenheimolaisia.

Fasisetin Saksan miehitysaikaiset (1941 ö 1945) ta ja Baltian-maiden taholta unohtaa vaikenemalla. Kansan Äänen kustantajajärjestöjen jäseniä ystävien aikana kävimme Tallinnan ympäristössä tutustumus- aikaisten synkkien tapahtumien paikkoihin.

Päätettiin vierailtiin Tallinnan sotilashautausmaalla. Kukat monumentille on tuotu 22.9.-44 Eestin fasisetin

Raasikun asema ja Jägalan kuolemanleiri

Kävimme tutustumassa n. 30 km Tallinnasta itään sijaitsevaan hyvin idylliseen ja kauniiseen Raasikun pikkukuntaan. Syyskuun 5. päivänä 1942 paikkakunnan idyllisyys oli hyvin pettävä. Kylän asemalle saapui juna tuoden mukanaan tavaravaunuihin (öhärkävaunuihin) lastattuna 1 500 ihmistä Tsekkoslovakian alueella sijainneesta Theresienstadtin keskityslleiriltä.

Operaatio oli valmisteltu ennakoon hyvin ja tätä oli Riikassa opiskeltu. Vankien kuljetusta varten paikalle oli tuotu busseja. Asemalla eroteltiin työkykyiset vangit ja vanhukset sekä lapset eri ryhmiin. Jaottelun aikana vangeille valehdeltiin tulevasta asioista, jotta vankien keskuudessa ei syntyisi

Esko Auervuolle, Timo Kangasmaa ja Kalevi Wahrman juutalaisten muistokiven edustalla Kalevi-Liivassa

n vaiettuun historiaan

ne vuosina uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan öko-
e ei ilmene pelkästään kansalaisia kurjistavana
eisto herättelee henkiin natsi-ideologiaa. Esimerkiksi
n natsijuhlia paikalla, jossa fasisin Saksan Waffen-
1944 neuvosto-armeijaa vastaan. Paikalle kokoontuu
avoimien fasisistien natsitunnusten alle. Läsna on myös

iset (1941 ö 1945) tapahtumat yritetään virallisen Eestin
ntaa vaikenemalla. Syys- lokakuun vaihteessa joukko
öjen jäseniä ystäviensä kera suuntasi Tallinnaan. Matkan
äristössä tutustumassa fasisin Saksan miehityksen
n paikkoihin.

otilashautausmaalle siirretyllä Pronssisoturi-patsaalla.
29.-44 Eestin fasismistä vapauttamisen vuosipäivänä.

pakokauhua ja paniikkia.

Mere, Laak ja Gerrets olivat henkilökohtaisesti paikalla ohjaa-
massa vankien erottelua työky-
kyisiin ja tuhoottaviin. Työky-
kyiset lähetettiin väliaikaisesti
Jägalan (n. 15 km Raasikusta luo-
teeseen) leirille työhön. Tuhot-
taviksi määrätty puolestaan lähe-
tettiin suoraan ammuttavaksi meren
rannan hiekkadyneille Kalevi-
Liivaan (n. 15 km Jägalasta luo-
teeseen), jonka hiekkana oli helppo
kaivaa joukkohaudat.

**Jägala oli työleiri, jossa ei
tietävästi suoritettu teloituksia,**
mutta myös sieltä lähetettiin
heikentyneitä ja sairaita vankeja
Kalevi-Liivaan pienissä erissä
tuhoottaviksi. Kalevi-Liivassa am-
muttiin vuosien 1942ö1944 aikana
vähintään 6 000 ihmistä ja joidenkin
arvoiden mukaan 10 000. Jägalan
leiristä ei maastossa ole nykyisin
enää nähtävissä jälkiä. Oletettua
leirin sijaintipaikalla on nykyisin
asuinkerrostaloja. Sitä vastoin
Kalevi-Liivan dyneillä sijainneella
ampumapaikalla on surmattujen
juutalaisten ja mustalaisten kun-
niaksi pystytetyt muistomerkit.

Kloogan työleirin koh- talo

Tutustumisen Eestin fasisin
saksalaismiehityksen historiaan
aloitimme Tallinnan itäpuolelta
Raasikusta, Jägalasta ja Kalevi-
Liivasta. Kierroksemme viimeisenä
kohteena oli Tallinnan länsipuolella
sijaitseva Kloogan leiri. Klooga on
Eestin saksalaismiehityksestä
vapautumisen symboli ja pää-
teiste. On arvioitu, että Eestin
alueella tuhoittiin toisen maail-
mansodan aikana yli 10 000 juu-

talaista. Israelin taholta on esitetty
arvioitua 20 000 tuhoutuneesta juu-
talaisesta. Edellä mainittujen lu-
kumääriin on vielä lisättävä muut
tuhotut (mustalaiset, venäläiset
sotavangit, kommunistit). Neu-
vostohistoria laskee Eestissä kuol-
leen 125 000 neuvostokansalaista.

**Erilaisia työ- ja kuoleman-
leirejä oli yli 20.** Klooga Keilan
alueella Tallinnasta n. 30 km länteen
oli työleiri, jossa oli 2500 työ-
vankia. Sinne tuotiin Vilnasta ja
Kaunasista v. 43 tuhansia juutalaisia
sekä venäläisiä sotavangeja. Kai-
kissa muissa Eestin vankileireissä
tuhoamiseen osallistui myös
eestiläiset itse. Kloogassa tuhoa-
misen suorittivat saksalaiset. Puna-
armeijan lähestyessä 19. syyskuuta
1944 aluetta saksalaiset hätänt-
tyivät. He päättivät tuhota leirin
vangit ja rakennukset. Vangit
konnettiin pienemmissä ryh-
missä metsään puun kaatoon.
Karsitut rungot asetettiin rinkiin.
Vangit käskettiin runkojen päälle
mahalleen makaamaan johon heidät
ammuttiin. Seuraava surmattava
vankiryhmä latoi edellisten päälle
seuraavan kerroksen, johon heidät
vuorostaan surmattiin. Lopuksi oli
tarkoitettu polttaa koko keko puine-
en ruumiineen päivineen. Am-
munta oli kuitenkin paljastanut
työleiriläisille, mitä oli tekeillä ja
alkoi yleinen paniikki. Tämän
seurauksena saksalaiset vartijat
alkoivat ampu vankeja umpi-
mähkään. Verilylystä selvisi arvi-
olta noin 200 vankia hengissä
pakenemalla metsään.

**Puna-armeijan saapuessa oli
jäljellä kasoittain puoliksi pala-
neita ruumiita.** Saksalaisen fasismin,
todelliset raakalaismaiset kasvat
paljastuivat myös länsiliittouneille.
Paikalla käyneet liittoutuneiden
sotakirjeenvaihtajat välittivät koko
maailmalle tiedoksi fasismin hirvät
teot ihmisyttä vastaan. Kloogan
keskitysleiri oli ensimmäinen
todiste länsimaailmalle fasismin
rikokista ihmisyyttä vastaan. Vasta
teillä kuu kauttaa myöhemmin selvisi,
mitä oli tapahtunut mm. Ausch-
witzissä, jonka puna-armeija va-
pautti 27.1.1945, sekä muissa
suurissa keskitysleireissä.

**Selviteltäessä juutalaisten
muhaamisia Eestissä** ei voida
ilman sivuttaa oletusta, että
raakuutta lisäsivät neuvostoar-
meijasta loikanneet sotilaat, jotka
osallistuivat fasisin Saksan
riveissä sotatoimiin. Loikkarit
olivat pääasiassa lähtöisin 8.
kiväräkunnasta. Eestin armeijaa
nimitettiin tuolla nimellä Eestin
liittyttyä Neuvostoliittoon. Tie-
detään, että loikareilla oli kovia
paineita todistaa luotettavuutensa
saksalaismiehittäjälle. Toisaalta
fasisin Saksan miehittämissä
maissa löytyi aina se ns. övöides
kolonna, joka asetti innokkaasti
fasisien tueksi.

Sodan päätyttyä län-

Näissä Kloogan maisemissa suorittivat fasisit veritekonsa, josta alkoi
fasismin "todellisten kasvojen" paljastaminen. Retken osanottajat
Kloogan tapahtumille pystytetyn muistomerkin edessä

siliittoutuneet antoivat osalle pyöveleistä tur- vapaikan

Puna-armeijan ajettua fasisit
pois Eestistä, saivat nämä mur-
hamiehet poliittiset suojapaikat
länsimaista. Neuvosto-Eestissä
käytiin oikeudenkäyntiä v. 1961ö
1962 natsirikollisia vastaan. Oi-
keudessa Ain-Ervin Mere, Ralf
Gerrets ja Jaan Viik tuomittiin
kuolemaan. Tartossa tuomittiin
kuolemaan v. 1962 Tarton kes-
kitysleirissä 12 000 ihmisen te-
loituksen toimeenpanneet E Viks,
K. Linnas ja J. Juruttas. Mutta näistä
ainoastaan Gerrets ja Viik saatiin
oikeuden eteen.

**Esimerkiksi Laak, Jägalan
keskitysleirin komentaja,** livisti
Kanadaan. Hän teki Kanadassa
ennen oikeudenkäyntiä itsemurhan.
Viks sai turvapaikan Australiasta ja
Linnas USA:sta. Australian kiel-
tättyessä luovuttamasta sotari-
kollisia Neuvostoliitolle oli Yhdys-
valtojen pakon edessä luovutettava
K. Linnas Neuvostoliitolle 1987.
Ironien yhteensattuma oli, että
luovutus tapahtui Adolf Hitlerin
syntymäpäivänä.

**Fasisin Eestin päänatsiri-
kollinen,** turvallisuuspalvelun
päällikkö, Mere sai turvapaikan
Englannista. Todennäköisesti

Kloogaan tuhotuille juuta-
laisille pystytetty muisto-
merkki

Mere järjesteli Englannin suo-
jeluksessa rahoitusta niin sano-
tuille metsäveljille. Metsäveljet
harjoittivat terroritoimintaa sosia-
listista yhteiskuntajärjestelmää
vastaan. Olivat lännen käytreitä,
joita muun muassa Suomessa Sofi
Oksanen jumaloi.

Matkan edetessä mielini nousi kysymy- ksiä historiasta ja ny- kymenosta

Tänään Eestin oikeistopiirit
ajassa kovaa yhteiskuntapoli-
tiikkaansa pyrkivät saattamaan
Eestin neuvostoajan varsin huo-
noon valoon. Sen hintana näyttää
kuitenkin olevan fasismin nousu
ja historian värentäminen, mikä
muodostaa todellisen vaarateki-
jän. Sofi Oksanen ja Imbi Pajun
kirjallinen tuotanto menestyy,
koska se ruokkii monissa maissa
rehottavaa antikommunistista
ilmapäiriä. Totuus kuitenkin on,
että Oksanen ja Pajun juttujen
avulla lanseerattu oikeistohyök-
käys latistuisi kasaan, jos ihmiset
ymmärtäisivät, mitä Eestissä ja
Baltiassa tapahtui fasisimie-
hityksen aikana. Eestin sivi-
tyneistö on jo noussut vas-
tustamaan Sofin ja Imbin juttuja.
Kaplinskin sanoin monet sanovat,
että ömeidän elämämme Neuvos-
tolitossa ei ollut kauhutarinaö.
Tiedämme, että eestiläiset eivät

ole suhtautuneet Neuvosto-Eestiin
niin kielteisesti, kuin yritetään
väittää. Olisi todella mielenkiin-
toista, jos eestiläisten keskuudessa
tehtäisiin puoleuton tutkimus siitä,
miten eestiläiset kokivat neuvos-
toajan.

**Leena Hietanen antoi ym-
märtää kuinka Yhdysvaltain
sionistipiirit** ovat alkaneet pik-
kuhiljaa ymmärtää Baltian maiden
poliittisen johdon mainitun sil-
mäkääntötempun törkeyden. Kun
Eestin presidentti Ilves kehtasi
nostattaa eestiläiset ökommunism
uhreinaö juutalaisten rinnalle, poiki
se Israelissa skandaalin. Yossi
Melmanin kirjoitus 2.7.2010 Haa-
retz.comissa muistuttaa eestiläisten
syyllisyydestä juutalaisten kan-
sanmurhaan. Kirjoitus arvostelee sitä,
että ei vain virallinen Israel, vaan
myös Yad Vashem ja muut kan-
sanmurhaa tutkivat instituutiot
Israelissa olivat hiljaa.

**Baltian-maiden poliittisen joh-
don pyrkimys piilotella** omaa
fasisista & veristä menneisyyttä
vääristelemällä historiaa, muistuttaa
samalla myös samantyyppisestä
yrityksestä putsata Suomessa Rytin
ja muiden sotasyllisten veristä
kilpeä jatkosodan syyttäjänä.

**Työryhmä:
Ville Rahikainen,
Heikki Männikkö ja
Timo Kangasmaa**

Kukkia pronsisoturille tuodaan voitonpäivänä 9.5. sekä Eestin
fasismistä vapauttamisen vuosipäivänä 22.9. Vierailumme
yhteydessä myös SFT jätti pronsisoturille kukkatervelyksensä

Suomi osana laajaa sotilasliittoumaa, osa 2

20.8.2010

Janne Rahikainen
jatkoa edellisestä numerosta

Tällainen asianomaisten selvitys tulee saattaa myös asian-
tuntijoiden arvioitavaksi. Jo pelkästään kyseisten asejärjestelmien hinta, BUK-M1 185 miljoonaa ja NASAMS 2 tuli maksamaan NATO maille Hollannille ja Norjalle 340 miljoonaa sekä lisäksi noin 100 miljoonaa AIM-120 AMRAAM-ohjuksista sekä mahdollisista tutkajajärjestelmistä 175 miljoonaa. On syytä vertailla ja arvioida kyseisen asejärjestelmien eroja.

ITO 95 BUK-M1 torjuntatulotuvuudeksi ilmoitetaan: horisontaalisessa suunnassa 35 km ja vertikaalisessa suunnassa 22 km

NASAMS 2:n torjuntatulotuvuudeksi ilmoitetaan: horisontaalisessa suunnassa 22-25 km ja vertikaalisessa suunnassa 10 km

Noissa luvuissa hätkähdyttävintä on länsiversion olennisesti heikompi korkeusolotuvuus, varsinkin kun ottaa huomioon, että jo siviilimatkatutkajakoneet lentävät yli 10 km:ssä ja sotilaskoneet lähes 20 km:ssä. 1996 Suomeen hankittu Neuvostoiitolais-/ Venäläis-valmisteen BUK-M1 käsittää 18 kpl telakejuilla liikkuvia laukaisualustoja sekä 288 kpl 9M38 ilmatorjuntajärjestelmää. AMRAAM ohjusten tulevaa tarkkaa lukumäärää ei kerrota, koska se on määritelty sotatietoisuudeksi. On helppo yhtyä Igor Kopioffin hyvin perusteltuun väitteeseen, että:

öYlläoleista teknisistä ja muista tidoista käy hyvin ilmi, että kyseinen NASAMS 2 ito-ohjusjärjestelmä ei sovellu alue-
torjuntajärjestelmäksi. Tällä hankinnalla jopa heikennetään merkittävästi Suomen pääkaupungin ilmapuolustusta, koska kyseisen järjestelmän ulottuvuus ei riitä kun matalalla lentävien koneiden (kohdetorjunta tasolle) tuhoamiseen. Näin on Helsingin ilmapuolustusta sabotoitu Suomen hallituksen ja puolustusministerin toimesta! Tästä herää aiheellinen kysymys kenen asialla he ovat olleet. Eivät ainakaan Suomen ilmapuolustuksen asialla. Koska ovat merkittävästi heikentämässä sen kykyä. Ainoaksi edunsaajaksi jää vain USA ja NATO. Onko Suomen hallitus heidän asiallaan tukieksaan USA:n asetollisuutta ja suunnatessaan kansan verovaroja näin epäasiantunneista?

On syytä vielä palata niihin väitteisiin, minkä pohjalta tämäkin sotilaspoliittinen kalustohankinta on perusteltu. BUK-M1:n on väitetty olevan altis ulkopuoliselle häirinnälle ja että sen valmistajalla on mahdollisuus häiritä sen ohjusten ohjauksjärjestelmiä. Sotilaallisessa toiminnassa on aina pyritty kehittämään tapoja ja laitteita, joilla kyettäisiin vaikuttamaan vastapuolen sodankäyntikykyyn. Nykykaikaisessa sodankäynnissä on elektroniikka sotategnologian eräs merkittävimpiä osa-alueita. Elektroniikalla on omat hyvät ja huonot puolensa. On kiistaton tosiasia, että sellaiset toimijat, jotka valmistavat ja käyttävät elektroniikkaa sotatarkoituksissaan kehittyvät myös

Alkusykyillä saimme kuulla, että Suomessa aiotaan päivittää armeijan käytössä olevat Hornet-hävittäjät hyökkäysaseiksi, vaikka niiden tarkoitus on tähän saakka ollut "puhtaasti puolustuksellinen. Hornetit aiotaan varustaa Nato-yhteensopivalla täsmä-aseistuksella (risteilyohjuksella), joka käytännössä sitoo asevoimamme Naton kanssa yhtenäiseksi hyökkäysarmeijaksi. Tähän liittyy kansan Ääni julkaisee nyt Janne rahikaisen asiaa tutkivan artikkelin jälkimmäisen osan.

mahdollisimman tehokkaita tapoja häiritä vastustajansa elektroniikkaa. Tätä voidaan kutsua valmistautumiseksi elektroniseen sodankäyntiin. Tälle sodankäynnin muodolle ei ole immuuni mikään elektroniikkaa käyttävä asejärjestelmä. Myös USA:sta hankitut asejärjestelmät ovat yhtäläisesti häiritävissä. Epäuskovalta kuulostaa, että vain Venäjältä myydyissä asejärjestelmissä olisi jo ennalta suunniteltu ja asennettu häirintää helpottava ohjelma. Venäjän ja Georgian välisessä konfliktissa BUK-M1 ito-ohjusjärjestelmällä pudotettiin viisi venäläistä konetta ja yksi TU-22M3 strateginen pommittaja. Tämä antaa vahvoja viitteitä siitä, että kyseistä ilmatorjuntajärjestelmää on erittäin vaikea ulkopuolisen toimijan, edes ko. järjestelmän valmistajan, manipuloida.

Suomen risteilyohjushankinta

Toinen merkittävä asejärjestelmä, jota ollaan nyt hankkimassa on risteilyohjus. Julkisudessa on spekuloitu vaihtoehdoiksi saksalaista EADS-konsernin Taurus tai yhdysvaltalaisista Lockheed Martinin JASSM:ia. Kyseiset asejärjestelmät on tarkoitus liittää rynnäköhävittäjä Hornetista laukaistavaksi ilmastamaahan-ohjuksiksi. Jotta tässäkin tapauksessa päätös olisi ennalta sovitun mukainen on risteilyohjusten hankinta sisällytettävä Hornettien normaaliin modernisointipäivitysten MLU-2 (Mid-life Upgrade) yhteyteen. Risteilyohjusten hankinnan perustelujen lähdekohtana on pyrkimys päästä vaikuttamaan mahdollisimman syvälle vastustajan rintamalinjan takaisin strategisesti tärkeisiin kohteisiin. Mikään uusi viisus tämä ei ole. Jo ennen toisen maailmansodan syttymistä oli kehitetty nopeasti liikuteltavia motoroituja jalkaväikyksiköitä ja tämä asetti vaatimuksen syvälle rintamalinjalta vihollisalueelle suoritettavista ilmarynnäköistä. Mitä pidemmälle sota eteni, sitä kehittyneemmiksi strategiset pommittukset muotoutuivat. Ensimmäiset varsinaiset risteilyohjusten prototyypit olivatkin tuon sodan loppupuolella kehitetyt miehittämättömät V1- ja V2-ohjukset. 1980-luvulla risteilyohjuksista kehitettiin jonkinasteisia teknologisia ihmeaseita ja Persianlahden sota 1991 tarjosi USA:lle oivallisen

tilaisuuden testata niitä massiivisessa sotaoperaatioissa. Seuraavan kerran USA pääsi tyhjentämään varastojaan vanhentuneesta ohjuskalustostaan (Tomahawk) kun 16.-19.12.1998 Desert Foxiksi nimetyssä pommitusoperaatioissa ammuttiin yli 400 ohjusta lähes 100 kohteeseen. Tämänkin sotaoperaation kiistaton hyötyjä oli aseetonisuus, joka sai todennäköisesti sen seurauksena massiivisen tilauksen uudempiä ja kehittyneempiä risteilyohjuksia, joita tulitun käyttämään jo 5 vuoden kuluttua.

Alkeellisimpia tapoja ohjata ohjus maaliin on määritellä ennakkoon sen lennon suunta, matka ja nopeus sekä muita lentorataa vaikuttavia tekijöitä, joista muodostettuna matemaattisen kaavan avulla kyetään arvioimaan karkeasti osuma-alue. Tietoteknologinen kehitys on tuonut monenlaisia tarkentavia menetelmiä risteilyohjusten ohjaamisessa maaliinsa kuten TERCOM-menetelmä eli Terrain Contour-Matchig, TAINS-järjestelmä eli TERCOM Aided Inertial Navigation Systems, CCD-puolijohdekamera, DSMAC-järjestelmä eli Digital Scene-Matching Area Correlation sekä GPS-satelliittipaikannusjärjestelmä eli Global poses. Näistä järjestelmistä TAINS ja DSMAC ohjaavat risteilyohjusta ennalta ohjelmoidun matemaattisen reittiohjelman mukaan tehden korjauksia määräaikailla tasomittauksilla lentoreittiin alku ja keski-

vaiheilla sekä lennon loppupuolella, aina osumaan asti, vertaamalla CCD-puolijohdekameralla saatua reaaliaikaista kuvaa ohjuksen suoraan ohjelmoituihin digitaaliseen kuvaan, jonka perusteella tehdään viimeiset korjaukset. Näillä menetelmillä päästään jo huomattavasti tarkempiin osumiin kuin toisen maailmansodan V1:llä ja V2:llä. Edellä mainitut ohjukset ovat edelleen pääsääntöisesti sidottuja ennalta määritellyille lentoradoille. Tämän lisäksi, riippuen tasomittauksen tavasta, ne ovat mahdollisesti alttiita elektroniselle häirinnälle. Ainoa todella tehokas ja tarkka menetelmä on GPS-satelliittipaikannusjärjestelmän, DSMAC-järjestelmän sekä TERCOM-laskentamenetelmän yhdistelmä, jossa reaaliaikaisella GPS:llä seurataan ja DSMAC-ohjausjärjestelmällä korjataan ohjuksen lentorataa.

Suomen kannalta tämä jos mikä asettaa maamme puolustuslaitoksen ja realistisesti koko maan riippuvaiseksi sellaisista sotilaspoliittisista liittoumista, joilla on tällaisia satelliittipaikannusjärjestelmiä. Kaikki ohjusten ohjausmenetelmät, jotka eivät perustu reaaliaikaiseen satelliittien avulla tapahtuvaan ohjaukseen, ovat epätarkkoja ja epävarmoja. Tämän lisäksi voidaan olettaa, että se määrä, mitä Suomella on varaa hankkia edellä mainittuja ohjuksia, ei ole riittävä, jotta sillä saavutettaisiin sellaista vaikutusta, jolla olisi todellista merkitystä oletetun vihollisen sotilaalliseen toimintakykyyn. Kuten edellä mainittu Desert fox operaatio osoittaa, suurvalta voi laukaista noin 400 ohjusta 4 vuorokaudessa. Voisi väittää, että jo määrällisesti Suomi tulisi sidotuksi osaksi laajempaa sotilaspoliittista liittoumaa, koska Suomen hankkimat ohjukset ovat tehokkaita vasta sen kiinteänä osana.

Puolueettomuus vaarassa

Sotilaspoliittisesti sitoutumattoman (puolueettoman) itsenäisen valtion peruseriaatteisiin ei pitäisi kuulua ennalta määritelty yksipuolinen, poliittisten tai sotilaallisten, vihollisuuskuviun luominen sekä näiden julkinen julostaminen. On pelottavaa, että valtiomediassa aletaan spekuloidaan tuvien asejärjestelmien mahdollisia

kohteita ennalta sovittujen vihollisuuskuviun mukaan. Tässä yhteydessä on hyvä tuoda julki Itävaltalaisen Gerald Oberasmayrin toive jonka hän esittää kirjansa öSupervalta EU - Euroopan unionin militarisoimiseksi suomenkielisen laitoksen esipuheessa vuodelta 2004.

Öltavallan ja Suomen välisten yhtäläisyydet ovat merkittävimpiä kun ensikatsomalta näyttää. Molemmilla mailla on vankka puolueettomuusperinne, joka on syöpyntä syvälle väestön tietoisuuteen. Ja molempien maiden valtaeläimiä pettää kansalaisia häikäilemättä kaivaessaan vaihka maata tämän puolueettomuuspolitiikan alta yhä militaristisempaan suuntaan kehittyvän EU:n hyväksi. Molempien maiden hallitukset valmistelevat parhaillaan osallistumista EU:n taistelujokoihin, joita kehitellään globaaleissa sotilaallisissa operaatioissa käytettäväksi huipputeknologiyksiköiksi.

ÖOn ensiarvoisen tärkeää ysventää suomalaisten ja itävaltalaisen rauhanvoimien yhteistyötä, jotta voisimme yhdessä puolustaa maailman puolueettomuutta valtaapitävien militaristisia tavoitteita vastaan. Olen vakuuttunut siitä, että puolueettomuus ei siis sitoutuminen olemaan osallistumatta sotaan tai sellaisien järjestöjen toimintaan, jotka palvelevat sodan valmistelua tai sodankäyntiä ö viitoittaen osaltaan tulevaisuutta sellaisessa maailmassa, jossa ei jouduta kokemaan 1900-luvun kauhujaa uudelleen. Suomen ja Itävallan kaltaiset pienet puolueettomat maat voisivat toimia kansainvälisellä tasolla aloitteentekijöinä konfliktien rauhanomaisen ratkaisemisen, aseidenriisun ja sotilaslaitteiden purkamisen kysymyksissä. Maittemme rauhanliikkeiden yhteistyö saattaisi avata tiellä tällaiselle tulevaisuudelle.ö

Tähän kaikkeen liittyy myös eräs vastenmielinen piirre, joka on yleistynyt poliittisessa päätöksenteossa ja joka ansaitsee huomattavasti laajempaa huomiota. Poliittisia päätöksiä edeltävissä prosesseissa asiantuntijoiden vastaväitteet, jotka eivät tue ennalta sovittua poliittista päätöstä, syrjäytetään marginaaliin ja niihin suhtaudutaan ylimielisesti.

Palmuöljy - sademetsätuho

Greenpeacen kyltti Otaniemessä aamulla 23.8.2010. Pالمuöljy dieselin raaka-aineena pahentaa ilmastomuutosta, tuhoaa sademetsiä ja aiheuttaa sosiaalisia ongelmia Kaakkois-Aasiassa

Neste Oil ilmoittaa käyttävänsä ainoastaan vastuullisesti tuotettua palmuöljyä. Samoin ilmoittavat kaikki

muutkin palmuöljyn suurlukuttajat. Täyttä puppua.

Kestävää tuotettua palmuöljyä ei tuollaisia määriä ole, eikä kukaan esitä, miten sitä voisikaan olla. Suurin osa uusista palmuöljyplantaaseista raivataan sademetsiin ja YK:n mukaan jo nykyinen tuotanto on yksi suurimmista Kaakkois-Aasian metsäkadon syyistä. Metaania ei Nesteen prosessissa kerätä talteen. EU:n biopolttoaineiden tuotannolle asettamat standardit eivät näinollen edes täyty, kertoi TV:n MOT-ohjelma.

T: Mämmiveikot

Latinalainen Amerikka irrottautuu USA:n hegemoniasta

Maria Paez Victor

Eräänä syyskuun iltana Kurvin kirjakauppaan astuu iloa ja energisyyttä säteilevä nainen. Hän on Kanadassa asuva venezuelalainen sosiologi, eläkkeellä oleva Toronton yliopiston lehtori, tohtori Maria Paez Victor: Hän on pikaviittillä Suomessa miehensä professori Peter Victorin kanssa. Rauhanpuolustajat on kutsunut Maria Victorin kertomaan sodan ja rauhan kysymyksistä Latinalaisessa Amerikassa. Paikalle on saapunut kourallinen yleisöä. Maria Victor puhuu tiivistä asiaa väsymättä yhteen menoon lähes kaksi tuntia.

USA on menettänyt taloudellisen ja poliittisen hegemonian (ylivallan) Latinalaisessa Amerikassa. Tämä on merkittävä saavutus. Jäljellä on vain sotilaallinen hegemonia, jolla tämä maailman mahtavin sotilasvalta peloittelee maanosamme edisyksellisiä hallituksia, Maria Victor tiivistää tärkeimmän sanomansa. Tämä irtiotto on saavutettu vain viiden viimeisen vuoden aikana, tiiviillä yhteistyöllä. Saavutuksen arvon ymmärtää, kun palauttaa mieleen menneet vuosikymmenet, jolloin Rio Grande-joen eteläpuolisia maita pidettiin USA:n ötäkapihanä.

Ihmisten mielten hallinta on mahtava ase

Aluksi Maria Victor harmittelee pitkään maailman valtamedian uutisointia Venezuelasta. ÖValtamedia julkaisee vain Venezuelan opposition kansainvälisille uutistoimistoille syöttämiä uutisia, joissa oppositio tarjoilee suoria väiteitä, vääriä tilastoja ja tapahtumia, joita ei ole edes ollut. Miksi toimittajat eivät ole selvää, mitä Venezuelassa todella tapahtuu? Maria Victor tuskailee. Ihmisten eivät ymmärrä, miten paljon media hallitsee heidän tietoisuuttaan. Ihmisten mielten hallinta on mahtava poliittinen ase.

Kun ulkomainen toimittaja tulee Caracasiin, hän majoittuu yksityiseen hotelliin, jonka omistaa presidentti Hugo Chavezin hallintoa vastustava liikemies. Parhaat hotellit ovat yksityisiä ja kaikki yksityinen bisnes on oppositiossa hallitusta vastaan. Maria Victor huomauttaa. Hotellin lobbyyn tuodaan joka aamu maan päällehti, joka etusivulta alkaen avoimesti mustamaalaa Chavezia ja hänen hallituksensa toimia. Tarjolla olevat opposition tv-kanavatkin sulovatt samaa propagandaa. Sitä pohjalta sitten lähdetään pomistamaan ja pyrkimään ötasapuoliseen raportointiin.

öKöyhyys on Chavezin hallinnon aikana pudonnut romahdusmaisesti noin 80 prosentista 32 prosenttiin. Lukutaidottomuus on poistettu, terveydenhuolto on kuubalaisten lääkärin avulla nyt kaikkien ulottuvilla, 58 000 uutta koulua on rakennettu ja lähes puolet kansasta istuu koulun penkillä eri asteisten opintojen parissa, 99 prosenttia kansasta saa juomakelpoista vettä, Maria Victor luettelee. Venezuela on saavuttanut kaikki YK:n asettamat Milenium-tavoitteet ja maa on kaikella tavalla tänään demokraattisempi ja tasarvoisempi kuin se on koskaan ennen ollut. Tämä kehitys ei kiinnosta ulkomaista mediaa. Se kiinnittää huomiota vain sivuseikkoihin.

Talous irti uusliberalismin linnakkeista

Latinalaisen Amerikan maat ovat rakentaneet viime vuodet taloudellista yhteistyötä monin tavoin. On perustettu lukuisia talousliittoja esimerkiksi ALBA-yhteisö ja PetroAmerica ja omia yhteispankkeja, muun muassa Etelän pankki ja ALBAn pankki. Nämä pankit lainaavat rahaa erityisesti sosiaalisiin projekteihin ilman mitään ennakoitua.

Aikaisemmin monet Latinalaisen Amerikan maat olivat korvaaneen myöten veloissa Maailmanpankille ja Kansainväliselle valuuttarahastolle (IMF) noille uusliberalistisen talouspolitiikan linnakkeille. Vaan eivät ole enää. ALBA-yhteisö käy kauppaa paljolti vaihdon periaatteella: kukin kykynsä mukaan. Esimerkiksi Kuuba maksaa Venezuelalle öljystä lähettämällä maahan lääkäreitä ja opettajia.

Velkojen maksu ja valtioiden talouden vakauttaminen tuli mahdolliseksi myös siksi, että edistykelliset hallitukset kansallistivat omat luonnonvaransa, jolloin tulot niistä eivät enää virtaa ylikansallisille yhtiöille, vaan valtion kassaan. Muun muassa Argentiina halusi päästä nopeasti eroon IMF:stä, jonka sanelema

talouspolitiikka oli aiheuttanut maassa valtavan talousromahduksen viimeksi vuonna 2004. Venezuela lainasi rahat velkojen maksuun kohtuullisella korolla ja pitkällä laina-ajalla. Yhteistyö on solidaarisuutta ja voimaa.

Uudet yhteistyöjärjestöt ovat torjuneet USA:n tyrkyttämän vapaakauppasopimuksen FTAA:n, joka oli määrää solmia kaikkien Etelä-Amerikan maiden kanssa. Nyt sopimuksen on solmitu vain Peru ja Kolumbia. Keski-Amerikka varten laadittu vapaakauppasopimus CAFTA on vain Meksikon ja Costa Rican hyväksymä. FTAA ja CAFTA antaisivat yhdysvaltalaisille tuotteille ja yrityksille vapaan pääsyn sopimuskuoppineiden markkinoille. Ne on laadittu takaamaan, että Latinalaisen Amerikan luonnonvarojen riisto voisi jatkua entiseen malliin. Mutta yhteistyöjärjestöillä ja keskinäisellä avulla on murrettu USA:n ikaikainen taloudellinen ylivalta, riisto ja luonnonvarojen hyväksikäyttö pääosassa Latinalaisen Amerikan maita. Se on merkittävä saavutus.

ALBA-maat ovat ottaneet tänä vuonna käyttöön virtuaalisen yhteisvaluutta suuren ösen tarkoitus on vapauttaa maiden keskinäinen kauppa dollarisidonnaisuudesta ja sen myötä maailmantalouden romahduksesta, Maria Victor sanoo.

Poliittinen pesäero pohjoisesta supervalasta

Taloudellinen irtiotto USA:sta ja uusliberalismin linnakkeista on perusta sille, että Latinalainen Amerikka voi myös harjoittaa USA:sta riippumatonta, omaa politiikkaa. Vuonna 2008 perustettiin poliittinen yhteistyöjärjestö UNASUR, johon kuuluvat kaikki Etelä-Amerikan maat, myös oikeiston hallitsemat Kolumbia, Peru ja Chile. Tämä on merkittävä saavutus. UNASURin pääsihteerinä työskentelee Argentiinan entinen presidentti Nestor Kirchner.

Venezuela ja muut edistykelliset maat ovat olleet tyytymättömiä

USA:n johtamaan vanhaan, koko mantereen kattavaan Amerikan valtioiden yhteistyöjärjestöön (OAS) ja sen tekemisiin nahka-päätöksiin. Ainoana läntisen pallonpuoliskon maana Kuuba oli suljettu pois tästä yhteistyöstä USA:n sanelun mukaan. Mutta viime vuoden heinäkuussa edistykellisten valtioiden enemmistö otti Kuuban OAS:n jäseneksi.

Tästä voitosta huolimatta edistykelliset maat haluavat perustaa OAS:n korvaavan poliittisen yhteistyöjärjestön CELACin. Vain Yhdysvallat ja Kanada on siinä suljettu pois yhteistyöstä. CELACin pitäisi alkaa toimintansa vuonna 2011. Tällä pyritään nostamaan Latinalaisen Amerikan itsenäisen äänen painoarvoa maailmanpolitiikassa.

Tiedotuskin itsenäistyy

Eräs tärkeä poliittinen ja kulttuurinen edistysaskel oli Venezuelan hallituksen aloitteesta vuonna 2005 perustettu maanosan oma satelliitti tv-kanava teleSUR. Sen pääkonttori on Caracasissa ja rahoittajina ovat Argentiinan, Bolivian, Kuuban, Ecuadorin, Nicaraguan, Uruguayan ja Venezuelan hallitukset. Kanavalla ei ole mainoksia. Latinalaisen Amerikan ja Karibian lisäksi teleSUR näkyy USA:ssa, Länsi-Euroopassa (myös Suomessa) ja Pohjois-Afrikassa. Qatarilaisen ALJA-zeeran kanssa sillä on yhteistyösopimus kuvamateriaalin vaihdosta.

öMeidän ei enää tarvitse katsella kansainvälisiä uutisia espanjankielisen CNN:n ja muiden Pohjois-Amerikan tv-kanavien kautta. Voitte kuvitella, että uutiset ovat aika lailla erilaisia kuin amerikkalaisten toimittamat, Maria Victor huomautti.

Kaikki edellä mainittu taloudellinen ja poliittinen itsenäistymisen laajan ja tiiviin yhteistyön avulla on tapahtunut pääosin viiden viimeisen vuoden aikana. Tämä prosessi ei ole ollut länsimedian mielestä uutisoinnin arvoinen asia. Itsenäistymiskehityksen kiistattomana moottorina ja ideanikkarina on ollut Venezuelan presidentti Hugo Chavez.

USA:n sotilaallinen läsnäolo

USA:lla on jäljellä vain yksi ase Latinalaisen Amerikan itsenäistymisprosessia vastaan: sotilaallinen. Se onkin lisännyt sotilaallista läsnäoloaan alueella ja perustelee sitä huumeiden vastaisella sodalla. Mutta miksi siihen tarvitaan tankkeja, ohjuksia ja valtavia lentokoneita, joilla voidaan lentää halki Etelä-Amerikan tankkaamatta? Eivätkö helikopterit olisi näppärämpiä? Maria Victor ihmettelee.

USA:n sotilastukikohtia on jo 74 ja nyt ollaan perustamassa uusia. Toisen maailmansodan jälkeen lopetettu neljä laivasto on perustettu uudelleen. Se partioi Karibiassa ja Etelä-Amerikassa. ölsot tukialukset tuovat alueelle pienempiä aluksia, joilla voidaan kulkea rannikolta ylös jokia pitkin. Tällä läsnäololla USA peloittelee meitä ja antaa ymmärtää, että se voi halutessaan tulla minne vain,

myös kauas sisämaahan.ö

USA:n sotilaallinen läsnäolo sai kovan näpättyksen, kun Ecuadorin hallitus päätti olla jatkamatta Mantán tukikohdan vuokraus-sopimusta. Mantá oli suurin USA:n tukikohta Etelä-Amerikassa. Presidentti Rafael Correa hallitus päätti asiasta pian valtaantulonsa jälkeen vuonna 2007. USA joutui tyhjentämään tukikohtansa vuoden 2009 loppuun mennessä, mikä jälkeen Correa riemuitsi: Ecuadorin vihdoinkin vapaa!

Pian tämän takapakin jälkeen USA solmi Kolumbian silloisen presidentin Alvaro Uriben kanssa sopimuksen, jolla Kolumbiaan perustetaan 7 uutta USA:n tukikohtaa. Lisäksi USA:n sotilaat ja lentokoneet saivat vapaan pääsyn Kolumbian omiin sotilastukikohtiin, joita on erityisesti Venezuelan ja Ecuadorin ympärillä.

Sotilastukikohtien sijaan rauhantukikohtia

Venezuela sijaitsee läntisen pallonpuoliskon suurimpien öljyvarantojen päällä. Maria Victor arvelee, että jos USA:ta jonain päivänä lopputu öljy, se tulee armeijoineen Venezuelaan.

öJos USA hyökkäisi nyt Venezuelaan, se joutuisi tappamaan paljon ihmisiä. Nykyistä hallintoa puolustamaan nousisi kansamme enemmistö ja lisäksi veljeskansat tulisivat apuun. Sota leviäisi ilman muuta alueelliseksi sodaksi, Maria Victor pohdiskelee. öTilanne on aivan erilainen kuin esimerkiksi Irakissa, jossa Saddam Hussein ei puolustanut kukaan.ö

Hugo Chavez on tehnyt UNASURille aloitteen, että koko Etelä-Amerikka julistetaan rauhantukiohjalle. Tämä tarkoittaa ennen kaikkea sitä, että kaikki maat sitoutuvat ratkaisemaan keskinäiset erimielisyytensä rauhaomaisesti neuvottelemalla. Järjestö ei ole vielä vahvistanut aloitetta. Rauhantöy vahvistamiseksi Venezuelassa on ryhdytty perustamaan ns. rauhantukikohtia vastapainoksi sotilastukikohtille. öEivät ne toistaiseksi ole mitään sen kummempia kuin ihmisten kohtaamispaikkoja, joissa keskustellaan ja jaetaan tietoa rauhantöystä.ö

Piikki Euroopan vasemmistolle

öVenezuelassa on menneillään vallankumous, se meille itsellemme ihan selvä asia. Euroopan vasemmistolaiset ovat kärrkääntä arvostelemaan ja osoittelemaan sormella, että tuo ei nyt ole ihan marxialaista tai tuo ei ole oikeapoppinen trotskilaisista tai mitä milloinkin. Mutta me teemme vallankumousta omalla tavallamme eikä siihen ole mitään aikaisempaa, valmista mallia. Me rakennamme 2000-luvun sosialisimia. Ja saadaksemme rauhassa tehdä tätä työtä, me tarvitsemme paljon kansainvälistä solidaarisuutta.ö

Oikeistolaisten hallitusten kurimuksessa kärsivälevä Euroopan vasemmistolaisista Maria Victor haluaa kysyä: Missä se on se teidän vallankumouksenne?

MARJALIISA SIIRA

Työläinen Ë vaiÄ

Elämä on muuttunut todella kovaksi kuten jokainen tietää omasta kokemuksestaan. Työläisten riisto on koventunut uskottomalla tavalla. Työläisistä yli puolet on työttömyyden ja pätkätöiden kiertäessä. Tuloroat ja yhteiskunnallinen eriarvoisuus ja enemmistön pahoinvointi kasvavat. Miksi? Siksi, että luokkatietoisuus ja työläisten osa luokkataistelussa on äärimmäisen heikoissa kantimissa.

Kapitalistisessa maailmassa ikäajat on jatkunut luokkatietoisuuden nakertaminen väittämällä, että työväenluokka on kutistunut ja jatkuvasti kutistuu. Pääomien maasta vienti, globaali keskittyminen, kaiken tuotannon automatisointi ja monopolisoituminen on kiistänyt merkinnyt savupiippueliöisyyden ja fyysisen työn vähenemistä. Sitä on pidetty osoituksena työväenluokan katoamisesta. Huikkeimmillaan väestölle on tarjottu syöttiä, jonka mukaan kapitalistisessa yhteiskunnassa on yläluokka, ylempi keskiluokka, keskiluokka, alempi keskiluokka ja pieni työväenluokka.

Usein kuule esitetävänä ajatusta, että ihminen itse voi määrittellä luokka-asemansa. Tässä ajattelussa ja yhteiskunnan luokittelussa porvariston propaganda on saavuttanut menestystä jopa siinä määrin, että monet kommunistitkin ovat nieleet syötin koukkuneen. Rajuimmillaan väitetään, että koko luokkayhteiskunta ei ole edes olemassa. Tosin aivan viimeaikoina harvat kriitikot ovat eriarvoisuuden rajun kasvun vuoksi pelotelleet, että luokat tekevät palautta.

Jo aikoja sitten on todistettu, että ihmisen luokka-asema määrittyy objektiivisesti sen mukaan onko hän (tuotanto)pääoman omistaja vai käyttäjä eli onko hän tuotantovälineiden ja finanssipääoman omistaja vai palkkatyöläinen. Pääoman omistus jakaa kapitalistisen yhteiskunnan kahteen määräävään pääluokkaan. Pääoman omistaja kuuluu kapitalistien luokkaan ja palkkatyöläinen työväenluokkaan. Luokkajajossa sillä ei ole merkitystä, minkälaista tuotantopääomaa kapitalisti omistaa eikä sillä minkälaista työtä työläinen tekee. Näiden kahden luokan välissä on suhteellisen pieni sivistyneistön ryhmä, joka jatkuvasti jakautuu harvojen muuttuessa kapitalistien kaltaiseksi ja osan proletariaatissa muuttuessa työläisten kaltaiseksi. Marx ja Engels kirjoittivat jo 1848: *öPorvaristo on riisunut pyhyidenloisteen kaikilta toimilta, joita tähän asti on pidetty kunnianarvoisina ja joihin on suhtauduttu pelonsekäisellä kunnioituksella. Lääkärin, lakimiehen, papin, runoilijan ja tiedemiehen se on muuttanut maksusta työskenteleviksi palkkatyöläisiksi.*

Koko kapitalismin ajan tuotantovälineitä on kehitetty työn helpottamiseksi, mutta ennen kaikkea kapitalistien välisen kilpailun vaatiman työn tuottavuuden parantamiseksi. Sen mukana työväenluokka on laadullisesti muuttunut tuotantovälineitten kehityksen vaatimuksia vastaavaksi ja työläisten koulutuskin on muuttunut yhä vaativammaksi ja yhä useammin ammattikorkeakoulu- tai yliopistotasolle.

Kapitalistiseen yhteiskuntaan objektiivisesti kuuluvat

luokat eivät ole enää teorian vaan käytännön kysymys. Luokkatheoria on ratkaisu aikoja sitten, mutta yhä vain lietsotaan epä-tietoisuutta kysymyksillä työväenluokan koosta ja sen merkityksestä luokkana.

Kysymys työväenluokan koosta on asiallisesti merkitykseltään, kun työväenluokka luokkana on joka tapauksessa moninkertainen kapitalistien luokkaan verraten. Yleistä mielipidettä hämää se, että työväenluokka on saanut oman akateemisesti koulutetun aristokratian, josta (jo nyt) noin 35 000 elää työttömyyden kurimuksessa. Lisäksi tähän päivään tultaessa talonpoikaisto on lähes kadonnut. Nykyinen työväenluokka on suurempi kuin koskaan ennen, vaikka ruumillisen ja tehdastyön osuus kaikesta työstä on vähentynyt. Kuvavaa on, että (2008) palkansaajista 70,7 sai alle 2 917 euroa - keskimäärin 1 385 euroa kuukaudessa. Kaikkien tulojen perusteella 79,5 prosenttia ansaitsi keskimäärin 1 341 euroa kuukaudessa.

Tässä joukossa on työläisten kaltaisia pienuittajia, mutta heitä enemmän palkkatyöläisiä on seuraavassa paremmin ansaitsevien tuloiluokassa. Maatalous- ja keski-työläisiä yrittäjiä on noin 11,3 prosenttia. Sivistyneistön, virkamiesten ja liike-elämän johtavaa joukkoa on 8,7 prosenttia. Tämä noin 20 prosenttia on selkeästi kapitalisteja ja heidän kaltaisia, joten noin 80 prosenttia on työväenluokan koko.

Sanomattakin on selvää, että tämänlaatuinen tuloihin perustuva pääluokkien jako kiistettään. Tulot kuitenkin korre-

loivat tuotantopääoman kapitalistisen omistuksen kanssa. Toisaalta ja loppupelissä tarkka luokan koko on yhdenkään, sillä pienen pieni vähemmistö on (tuotantopääoman omistajia) kapitalisteja ja suuren suuri enemmistö (työläiset ja toimehienköt) työväenluokkaa.

Kysymys työväenluokan merkityksestä luokkana on jokaisen omassa kokemuksessa riippumatta siitä tietääkö sen vai eikö tiedä. Sama pätee kapitalistien ja työläisten etujen sovitamattomaan ristiriitaan. Se salataan väittämällä, että kapitalistien etu on myös työläisten etu. Väite yhteisestä edusta on toimitun. Kapitalisteille on luovutettu yhteiskunnallinen hegemonia, vaikka talouden suunta ja tulojako vaativat kapitalistien ensisijaisuuden korvaamista työläisten ensisijaisuudella. Luokkatietoisuuden hiipumisen vuoksi työväenluokka on heikko ja siksi häviöjä.

Uuden vuosituhaten alussa työväenluokka on hajanaempi kuin koskaan toisen maailmansodan jälkeen. Se on helpottanut työläisten riistoa. Viimeisen kahdeksikymmenen vuoden aikana se on merkittävästi koventunut. Hajanaisuuden seuraukset tuntuvat työväen voimaperäisyyden, kiireen ja epävarmuuden kasvussa ja tulojajossa. Vuodesta 1990 yhdeksäsatoista vuodessa työtunnin työn arvo (palkat + lisäarvo) kasvoi nimellisesti 115,0 prosenttia. Kun työn arvossa otetaan huomioon kapitalistien itselleen maksamat jättipalkat ja virallista työtunneista poistetaan haamutunnit, niin palkkojen kasvu oli 50,8 ja lisäarvon kasvu 149,4 prosenttia. Myös kapitalistien sijoittaman pääoman tuotto (voiton suhdeluku) kasvoi

merkittävästi ö 16,6:sta 23,9 prosenttiin. Näin siitä huolimatta, että laman vuosi 2009 oli varsin kurja, kun kokonaistuotanto supistui hurjat 6,5 ja bkt 8,0 prosenttia.

Työväenluokan merkitys luokkana on yhteiskunnassa ratkaiseva - mitä hajanaisempi se on, sitä enemmän hyötyvät kapitalistit ja mitä yhtenäisempi se on, sitä enemmän hyötyvät työläiset!

Työväenluokan ongelmana on, että työläiset elävät luokkana luokastaan tietämättä, jonka vuoksi se on riistetty luokkaa. Riiston taso riippuu yksin työn ja pääoman välisen taistelun tulokista, luokkataistelun, joka on käynnissä koko ajan ihmisten tahdosta riippumatta.

Työväenluokan taistelua luokkana vaikkeuttavat rajoittuneet ammattiliitot ja porvarillisiin tavoitteisiin taipuvat puolueet riippumatta siitä, minkälaisilla puheilla ja lipuilla ne ovat itsensä verhooneet. Yhdistyminen alkaa vasta, kun erilaisten ja monenkirjavien kulttuuri- ja koulutus-taustojen monenkirjaisissa ammateissa ja tuloalustoilla olevat työläiset havaitsivat heitä yhdistävän yhteisen tekijän ö riippuvuuden palkkatyöstä. Siitä alkaa proletariin yhdistyminen. Se on suorastaan elämää suurempi poliittisten ja teoreettisesti tietoisien työväenpuolueiden tehtävä. Yhdistymisen edessä työläisten luokkavoima lisääntyy, edunvalvonta paranee ja alkaa kehittyä, jossa työväenluokka muuttuu riistetyistä luokasta luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

"Pirkkalan monisteesta keskustellaan"

Salaseura öVapaan kasvatuksen tukisäätiönö paljastuminen ja Pirkkalan koulu-kokeiluun v.1975 liittynyt historian tulkintaa käsittelevä opetusmoniste ovat nousseet julkisuuden valokelaan. Mistä siinä mahtaa olla kyse?

Amerikoissa kiistellään siitä, onko ihminen Jumalan luoma vai evolution tuote ja kuinka luonnon-tieteitä on koulussa opettava. Suomessa pohditaan, onko historia luokkataistelun historiaa, vai jokin muun selittämättömän vanhan aikaansaannosta. Kummassakin on kysymys samasta asiasta: jokin tai joidenkin yhteiskuntaluokkien etujen ajamisesta. Se, että tällaiset kysymykset ovat nousseet nyt keskustelun piiriin, kertoo siitä, että eri yhteiskuntaluokkien eturistiriidat ovat järjestymässä eri puolilla maailmaa.

Jos ihminen on evolution aikaansaannos, se vie uskonnoilta, kirkoilta ja pappien armeijalta uskottavuutta eli valtaa hallita kansan joukkojen sielua ja ajatuksia. Jos historia on raportti luokkien välisestä taistelusta, se uhkaa yhteiskunnallista luokkajakoa ylipäätään. Se uhkaa niin ikään etuoikeutettujen luokkien valtaa nykyisessä yhteiskunnassa. Vaikka luokkataistelu onkin ollut monesti hyvin verinen, se on silti ollut joillekin edullinen. Tällaista luokkanäkemyistä historiasta on Vapaan kasvatuksen säätiön mukaan nimetty marxilais-leniniläiseksi historiantähtäykseksi.

Oikea nimitys tuolle historiafilosofiselle suuntaukselle olisi historiallinen materialismi. Marx

tosin lienee ensimmäisenä todennut, että historia on luokkataistelun historiaa. Jokaiselta kirjoitetun historian kaudelta todellakin löytyy edulitaan sovitamattomasti vastakkaisia yhteiskuntaluokkia, joiden etutaistelu on samalla vienyt kehitystä eteenpäin ja saanut aikaan sen, mitä historiatutkijat kutsutaan.

Miten on laita esimerkiksi Suomen historian kohdalta? Itsenäisyytemme alkoi verisen luokkasodan merkeissä. Seuraavat kaksi vuosikymmentä olivat voitetun luokan brutaalaa valtaa voitettun luokan alistamiseksi. Toinen maailmansota voidaan ymmärtää vain luokkaterrorin näkökulmasta. Hitlerin Sateoria (+Suomi) ja Stalinin Venäjä edustivat vanhan ja uuden yhteiskuntaluokan etuja. Sodanjälkeinen historia tähän päivään saakka on jokaiselta tapahtumaltaan luokkien välistä taistelua. Poliittiset puolueet ovat niitä palkka-armeijoita reservineen, jotka tuota taistelua käyvät.

Fyysinen ja henkinen väkivalta on aina toiminut välineenä tuossa sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Myös Vapaan kasvatuksen säätiön toiminta eli opettajien kortittaminen, on ollut väkivaltaa, pilottettua sosiaalista väkivaltaa. Se on sitä paitsi edeltänyt Pirkkalan koulu-kokeilua. Kouluhallituksen ent. pääjohtaja Erkki Aho tekee seurauksesta syyn, kun hän sanoo (HS 10.10.10), että Vapaan kasvatuksen säätiö innostui kortituksesta Pirkkalan koulu-kokeiluun ja opetusministerin vuoksi. Ensinnä syntynyt itse tapahtuma, luokkataistelu, ja vasta sitten selitys ja

kuvasi sille: luokkataisteluteoria. En ole koskaan lkenut Pirkkalan monistetta, vaikka muistan nuo tapahtumat. Jos moniste oli sellainen kuin nyt sanotaan, se on ollut aikaansa edellä oleva opetusmoniste. Vain materialismin pohjalta tapahtuva historian tulkinta, tutkinta ja opetus voi antaa menneisyydestä luotettavinta tietoa, jossa yksityinen ihminen, ja hänen subjektiivinen vaikutuksensa liittyy osaksi kokonaisuutta. Oli pa tuo yksityinen ihminen sitten historiallinen ösurmeio (aikansa vaikuttaja), tämän päivän historian tutkija tai historian opettaja.

Historiallisen materialismin menetelmä voidaan soveltaa myös konkreettiseen sosiologiseen tutkimukseen. Siinä yksilöiden tai ryhmien sosiaalinen vuorovaikutus on osa luokan sisäistä ja luokkien välistä vuorovaikutusta. Sosiaalista vuorovaikutusta näet käydään samoilla välineillä, jotka jakavat ihmiset yhteiskunnallisiksi luokkiksi. Taloudellisten pääomien, kulttuuripääomien (koulutuksen) ja poliittisen vallan (valtaroolien) yksityinen omistus ja hallinta antavat omistajalleen mahdollisuudet alistaa pääomia ja omissaatomat ihmiset toteuttamaan omistajien arvojärjestelmää. Näin tapahtuu joka hetki arkielämässä. Motivivina tässä vuorovaikutuksessa on yksilön tai ryhmän tarpeiden, etujen ja arvojen looginen järjestelmä eli ideologia.

Olikin hauska tietää, mikä historianfilosofian suuntaus on virallinen historianopetuksen lähtökohdanna tänä päivänä.

Heikki Typö

YK:n yleiskokous äänesti Kuuban saarron purkamisen puolesta 187-2.

Yhdistyneet kansakunnat 26.3. (Bloomberg) ö Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous äänesti tiistaina yhdeksäntoista perättäisen kerran Yhdysvaltain Kuubaan kohdistaman YK:n peruskirjan vastaisen saarron lopettamiseksi tehdyn esityksen puolesta. YK:n 192:sta jäsenmaasta 187 äänesti saarron lopettamisen puo-

lesta ja vastaan vain Yhdysvallat ja Israel, jotka jäivät nyt ensimmäistä kertaa täysin ilman ulkopuolista tukea. Vielä vuonna 2009 Kuuba vastaa äänesti pieniin Palueun saarrallio, mutta nyt se pidättäytyi äänestyksestä. Äänestyksestä pidättäytyivät myös Marshallsaaret ja Micronesia.

Bloomberg / KOMINFORM

Reijo Noukka eli ja hengitti elokuvaa

Aamulehden pitkäaikaisin elokuvakriitikko arvioi kolmella vuosikymmenellä yli 3000 elokuvaa. Elokuvakriitikko Reijo Noukka kuoli vaikeaan sairauteen 7. syyskuuta. Noukka oli syntynyt Tampereella 27.9.1945.

Noukka oli tamperelaisen elokuvavivistyksen ja -kulttuurin peruspilari. Reijo oli Suomen ansioituneimpia elokuvaarvos-telijoita: hän kirjoitti yli 3000 arvostelua lehtiin, kolme kirjaa, perusti Tampereelle yhä hengissä olevan elokuvakerho Monroen 1968. Noukka valittiin vuonna 1970 Monroen hallitukseen ja hän toimi kerhon toisena puheenjohtajana heinäkuusta 1970 kesäkuuhun 1972. Kerho järjesti 1970-luvun alkuvuosina elokuvan opin-topiirin Tampereen työväenopiston. Noukka toimi piirin vetäjänä keväällä 1973. Hän kirjoitti lisäksi Suomen elokuvakerhojen liiton opetusmateriaaliksi opintovihkoja maailman eri puolien elokuvasta. Noukka veti myös Suomen elokuva-arkiston Tampereen sarjaa usean kauden ajan 1970-luvun lopulla.

Reijo taisteli loppuun asti: muutama päivä ennen kuolemaansa hän oli Forssan lyhytelokuvafestivaaleilla ja viime kesänä hän opiskeli Espanjan kommunistisen puolueen kokemuksia. Aamulehden elokuvakriittikkona Reijo aloitti vuonna 1980 ja jatkoi elokuva-arvostelujen kirjoittamista yhtäjaksoisesti aina vuoden 2009 syyskuulle asti. Noukka ehti arvioida yli 3000 elokuvaa.

Aamulehden muistosanoissa toimittaja Markus Mättäänen kirjoittaa: Elokuvakriitikko Reijo oli jämpäyden perikuva. Hänen kriittikkina saapuvat ajallaan ja täsmällään tilatun pituisina. Tekstissään Reijo ei hötkyillyt. Hän kirjoitti vuosikymmenten kokemukseen 1972. Kerho järjesti 1970-luvun alkuvuosina elokuvan opin-topiirin Tampereen työväenopiston. Noukka toimi piirin vetäjänä keväällä 1973. Hän kirjoitti lisäksi Suomen elokuvakerhojen liiton opetusmateriaaliksi opintovihkoja maailman eri puolien elokuvasta. Noukka veti myös Suomen elokuva-arkiston Tampereen sarjaa usean kauden ajan 1970-luvun lopulla.

Juhani Tanski

JUCHE-AATTEEN VALTUUSKUNTA KOREASSA

Juche-aatteen pintoyhdistyksen kolmihenkinen valtuuskunta (Juha Kieksi, Jorma Talikka ja Tarja Männikkö) vieraili Korean kansantasavallassa 7 - 14. lokakuuta, jolloin vietettiin Korean työväenpuolueen 65-vuotisjuhlaa. Matkalla tutustuttiin monipuolisesti korealaiseen yhteiskuntaan ja tavattiin muita Juche-aatetta opiskelevia tovereita ympäri maailmaa.

Silkkithehtaalla

Tehdaskäyntejä ja kulttuuria

Ensimmäisen vierailupäivän aloitimme tutustumalla Kim Jong Sukille nimettyyn silkkithehtaaseen Pjongjangissa. Pjongjangin keskustassa sijaitseva tehdas tuottaa 900 tonnia silkkiä vuodessa. Työntekijöiden kokonaismäärä on 2000 henkilöä ja tehdas toimii kahdessa vuorossa. Kolmivuorotyötä ei Koreassa juuri tunneta, sillä yötyötä pidetään työläisille liian raskaana. Tehtaan tuottama silkki on kuuluisaa sekä koti- että ulkomailla. Erityisesti mieleen jäi tehtaan viehättävä ympäristö, joka oli tarkoituksella

rakennettu puistomaiseksi. Puistomainen ympäristö parantaa työläisten viihtyvyyttä. Tehtaiden ei tarvitse olla luotaantyöntäviä peltillele niin kuin meillä Suomessa ja muissa ns. länsimaissa. Toinen mielenkiintoinen yksityiskohta oli tehtaiden kalankasvatusaltaat. Altaissa kasvatettiin kultakarppeja ja karpit ruokittiin silkkipihosen toukkien kotiloiden jäänteillä, jotka jäivät jätteeksi tehtaan tuotantoprosessissa. Kierrätystä parhaimmillaan.

Samana päivänä vierailimme vielä Pjongjangin liepeillä sijaitsevassa Chilgoljin vallankumousmuseossa, jossa presidentti Kim Il Sungin äiti Kang Bang Suk asui

vuosina 1923-1925. Kyseessä oli tyyppillinen korealainen pientila, jossa Kang Bang Sukin vanhemmat toimivat vuokratilajelijoina.

Ilmapäivällä osallistuimme valtion sinfoniaorkesterin konserttiin, joka pidettiin Pjongjangin yhdessä lukuisista konserttitaloista. Taide-elämys oli varsin miellyttävä, vaikka pehmeissä penkeissä alkoikin nukkua työntäyteisen päivän jälkeen.

Ilan päätti valtaisa, liki tunnin kestänyt ilotulitus puolueen perustamisen kunniaksi. Ilotulitus oli vaikuttava ja perustui täysin korealaiseen suunnitteluun ja ilotulitusteknologiaan.

Maataloutta ja monipuolista ohjelmaa

Lauantaina vietimme aamupäivän Kansan kulttuuritalolla, jossa pidettiin lyhyt Juche-aatteen seminaari.

Ilmapäivällä vierailimme presidentti Kim Il Sungin syntymäkodissa ja museossa, joka sijaitsee Mangyongdaessa.

Museon jälkeen matkasimme Pjongjangin ulkopuolella sijaitsevalle Taedonggang valtiontilalle, joka on erikoistunut hedelmätuotantoon. Tila oli täysin uusi, pinta-alaltaan 735 hehtaaria ja se laajenee vähitellen 1000 hehtaarin laajueksi. Alue on alun perin ollut kumpuilevaa seutua ja tilan perustamisen myötä kummut on tasotettu viljelysmaaksi. Perustyt

Hedelmätarhalla

ovat vaatineet suunnattomien maa-massojen siirtämistä ja tasoittamista. Tilan rakentamisesta onkin vastannut Korean kansanarmeija jonka vastuulla ovat erittäin suuret, kurinalaisuutta vaativat rakennushankkeet. Kuten tiedämme, Koreassa kansanarmeija palvelee kansaa ja osallistuu tiiviisti sosiaaliseen rakennustyöhön toisin kuin länsimaissa, missä armeija pelkästään kuluttaa yhteistä varallisuutta. Lisäksi tilalle on rakennettu 1000 asuntoa maatyöläisille. Taedonggang valtiontila tuottaa pääasiassa omenaa (65 % tuotannosta). Lisäksi tuotetaan aprikoosia ja persikkaa. Tilalla työskentelee 3000 henkilöä hedelmänviljelyn ja hedelmien jatkojalostuksen parissa.

Palattuamme Pjongjangiin siirryimme seuraamaan Arirang-näytöstä Vapun päivän stadionille. Joukkovoimistelunäytös oli varsin mieleen jäävä, erityisesti sen ensi kertaa nähneille tovereille. Liki 100 000 esiintyjää saumattomassa yhteistyössä 6 tuskin voitaisiin toteuttaa missään muualla kuin Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Näytös kuvastaa hyvin puolueen 65-vuotisjuhlien kantavaa teemaa, Korean kansan yksimielistä yhtenäisyyttä.

Ilan päätteeksi osallistuimme vielä Korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean tarjoamalle illalliselle, jonka isäntänä toimi pysyvän komitean varapuheenjohtaja Pyo Hyong Sop. Hän toimi aiemmin myös Yhteiskuntatieteellisen seuran puheenjohtajana ja on tuttu suomalaisillekin Juche-aatteen opiskelijoille aiemmilta Korean matkoilta.

Joukkovoimistelua ja paraattia

Sunnuntaina 10.10 tuli kuluneeksi 65 vuotta Korean työväenpuolueen perustamisesta. Päivällä seurasimme Korean kan-

sanarmeijan paraattia, jonka sanottiin olevan kaikkien aikojen suurin korealainen sotilasparaati. Siihen osallistuvait kaikki aselajit jalkaväen aseista pitkänkantaman ohjuksiin. Tilaisuudessa näimme myös Korean työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Iin, mikä oli varsin mieleen jäänyt kokemus.

Paraatin jälkeen tutustuimme Korean korkeimman kansankokouksen istuntotaloon ja delegaatioiden johtajilla oli mahdollisuus keskustella Korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean puheenjohtajan Kim Yong Namin kanssa. Keskusteluissa sivuttiin myös toveri Kim Jong Unin valintaa Korean työväenpuolueen puolustuskomitean varapuheenjohtajaksi. Kim Jong Nam totesi, että Kim Jong Unin valinta takaa Songunpolitiikan ja Korean vallankumouksen jatkumisen presidentin Kim Il Sungin luomalla ja pääsihteerin Kim Il In edelleen kehittämällä linjalla.

Päivän päätteeksi illalla oli vielä vaikuttava joukkovoimistelunäytös.

Kulttuurikeskuksessa ja golfkentällä

Maanantaina, juhlahillallisuuksien jälkeen vietimme aamupäivän kansan kulttuurikeskuksessa seminaarissa, jonka teemana oli kokemusten vaihtaminen Juche-aatteen opiskelusta eri puolilla maapalloa.

Ilmapäivällä matkasimme Nampoon, läntiseen satamakäytävään, paikalliselle golfkentälle, jossa vietimme aikaa pelaten erilaisia pelejä ja nauttien piknikistä yhdessä muiden Juche-aatteen delegaatioiden ja korealaisen kanssa.

KÄ/Juha Kieksi

Jatkuu seuraavassa numerossa

Korean työväenpuolue kokoontui tulevaisuutta silmällä pitäen

Syyskuussa pidetty kokous ei varsinaisesti ollut edustajakokous vaan puolue-edustajien konferenssi; vastaavanlainen tapaaminen on Korean dkt:ssa pidetty viimeksi vuonna 1966. Konferenssi valitsi ensimmäisenä kokouspäivänään puoluetta vuodesta 1997 johtaneen Kim Jong Iin uudelleen pääsihteeriksi. Hänen uudelleevalintansa voidaan katsoa merkittävän puolueen jäsenten luottamusta hänen Songun-politiikalleen ja ohjelmalleen, jonka tarkoituksena on rakentaa taloudellisesti vauras ja voimakas sosialistinen Korea seuraavien vuosien aikana.

Puolueen asema vahvistui

Konferenssi sai paljon kansainvälistäkin huomiota, sillä se teki merkittäviä muutoksia puolueen johtoon valitsemalla uuden poliittisen toimikunnan, keskuskomitean ja sotilaskomission. Erityistä mielenkiintoa herätti nuoren Kim Jong Unin valinta puolueen sotilaskomission varapuheenjohtajaksi 6 päivää aiemmin Korean kansanarmeija nimitti hänet kenraaliksi. Useiden arvioiden mukaan Kim Jong Un saattaa tulevaisuudessa saada entistäkin suuremman aseman Korean työväenpuolueen ja maan johdossa.

Korean työväenpuolueen konferenssi vahvisti myös Korean työväenpuolueen asemaa vallankumouksen johtajana. 1990-luvulla Korean kansanarmeija nousi sosialistisen rakennustyön keskiön yhdessä puolueen kanssa. Olosuhteiden nyt ollessa paremmat puolueen uudet henkilövallinat ja esimerkiksi puolueen sotilaskomis-

Korean työväenpuolue juhli näyttävästi lokakuussa puoluensa 65-vuotisjuhlaa. Juhlaa pohjusti puolueen edustajien syyskuun 28.päivänä pidetty konferenssi, jossa puolue uusi poliittista johtoaan ja vahvisti näin puolueen pyrkimystä parantaa kansalaisten elinoloja ja teollisuuden eri sektoreita.

Korean työväenpuolue juhli Kim Jong Il'n johdolla vuosipäivää. Tässä paraattia seuraamassa.

sion keskeisempi rooli ovat jälleen tuomassa puoluetta vallankumouksen keskeiseksi voimatakijaksi.

Konferenssi pidettiin optimistisissä tunnelmissa

Korean työväenpuolueen edustajien konferenssi pidettiin suotuisissa olosuhteissa. KDKT:n talous on kasvanut tasaisesti ja erityisesti energiantuotannon ja kevyen teollisuuden aloilla on tapahtunut paljon elpymistä. Ulkomaankaupan nopea kasvu ja esimerkiksi tuotantolaitosten uudelleenkäynnistäminen ja automaatisointi ovat tuoneet maahan uutta virettä. Vaikkeiden vuosien jälkeen Korean työväenpuolueen johdolla kansalaisten elinolosuhteita on ryhdytty määrätietoisesti parantamaan ja puolue-edustajien

konferenssi vahvisti tätä suuntausta. Puoluekonferenssin alla ilmoitettiin monien uusien rakennusprojektien ja tuotantolaitosten valmistumisesta.

Niin ikään Korean niemi-maan turvallisuus tilanteen vakaus edesauttoi puoluekonferenssin pitämistä. Sotakorvetti Cheonanin uppoamisesta seurannut Koreoidenvälinen kriisi ei ole laajentunut ja YK:n, Kiinan ja Venäjän asenne Etelä-Korean provosointiryhtymä kohtaan lievensivät kireitä tunnelmia.

Korean ja Kiinan rajalla satuneet tuhoisat tulvat elokuun lopulla kuitenkin viivästyttivät konferenssin alkamista.

KÄ/Antti Siika-aho

Toimiiko parlamentarismi ja...

Jatkoa sivulta 8

Onko meillä nähtävissä koneen vaihtoa tai laitteistojen uusimistarvetta? Kieltämättä sellaista tarvetta on havaittavissa. Vaihdataanko seuraavissa eduskuntavaaleissa riittävästi koneiston osia uusiin osiin? Ovatko ne uudet osat halpoja korjaussarjoja vai todella kestäviä hyväksi koettujen taustekijöiden kestäviä osia?

Lopuksi muutama suora kysymys meidän kaikkien mietittäväksi: Onko seuraavissa vaaleissa olemassa todellista vaihtoehtoa nykyneolle? Mitä sitten tulee tapahtumaan, kun vaaleissa nostetaan protestiksi oppositiossa ollut puolue eduskunnassa merkittävämpään asemaan? Onko mahdollista, että nykyinen vallankahvassa roikkuva poliittinen eliitti

rajoittaa tasavallan enemmistön (kansalaisten) demokraattisia oikeuksia pysyäkseen vallassa? Entä mikä on edessämme, kun kansalaiset huomaavat hiljalleen vaalien jälkeen, että sama, kansalaisia kurjistava touhu jatkuu lähes muuttumattomana?

Olemme tulevissa vaaleissa hyvin kiperien kysymysten edessä. Perinteisesti oikeistolaisia poliitikkaa harjoittava sosialidemokraattisen puolueen johto on omiaan hankaloittamaan tulevia ratkaisuja. Ratkaisuja, jotka pitäisi tehdä kansalaisten todellisen hyvinvoinnin ja ihmisoikeusarvoisen elämän puolesta.

Tehkäämme mitä voimme 6 meillä on vielä aikaa ja vaalien jälkeistä elämää on josain muodossa olemassa!

Timo Kangasmaa

Pipsa ja Juhani Valo Lähiradiosta Kansan äänen haastattelussa

KÄ: Kä onnittelee 40 vuotiasta Kansan Radioliittoa kauttanne. Kertoisitko Juhani Valo, mikä on Lähiradio KaRa. Kauanko olette itse olleet mukana?

Lähiradio KaRa on mielestäni parhaiten kuvattavissa termillä **aitodemokraattinen yhteisöradio**. Toinen määritelmäni on **Työtätekevän Kansan Radio** sillä kuuluvuusalueella, mihin tämä Lähiradion 100,3 Mhz kantautuu. Olemme itse olleet mukana kesäkuusta 2008, joten nyt on menossa kolmas toimijakautemme. Toimitajaksi emme rohkene itseämme nimeämään, olkaamme toimijoita.

KÄ: Oletteko kumpikin päivisin tavallisessa palkkatyössä? Miksi olette lähteneet tähän ölisätyöhön.

Olemme kummatkin säännöllisessä, päivittäisessä palkkatyössä. Ei tämä ole lisätyötä, tällä tavoin voimme toimia vuorovaihtokautessa Kansan äänen kanssa ja vastaavasti itse oppia paljon lisää. Voimme myös tehdä omia ohjelmia, itse (Juhani) harrastan outojen pakinoiden ja yhteiskunnallisten parodioiden kirjoittamista ja tämä foorumi sopii minulle. Pidän myös siitä, että pääsen toteuttamaan esiintymisviettiäni. Pipsa puolestaan kirjoittaa ja lausuu runojaan. Lähdimme mukaan, kun oikea toimittaja, Oiva Lavonen sai innostumaan tähän ja suostui opettamaan

ja ohjaamaan meitä.

KÄ: Pipsa, paljonko tämä ilta vie teiltä viikossa aikaa? Teetkö radiotyötä hampaat irvessä vai onko tämä hauskaa?

Ohjelmiin menee viisi tuntia viikossa (siis radiossa läsnäoloinen) sekä lisäksi valmisteluihin käytettävä aika, joka on kirjoittamiseen ja taustatöihin noin muutama tunti viikossa. Juhani menee enemmän hänen pakinoitensa valmisteluun. Emme tee hommia hampaat irvessä, vaan hauskaa meillä on ja se toivottavasti välittyy kuulijoille.

KÄ: Millaisia ohjelmia teidän vastuuleillen kuuluu, Pipsa? Kerro niistä KÄ:n lukijoille.

Yhteiskunnallisia ja poliittisia ohjelmia sekä maanantaisin Koko Kansan Radion suunnittelu ja lähettäminen.

KÄ: Juhani, meneekö kaikki suorissa lähetyksissä aina nappiin? Voitko kertoa ömökiaoa ja ilon hetkiä?

Ei todellakaan mene aina nappiin: Meistä riippumattomista syistä ei joskus harvoin ole mennyt pihastakaan eetteriin, joskus tarvitaan kuuden käden sijasta onkin lähettäjällä ollut käsissään nippu nakkimakkaroina ja on vahingossa ilmoille päässyt ö (tai ollut lainkaan pääsemättä ääntä) jotain vinkunaa, hälyä tai vastaavaa. Ne sitten olen pokkana yrittänyt paikkaila. Tämä morkien paikkailu on tavallaan hauskaa, vaikka samalla tekisi mieli potkia esineitä. Mutta mokat kehittävät valppautta, milloinkaan ei saa olla liian rento ohjelmiä lähetettäessä. Silloin yleensä mokia sattu. Ilon hetki tulee, kun maa-

nantaisin Koko Kansan Radiossa on viimeinen minuutti menossa, on koettu vuorovaihtusta vieraiden kanssa tai muuten on tullut tunne onnistumisesta. Se tunne pitää nollata välittömästi, leijumiseen ei ole varaa. Keskiyön ilon hetki on silloin, jos kaikki lähetykset ovat menneet ajallaan ja kunnolla eetteriin.

KÄ: Kerrotko Juhani Valo lähijän tiedossa olevista ohjelmista, mitä on tulossa eetteriin. Miten ohjelmatietoja voi saada etukäteen.

Ohjelmatietoja voi saada etukäteen kurkistamalla linkin <http://www.kansanradioliitto.fi/> alle. Helsingin Sanomat ei julkaise ohjelmatietojamme emmekä taida olla ainoita.

Odotamme kuulevamme lisää Rahikaisen veljesten NATO -ohjelmia, sillä ne saavat todella meikäläisenkin ajattelemaan tyyliin: öAjoo, näinhän tämä onö. Heidät on pyydetty vieraaksemme ja toivomme heidän ehtivän radioon.

Toinen mieleenpainuva ohjelma on ollut Seppo Aaltosen ja Sanelma Haapaalan Tshernobyl ö aiheet öPerusturva Puntarissaö ö ohjelman otsikon alla. Työväen Korkea Veisu taas esittelee työväenmusiikkia; eihän sitäkään maksullisilla aalloilla tule.

Palestiinan asia on myös aihe, jota

haluamme tuoda esille, sillä joka haluaa lukea todellisen terroristivaltion vaihteita, tutkikoon vaikkapa Eitan Haberin laatimaa israelilaisterroristin, entisen pääministerin, Menachem Beginin elämäkertaa ja siten vanhoja, Israelin omia terroristijärjestöjä. Israel toimi sattumoisin samoihin aikoihin samalla tavalla palestiinalaisia kohtaan kuin natsit juutalaisia kohtaan. Haluamme tuoda näitä, piloitettuja asioita enemmän esille, jos kykenemme.

Paljon, paljon muuta hyvää ohjelmaa olemme saaneet lähettää radiossa ja samalla itse kuulla, oma maailmankuvamme on totisesti avartunut jo sen vuoksi.

KÄ: Jos lehtemme lukijoilla on hyviä ohjelmaideoita, miten neuvot heitä menettelemään?

Ottakaa yhteyttä esim. maanantaina soittamalla numeron 09-7011022 kello 18.30-20.00 välisenä aikana, tai jos olette vierainamme, niin kertomalla ideanne suoraan meille radiossa. Yksittäisten Lähiradion toimittajien sähköposti- tai puhelintietojä emme julkaisi.

KÄ: Loppuotovuoksen lukijoille yhdessä ja erikseen! Kansan Ääni luettavaksi, kansan ääni kuuluvi!

Kiitos haastattelusta
KÄ/AN

Maanantaina, 15.11. klo 18:00-20:00 Koko Kansan Radiossa käydään suora puhekontakti / keskusteluohjelma Kallion studiolla, keskustelijoina tärkeistä ja ajan-kohtaisista ilmastoasioista ovat Olli Tammelehto (pitkänlinjan eko- ja yhteiskunta-aktivisti), Venla Virkamäki (Suomen Luonnonsuojeluliitto) ja Antero Nummiranta.- juontaja

**Helsingin Lähiradio
100.3 MHz**

Keskusteluaiheina ovat ainakin:

- miksi se päästöjen vähentäminen on niin tärkeää?
- miksi asioista sovitaan kv-tasolla? Toisaalta mitä tehdään jos kansainvälistä sopimusta ei synny vielä?
- miksi ilmastolaki?
- onko minun valinnoillani merkitystä? Elämän suuret ja pienet valinnat..
- miten ilmastomuutos ja luonnon monimuotoisuus liittyvät toisiinsa?
- Onko ilmastokatastrofi torjuttavissa ilman järjestelmänmuutosta ja millaisia vaihtoehtoja on olemassa?

Voit osallistua ohjelmaan soittamalla studioon puh. 701 1022. Kuuluvuusalue pääkaupunkiseutu ympäristöineen.

Kaukasiasai ystävyysseuran

Helsingissä juhlittiin loka-kuun lopussa uutta ystävyysseuraa, joka kannustaa Kaukasian kansoja rauhanomaiseen yhteiseloon Venäjällä. Uusi järjestö on nimeltään Suomi-Kaukasiasai ystävyysseura ry. Seuran puheenjohtaja on Johan Bäckman ja sihteeri, kirkkoherra Juha Molari.

Seuran rekisteröintiä juhlittiin Kavkaz Centerin toimistoa vastapäätä sijaitsevassa Klaus Kurki-nimisessä ravintolassa lokakuun 22.päivänä. Bäckman korosti avajaispuheessaan, että

seura tukee Venäjän yhtenäisyyttä.

öSuomi-Kaukasiasai ystävyysseura ei ole separatistinen eikä se tue terrorismiaö, hän sanoi. Suomi-Kaukasiasai ystävyysseura ry on vastaveto Mikael Storsjön ylläpitämälle uutisportaali Kavkaz Centerille, joka keskittyy tukemaan ja rahastamaan erilaisia separatistisia terroristiorganisaatioita Kaukasuksella ja joiden päämääränä on luoda islamilainen valtio Kaukasukselle.

Leena Hietanen

Markkinavoimien riemuvoitto Ruotsin vaaleissa

Siitä purki ilonsa ilmi suurpääoma öDagens Industriö -lehdessä. Lehti totesi, että nyt pakotetaan suurpuolueet entistä enemmän yhteistyöhön. Ja näin on jo tapahtunut. Vähemmistöhallitus ja öoppositioö pitävät aika matalaa profiilia.

Etukäteen mainostettiin, että ruotsidemokraatteja ei huomioita valtiopäivätyössä. Se ei voi pitää paikkaansa, sillä ruotsalaisissa ödemokratiassaö kuuluu, että kaikki puolueet sopivat keskenään niin sanotusta kuitausjärjestelmästä. Se tarkoittaa sitä, että kaikkien kansanedustajien tulisi olla paikalla, kun on äänestystä. Se asettaa kaikki kansanedustajat koviille, sillä eihän Ruotsissa sen enempää kuin Suomessaakaan kansanedustajia ole valittu pätevyyden perusteella. Jos kuitausjärjestelmää ei hyväksytä, niin kaikkien kansanedustajien tulisi perehtyä esillä olevaan asiaan. Nykyisen sopimuksen mukaan ryhmä voi päättää, miten ryhmän äänestä poissaolevien jäsenten puolesta. Tällä on käytännön merkitystä, kun valitaan valio-kuntapaikkoja. Jos ruotsidemokraatit eivät saa valio-kuntapaikkoja mielestään riittävästi, niin he voisivat kieltäytyä kuitausjärjestelmästä.

Nyt on ollut esillä, että Ruotsi vetäisi joukkonsa pois Afganistanista. Hallituksen ulkopuoliset puolueet ovat esittäneet joukkojen kotiuttamista. Kuinka sitten käy, kun asia tulee esille, niin ei ole ollenkaan varmaa, kestävätkö rivit.

Tuomioistuimet ja lautakunnat valitaan myös vaalitulosten mukaan. Ainoakaan esitetään, että kuinka kauheata olisi, jos ruotsidemokraatteja tulisi oikeustuimiin ja lautakuntiin. Mikä siinä

sitten on niin kauheata? Ruotsissa kuten myöskin Suomessa tehdään lehmäkauppoja, mikä tarkoittaa sitä, että asiat pääsääntöisesti on jo ratkaistu etukäteen ja lautakunta ja tuomioistuimet ovat vain kumileimasimia. Tämän olen todennut henkilökohtaisesti itse. Olen ollut

SKP:n vaali- ja infopiste 11.9.2010 Uppsalassa vaalitaistelun loppuvaiheessa

eräissä lautakunnissa ja oikeusistuimissa kuultavana 25 vuotta. Asioita ei juuri käsitellä ollenkaan, vaan puheenjohtaja nuiji päätökset yksimielisesti läpi. Ainoastaan kerran on lääninoikeudessa ja kerran sosiaalivakuutuslautakunnassa yksi esittänyt erävän mielipitteen. Käsitteäkseni suurin osa lautakuntien ja tuomioistuinten jäsenistä ei edes ymmärtänyt, mistä on kysymys.

Miten sitten vaaleissa oikein kävi? Vuoden 2010 tulokset % ja vuoden 2006 tulokset sululla: Kokoomus 30,0 (26,23), Keskusta 6,6 (7,88), Kansanpuolue 7,1 (7,54), Kristillisdemokraatit 5,6

(6,59), Sosiaalidemokraatit 30,9 (34,99), Vasemmistopuolue 5,6 (5,85), Vihreät 7,2 (5,24), Ruotsidemokraatit 5,7 (2,93). Piraahti-puolue sai noin 38 000 ääntä ja Feministipuolue noin 24 000 ääntä. Juntilista ei näkynyt vaaleissa ollenkaan. Ruotsin Kommunien

Puolue sai vain 375 ääntä, kun Pohjois-Ruotsin puoluepiiri ei osallistunut valtiollisiin vaaleihin ollenkaan, vaikka valtakunnallisella listalla oli ehdokkaita myöskin sieltä. Ruotsin Kommunisista Puolueesta kerrottiin, että he säilyttivät pari paikkaansa kunnanvaltuustoissa. Samoin KPLM(r) kertoi säilyttäneensä saman paikkaluvin valtuustoihin kuin ennenkin. Pohjois-Ruotsissa koko puna-vihreä liitto lisäsi äänimääränsä.

Kuinkas siinä sitten näin kävi? Tiedotusvälineet puhuivat paljon Ruotsidemokraateista ja julkisuus oli suurin tekijä heidän menestykseensä. Tietyt he saivat myöskin tukea suurpääomalta, mutta ratkaiseva tekijä oli julkisuus. Kriisiaikoina siirtolaiskysymys on sellainen näkyvä kysymys, jonka myös tavallinen ihminen kohtaa. On tyhmää väittää, että siirtolaiskysymyksessä ei olisi väärinkäytöksiä. Ulkolaisia reppurifioja käytetään runsaasti niin Ruotsissa kuin Suomessaakin ja ammatydistysliike on rähmällään molemissa maissa. Lisäksi entististä sosialistista maista on karrattuja mielisairaita ja muita sosiaalitaapauksia. Kyseessä on siis pitkälti köyhän kansan arkipäiväiset käsitkset, joissa ei ole suuremmin hankittu taustatietoja. Tämä ilmiö on koko Euroopan laajuinen ja siitä tulisi asiallisesti valistaa ihmisiä leimaamatta mitään entistä ryhmää.

Wainö Pietikäinen

Venäjän pääkaupunki sai uuden kaupunginjohtajan

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri

Herra Medvedevin antamalla asetuksella Juri Luzhkov irtisanottiin toimestaan luottamuksen menettämisen syyllä. Sanamuoto oli erittäin tiukkasävyinen ja Medvedevin kielikäytössä sitä käytettiin ensimmäisen kerran. Oikeudenmukaisuuden vuoksi sanotakoon, että Luzhkovia kehoitettiin sopimaan asiasta öhyvällä (vastapalveluksena övapaatehtoisesta öirtisanoutumisesta) hänelle kuulemma tarjottiin Liittoneuvoston eli Venäjän parlamentin ylähuoneen varapuheenjohtajan virkaa, mutta Luzhkov kieltäytyi ja hänet irtisanottiin öpähällä tavalla.

Ulkomaalainen lukija ei varmasti ole tottunut siihen, että Euroopan suurimman kaupungin kaupunginjohtaja, jonka väkiluku on kaksi Suomea, voidaan noin vain siirtää eläkkeelle. Periaatteessa presidentti voi tietenkin menettää luottamuksen ketä tahansa Venäjän alueen johtajaa kohtaan jopa yksinkertaisesti siitä syystä, että jälkimmäinen on vain katsonut hänen suuntaan jotenkin ihmeellisellä tavalla ö presidentti ei ole velvollinen selittämään kenellekään mitään. Presidentti sekä irtisanoon alueiden johtajia toimesta että myös tosiasiaa nimittäin heidät virkaan ö sellaisen käytännön otti v. 2004 käyttöön herra Putin (ette varmasti

arvaa syytä)... terrorismin vastaisen taistelun tekosyyllä.

Mitä tulee kuitenkin itse Luzhkovin, niin tosiasiaa hänelle vastattiin hänen omalla asellaan. Saatuaan viran heti ödemokraattisen aallon huipulla, heti perestroikan jälkeen, Luzhkovin vallasuolonsa 18 vuoden aikana rakensi sellaisen övaltasuoranö, josta olisi voinut olla kateellinen itse Putin. Vaalien joukkomittaiset väärennykset, valvonnallinen oikeuslaitos, avoimen tyytymättömyyden kaikkien ilmenemismuotojen karkea tukahduttaminen ö kaikki nämä öhallitun demokratianö tunnusmerkit tulivat ilmi Moskovassa huomattavasti ennemmin kuin muilla Venäjän alueilla. Tosiasiaa Putinin kaudella Luzhkovin asianomainen

ökokeemusö vain ulotettiin koskemaan koko maata.

Asiantuntijoiden mukaan ja yksinkertaisemmin niiden ihmisten mielipiteiden mukaan, jotka joutuivat tekemisiin tämän ilmiön kanssa, Moskovassa vallitsi valtavan korkea korruptio, kaikenlaiset lahjukset saavuttivat valtavan korkean tason. Toisaalta johtuen siitä syystä, että Moskovassa on keskitetty 80 % Venäjän kaikista finanssivaroista sekä johtuen itse Luzhkovin tietyistä luonteen piirteistä, myös tavalliset moskvalaiset hyötyivät tästä tavalla tai toisella. Maan muihin alueisiin verrattuna valtavat sosiaalilutut ja etuisuudet (kuten tunnettua, öetuisuuksien monetisoinnistaö noin viisi vuotta sitten, kun maassa lopetettiin eläkeläisten, sotilaiden ym. sosiaalilutuksia, Moskovan viranomaisien onnistui torjua tämä ilmiö) turvasivat Moskovaa kaupunginjohtajalle korkean suosion sen väestön keskuudessa ja tämä suosio ei ole loppunut edes tänään päivänä Luzhkovin vastaisen propagandakampanjan ja hänen erottamisensa jälkeen. Ottaisin riskin olettaa, että jos tänään Moskovassa pidettäisiin jonkin ihmisen tuloksena vapaut vaalit, niin Luzhkov voittaisi ne vaalit varmasti.

Liittovaltion keskuksen suhteen Luzhkov on aina käyttäytynyt melko itsenäisesti eikä ilmeisesti lainkaan suunnitellu ennenkaista syyrimistä eläkkeelle (tosiasiaa hänen valtuutensa kuluvat umpeen

ensi vuoden kesänä). Kremlissä tämä asia ymmärrettiin, mikä selittää itse asiassa tässä tapauksessa sekä apparaatin, että tiettyssä mielessä myös poliittisten v älineiden käytön ö ensimmäinen kerta Jeltsinin kauden jälkeen järjestettiin komprometointiaiston voimakas purkaus Venäjän suurimman alueen toimivaa maaherraa vastaan, joka muuten toimi samanaikaisesti myös hallitsevan öYhtenäisen Venäjänö yhtenä puheenjohtajana.

Television pääkanavat alkoivat yhtäkkiä informoida venäläisiä siitä, mistä yrittivät keskustella kielletyissä kokouksissa oppositiion edustajat, joiden kokouksia siitä syystä armoittomasti hajoitettiin ja sakotettiin mukavalehtemisestä. Kerrottiin siitä, että Luzhkovin vaimo on maailman rikkain nainen (virallisesti hänen omaisuutensa arvo on yli yksi miljardi dollaria), että kaupunginjohtajan kanssa pääomia jakavien rakennuttajien hyväksymien toimistorakennusten ja elitti-asuntojen rakentamisen syyllä tuhottu merkittävä osa pääkaupungin historiallisesta arkkitehtuurista, että kaupungissa vallitsee hirveä ekologinen tilanne, että Moskovaa uhkaa liikennekatasofi jne.

Kyiseisten toimenpiteiden tarkoituksena oli ilmeisesti selittää sekä Moskovan asukkaalle että Venäjän muiden alueiden asukkaalle, miksi Medvedev menetti yhtäkkiä luottamuksensa Luzhkovia kohtaan. Moskvalaisia nämä suurella kiireellä kyhätty jutut (tämän alan tarpeen puuttumisen syytä Venäjällä viime vuosina unohdettiin laadukkaana komprometointiaiston valmisteleminen taito) eivät vakuuttaneet erikoisemmin, kun myös ölandsareidenkinö reaktio oli aika vetelä. Tästä huolimatta ennakkotapaus saatiin aikaan ö vaikka näinkin omalaatusella tavalla, mutta poliitikko on palamassa Venäjälle.

Luzhkovin viraltapano lujitti vakavasti Medvedevin asemaa niin sanotun öelittinö joukossa. Jopa ne, jotka tähän asti pitivät Medvedevia Putinin valvomana henkilönä, tunnustavat tavallisesti, että tämä oli Medvedevin oma päätös. Puhutaan myös siitä, että Luzh-

kovin tapaisen raskaan sarjan politiikan tyrmäys on mahdollista vain hyvin voimakkaalle persoonalle. Mielenkiintoista oli tässä mielessä öYhtenäisen Venäjänö asenne sen yhden puheenjohtajansa suhteen. Ennen Luzhkovin erottamista hänen täydessä valvonnassa ollut öYhtenäisen Venäjänö Moskovaa kaupunkijärjestö esitti protestin ögajohdinnö suhteen ja tämän övirkamiesammattiliitonö liittovaltiollinen johto oli hiiren hiljaa koko asiasta. Luzhkovin irtisanomisen jälkeen öYhtenäisen Venäjänö moskvalaisjäsenet heti vaikeivat; kun taas puolueen liittovaltiollinen johto hyväksyi ilmielin Medvedevin asenteen. Yksi puolueen johtajista jopa ilmoitti, että presidentin tekemä päätöksä ei käsitellä, vaan ne hyväksytään toimintaohjeiksi. Moskovaa läänin Himkin metsänhakkua välikohituksen yhteydessä, kun Kremlin administration käskytti öYhtenäisen Venäjänö ilman asian käsittelyä johtajansa herra Putinin kanssa suoritti yllättäen täyskäännöksen ja öpysyisö Medvedevia keskeyttämään metsänhakkua, syntyi sellainen vaikeutema, että öYhtenäisen Venäjänö olisi alkanut siirtyä muidenlaisten lippujen alle.

Kaikesta tästä huolimatta Luzhkovin erottamista ei voida yksiselitteisesti pitää Kremlin rievuoittamista. Epämääräiset propagandistiset lyhytelokuvat eivät yhteiskuntapiireille riittä ö maan johdon tulee selkeästi selittää kansalaisilleen, miksi Luzhkov kuitenkin irtisanottiin (erityisesti sen jälkeen kun Putin on jo antanut ymmärtää, että kaikki selittyy muka vain Luzhkovin ja Medvedevin henkilökohtaisella konfliktilla). Selitykset sellaisessa hengessä (kuinka kaueha!), että Luzhkov öyritti iskeä kiilaa presidentin ja pääministerin välisiin suhteisiinö eivät kuulosta vakavilta. Jos Kreml ei nyt ryhdy tässä yhteydessä mihinkään toimiin (mikä on täysin mahdollista), niin silloin aistumaton Luzhkov saattaa halutessaan ryhtyä suoda aikaan Venäjän valtaelimeille vakavia ongelmia. Toisaalta näyttää siltä, että sellaisia haluja tavallaan on ö entinen kaupunginjohtaja on jo ilmoittanut halustaan ryhtyä har-

Jatkuu sivulla 18

Vorraajan Suomi ei ole täydellinen

Juhani Suomi: *Vorraaja* Otava 2010. 239 s.

Tohtori ja dosentti Juhani Suomi tiedetään Suomen tunnetuimpina kekkostutkijana. Viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana Suomi on tehnyt mittamattoman tutkimustyön Presidentti Urho Kaleva Kekkonen elämästä ja ottanut aktiivisesti osaa erityisesti suomalaisen ulko- ja turvallisuuspoliittiseen väittelyyn.

Suomen vuonna 2009 julkaistu teos *Vorraaja* on erikoinen poikkeus hänen aiempaan tuo-tantonsa, sillä siinä pääosaa näyttelee kirjoittaja itse. Teos on päiväkirjamuotoon kirjoitettu lyhyt ja ytimekäs kuvaus Juhani Suomen henkilökohtaisista ja yhteiskunnallisista tuntemuksista vajaan vuoden ajalta.

Kirjan nimi itssessään kertoo Suomen tavasta lähestyä asioita: Sana övorraajaö on Kainuun murretta ja tarkoittaa kovasti murehtivaa ja kaikesta huolissaan olevaa ihmistä. Teoksessaan hän pohtiikin ajankohtaisia asioita ja elämänsä kyryllevällä, mutta silti selkeällä otteella.

Kuva latteasta arkistotutkijasta murtuu heti teoksen alkusivuilla, kun Suomi esittää kovaa kritiikkiä harjoitettua uus-oikeistolaista talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa kohtaan. Hän ei voi sietää, että nallewahoosien ja muiden aheuden vuoksi ihmiset joutuvat värjöttelemaan leipäjonoissa ja näkemään puutetta. Vaikka kirjoittaja mielestään omakin porvarillisen maailmankatsomuksen, omassa lapsuudessa koettu köyhyys on sentään tuonut ymmärryksen oikeudenmukaisuudesta ja väähöaisista välittämistä.

Kunnolla vauhtiin Suomi pääsee kommentoidessaan Kokoomuksen johdolla harjoitettua ulko- ja turval-lisuuspöliittikkaa. Huutia saavat niin EU:n liittovaltio kuin yritykset lopettaa presidentin ulkopoliittinen vaikutusvalta. Ulkoministeri Stubbin julkisuus-hakuinen tempuulu ja narsismi eivät Suomea vakuuta vaan hän peräänkuuluttaa selkeyttä ulkopoliittikkaan.

Nato-kiimaa Suomi pitää osoituksena nykyajan suomettuneisuudesta ja poliittikasta, joka on sokea maantieteellisille realitee-

teille ja historian opetuksille.

Suomi purkaa myös tunteuksiaan niiltä ajoilta, jolloin Suomessa ryhdyttiin ajamaan alas puolueet-tomuuden aikakauden ulkopoliittikkaa ja hakemaan yhteistyötä lännen kanssa. Hän kertoo joutuneensa ammatillisesti eristetyksi vain siksi, ettei suostunut tinkimään ajatuksistaan.

Kritiikin kärki kohdistuu sosialidemokraatteihin, jotka Kekkonen kauden jälkeen yrittivät omia ulkopoliittikan hoidon ja itäsuhteet itselleen murskaamalla nk. K-linjan puolueettomuusajattelun. Suomi ilmaiseekin lakonisesti, kuinka nämä uudet itäsuhteiden ekspertit olivat NL:n hajoamisen jälkeen ensimmäisinä nöyristelemässä Euroopan Unionin ja USA:n suuntaan.

Päivänpolitiikan lisäksi Suomi muistelee menneitä tapahtumia urallaan sekä kokemuksiaan ulkoministeriöajoiltaan. Osansa saavat myös perhe ja Suomen tytär Johanna, jolle koko teos on omistettu.

Juhani Suomen *Vorraaja* on raikasta luettavaa etenkin nykyisessä tunkkaisessa lännetyymisen ilmapiiirissä. Luke-misen arvoinen teos on erityisesti yleisdemokraattiselle rintamalle, jolle Suomen näkökannat voivat antaa uusia näkökulmia kamppailussa monopolle ja ylikansallista liittovaltiopolitiikkaa kohtaan.

KÄ/Antti Siika-aho

Sofi Oksasen valheet tympivät jo Virossakin

Sofi Oksasen fasistinen ja rasistinen Viron historian vääritys tympii jo virolaisiakin. Kirjailija Jaan Kaplinski ilmoitti ensimmäisenä, ettei Oksasen antama kuva neuvostoajasta vastaa hänen omaa kokemustaan kyseisestä ajasta. Kaplinski pelkäsi aiheellisesti, että Oksasen valheet ovat korvaamassa oikean historiankirjoituksen. Eesti Päevalehden toimittaja Piret Tali oli tuottanut Oksasen antekeasta maailmankuvasta, jossa venäläiset ja kommunistit raiskaavat virolaisia. Kaplinski vihjasi erikseen suomenkielisessä blogikirjoituksessaan, että öPuhdistuksenö on saattanut kirjoittaa jokin työryhmä, jonka mannekiiniksi Sofi on ryhtynyt.

Virolaista fasismia levittää Suomeen naiskolmikko Sofi Oksanen, Imbi Paju ja Kaja Kunnas. Sofi Oksanen ja Imbi Paju levittävät kirjoissaan myyttiä miehityksestä ja oikeuttavat sen

avulla venäläisten kansalaisuuden riistoa Virossa. Aidot apurheit kirjailijat. Helsingin Sanomien toimittaja Kaja Kunnas laillistaa ystäviensä humpuukihistorian viljellen faktoina uutisten lomassa termiä övenäläismiehitäjätö ja neuvostomiehitysö. Suomalaiset lukijat on Helsingin Sanomien ja WSOY:n avulla aivopesty uskomaan, että sekä Oksanen että Pajun tekossä olisi kysymys faktasta eikä fiktiosta.

Kaplinski ja Tali eivät valitettavasti vielä ymmärrä koko tragediata. Suomen kautta maailmalle levitetyn valheen menestys tarkoittaa sitä, että Viro on kadottanut oman historiansa.

Leena Hietanen

<http://jaankaplinski.blogspot.com/2010/10/suomalaisittain-sofi-oksasesta.html>

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ilmastoasioita meiltä ja muualta... jatkoa sivulta 5

Zhangin mielestä Kiinan ja Yhdysvaltojen pitäisi tehdä yhteistä ympäristöstävällisen teknologian saralla.

- *Olin erittäin hämmästyneenä tästä syytöksestä ja ihmettelen, mitä Yhdysvallat haluaa. Haluavatko he reilua kauppa, normaalia vuoropuhelua vai läpinäkyvää informaatiota? Menettelytavoista päätellen näyttää siltä, että poliitikot Yhdysvalloissa haluavat lisää ääniä.* Zhang sanoi viitaten Yhdysvalloissa marraskuussa järjestettyihin kongressivaaleihin.

Toimitti:
Antero Nummiranta

Lähteet: Em. EU seminaarin puheenvuorot, Uutiststo Xinhua ja muut uutiset

Sadoilla tuhansilla euroilla tukea puolueille - julkisista varoista.

Jälleen paljastui eduskunta-puolueiden öjunailemia ö rahan-siirtoja itselleen, julkisista varoista. Apulaisvaltakunnansyyttäjä Kalske (Tv 1 20.9-10) julkisti haastattelussaan rikosepäilyistä, niiden säätöilän vastaisesta toiminnasta.

Kyseessä on KEVA (kuntien-eläkevakuutus) - NOVA sekä RAY (Raha-automaattiyhdistys) - Nuorisosäätiö.

Eduskuntapuolueista Kokoomus, Keskusta ja Sosialidemokraatit ovat varoja saaneet säätiöiltä rikosepäilytutkimuksen mukaan.

Ko. säätiöiden kautta (lain vastaisesti) on tuettu kyseisiä edus-

kuntapuolueita, jopa sadoillatuhansilla euroilla.

Ei näköjään riitä kyseisille puolueille sekään, että ovat tällä vaalikaudella sopineet keskenään vaalilaki uudistuksen, jolla puoluetuki (uutena myös kuntiin) nousee ja jatkuu vaikka puotoisivat vaalessa eduskunnasta. Myös Perussuomalaiset tämän hyväksyivät.

öMaan tapanaö näköjään on kyseisillä puolueilla valehtelu, valehtelu ja valehtelija, övastuuö ja kulut siirretään kansalaisille.

ö

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
porspakka@pp.inet.fi
040 5605008

Sosialismiin pyrkivät yhteiseen vaalityöhön.

Vasemmalla olevien puolueiden ja ryhmiän välinen yhteistyö ei ole saavuttanut ymmärrystä, etenkin johtavien tovereiden keskuudessa. Vaikka kaikki julistavat: öKaikkien maiden työläiset liittykää yhteenö

Ei se käy pienen Suomen sisällä. Syyksi on yleensä esitetty historialliset tekijät, suhtautuminen Stalinin aikaisiin tapahtumiin Neuvostoliitossa, EU vaaieihin osallistuminen tai niiden boikotointi, syytökset toisessa puolueessa joskus tehtyihin virheellisiin päätöksiin, jos mitkä tahansa tekosyyt oman erikoisuuden korostamiseksi. Ei tästä vasemmistolaisen työväenliikkeen hajaan-

nuksesta hyödy muut kuin porvarit.

On turha julistaa omaa puhdasoppisuutta tai porvareille hyväksyttävämpää historian tulkintaa, kuten myös sosialismin tavoitteen piilottelua. Näistä poteroista olisi aika nousta ylös yhdessä keskustelemaan ja toimimaan yhdessä, kun vielä voimme.

Toivon että tulevissa vaalessa ne, joilla on kykyä toimisivat yhdessä, yllä mainituista esteistä huolimatta.

Vaalimenestystä toivoen:

Teuvo Taskinen
Silinjärvi

Turha vaali?

Otsikko jutussani on tarkoituksella provosoiva. Odotan Lapuan liikkeen jämien ja uusien suojeluskuntalaisten edelleenkin lukevan juttujani. Kepun uusi puoluetehteri, Lääninenkö nimeltään, hän ainakin kaikkivoipaisuudessaan kertoi meille kansalaisille totuudet - eduskuntavaali 2011 on pääministerivaali ja hänen tiesi vastakkain olevan Kiviniemen ja Kataisen. Demarit saavat vain katseella seurata, kun oikeisto jyllää ja Naton ovat narsevat. Tulvat vaalit ovat vielä suhteellisen vapaat. Puoluetehteri pelaa riskialtista peliä. Halveksittava vaalikarja saattaa ollakin toista mieltä ja tuottaa keulle kaikkien vaalitaappioiden äidin. Kepun julkisivu on pahiten tahraantunut, sen piirissä tuntuu olevan valtakunnan suurimmat luikurit. Kaiken lisäksi uusia paljastuksia tulee mittei jokaisen auringonnousun jälkeen. Kansa on huomannut rahalla ostetun eduskunnan kyllä muistavan rahoittajiaan, tavalliselle kansalle on

jäänyt vain kova kyrsän kantapala. Äänestäjäkunnan olisi keväällä syytä vaihtaa miltei kaikki ns. kansanedustajat. Muutosta parempaan se ei tietäisi koska hyvin pian uudetkin edustajat huomaisivat oman suun olevan paljon lähempänä kontin suuta. Olisi kuitenkin kohtuullista antaa hyvätuloinen ja vähätoinen homma uusillekin poliitikoille. Nykyeduskunta sentään heräsi korottamaan palkkojaan ennen vaaleja, tosin palkkiotoimikunnan Potemkinin kulissin takaa. Työnantajakapitalistit olivat hurjina. Palkkoja saa nousta vain prosentin verran korkeintaan. Olisiko nyt eräällä ay-johtajilla aihetta katsoa peiliin, josko sieltä tuijottaisikin tavallista hyväuskoisempi öhölmi. Nykyeduskunta ei ainakaan halua poliitikkojen arvostuksen nousevan alimmalta porraskelmalta edes yhden askelman ylöspäin.

Reino Welling
Jämsänkoski

Jätevesiasetus olisi pitänyt kumota

Anneli Jätteenmäen hallituksen ainoana saavutuksena oli v. 2003 jätevesiasetus. Se edellytti jätevesien puhdistusjärjestelmien rakentamista viemäriverkostojen lokemutalilte alueille.

Asetuksen tavoitteet olivat hyvät, mutta käytännössä useimmat pienpuhdistamot ovat käyttökellottomia. Puhdistusjärjestelmillä saavutetut ympäristöhyödyt ovat lähes olemattomat. Hallitus ja eduskunta eivät kuitenkaan kyenneet osoittamaan sitä, mikä puhdistusvaikutus jätevesipuhdistamoilla on. Tekniikan Maailman (TM) rakennusmaailman suorittamissa testeissä on osoitettu, että yhdenkään laitevalmistajan laitteisto ei täyttänyt asetuksen puhdistusvaatimuksia. Jätevesiasetus tehtiin suuryrityksiä varten siten, että Suomen kansalaiset maksavat jäteveden ja pohjaveden, josta suuryritykset hyötyvät eivätkä veronmaksajat. Maksunvapautuksesta on puhuttu niin, että 65 vuotta

täyttäneet saisivat vapautuksen.

Turun seudulla ja Turkuun saadaan myös kallista vettä, jota eduskunnan ja hallituksen ajama vesilinja tukee. Turun seudulle ja Turkuun vettä tulee Kokemäenjoesta yli 90 km ja läpi Virtaan-kankaan harjulla suodatettua tekopohjavettä Turun Saramäen vastaanottosäiliöön. Tekopohjavesihanke käsiteltiin Turun valtuuston kokouksessa, jossa se tuomitiin tuohon. Samassa valtuuston kokouksessa demarit (SDP) ja Vasemmistoliitto, vihreät ja oikeisto yhteisesti päättivät ottaa lainaa tekopohjavesihankkeen toteuttamiseksi. Siinä kokouksessa Vasemmistoliitto meni myös suurimman porvaripuolueen Kokoomuksen taakse. Ainoastaan yhden ryhmän ainoana valtuutettuna tämä valtuutettu oli sitä mieltä, että Turun vesiasia olisi pitänyt täysin kumota. Heti valtuuston kokouksen jälkeisinä päivinä todettiin, että Turun vesi- ja jätevesimaksut

tulevat nousemaan kaksinkertaisiksi, koska hanke maksetaan pääoman ja korkojen osalta takaisin 30 vuodessa.

Veden piti tulla Turkuun ja Turun seudulle tämän puolesta, mutta se tulee vasta ensi vuonna, joka nostaa veden hintaa entisestään. Kulttuuripääkaupunkina Turku jää paitsioon monesta, minkä piti toteutua ja olla valmis Kulttuuripääkaupunki. Tämä on suuri häpeä Turulle.

Esko Luukkonen
Turku

USA ainoa ydin-aseita käyttänyt maa

Ainoa maa maailmassa, joka todella on käyttänyt ydinaseita, on USA. Mielestäni tämä tosiasia olisi syytä muistaa nykypäivienkin levottomassa maailmassa.

AaTee
Helsinki

Venäjän pääkaupunki sai uuden kaupunginjohtajan...

Jatkoa sivulta 17

joittamaan politiikkaa. Toistaiseksi on vain epäselvää, miten tämä tulee toteutumaan ö uuden poliittisen puolueen rekisteröiminen nyky-Venäjällä on epärealistista ja toisaalta Luzhkovilla alkaa olla jo ikää (hän täytti hiljattain 74 vuotta). Siitä huolimatta Luzhkov saattaisi keksiä jonkinlaisen version ö erotuksena Kremlin asukkaiden enemmistöstä hänellä on poliittisen taistelun todellista kokemusta.

Mutta sillä välin kun entinen kaupunginjohtaja mietti tilannetta, Moskovan uusi kaupunginjohtaja herra Sobjanin ottaa ensimmäisiä askeleita uudessa virassaan. Jokaiselle uudelle johtajalle luonteenaomaisten irtisanomisten ja nimitysten lisäksi hän vieraili paikoilla, missä syntyy suurimpia liikenneuhkia, ilmoitti mitätöivänsä eräät projektit, jotka liittyvät kaupungin kulttuurijäämistön tuhoamiseen jne. Ja mikä on erityisen mielenkiintoista,

ensimmäisen kerran aikoihin Moskovan viranomaiset eivät ryhtyneet vastustamaan opposition aikeita järjestää pääkaupungin Triumfnanajan aukiolla kokous, jossa puolustetaan Perustuslain artiklaa 31, joka takaa kokoontumisoikeuden (ulkomaisten TV on useita kertoja näyttänyt opposition pieksäjäisiä tällä aukiolla). Näin ollen myös tässä suhteessa jää on lähössä.

Muuten sekä ulkomaalaiset että venäläiset asiantuntijat väittävät, että muka öPutin asetti virkaan Moskovassa oman miehensä ö ja olivat kuten aina vääressä. Todellisuudessa Putin kehoitti nimitämään kaupunginjohtajaksi vuodeksi tai kahdeksi iäkkään varakaupunginjohtajan herra Resinin (joka on skandaalinkuuluissa yhden miljoonan euron kellostaan), mutta Medvedev ei suostunut tähän ehdotukseen. Mitä tulee taas Sobjaniniin, niin huolimatta siitä, että aivan viime aikoihin asti hän oli hallituksen apparatit johtajana, hän ei ole koskaan kuulunut Putinin ölähipiiriinö. Ja miksi hän olisi

kuulunut sinne, jos hänellä ei ole mitään tekemistä Putinille niin rakkaan Leningradin kanssa (melkein koko ikänsä Sobjanin on työskennellyt Siperiassa) eikä häntä olla myöskään nähty missään herra Putinin liikehankkeissa. Näin ollen Putin ei voi odottaa tältä mieheltä jotain erityistä lojaalisuutta itseään kohtaan. Sitä suuremmalla syyllä Sobjaninin lähtö hallituksen apparatit johtajan virasta heikentää objektiivisesti Putinin asemia, joka on menettänyt näin ollen voimakkaan talousjohtajan. Tilalle tullut herra Volodin ei ole koskaan eikä mitään johtanut ja on tunnettu äärimmäisenä uratekijänä. Siten uuden kaupunginjohtajan nimityksen yhteydessä voimasuhteet kuuluisassa parivaljakossa ovat hieman muuttuneet Medvedevin hyväksi.

Muuten nämä kaikki ovat toistaiseksi vain olettamuksia. Yksi asia on kuitenkin selvä - Luzhkovin irtisanomiseen päättyi kokonainen aikakausi sekä Moskovan että koko Venäjän elämässä.

Finanssikriisi paljon parempi ongelma kuin maahanmuuttajat, joista keskustellaan

Finanssikriisillekin ovat tekijänsä ja se tiedetään. Sen seuraukset on paremmat kuin minkään terrorijärjestön. Finanssikriisin seurauksena on tullut maailmaan valtava määrä työttömiä ja lisää köyhyyttä. Yksityisen ja yritysten omaisuuden takavarikot eivät ole riittäneet rahalla keinottelijoille, panttiin valtiot maksamaan ja velkaantumalla keinottelu pankkien hyväksi. Valtioiden toimesta nyt tavaltilisilta kansalaisilta kerätään valtavia raha summia, eikä loppua ole näkyvissä. Rahapelurien vuoksi jatketaan eläkkeelle pääsyä, yhteiskunnan tärkeät palveluja supistetaan, palkkoja ajetaan alas ja veroja korotetaan tai keksitään uusia. Eikä ihmisuhreiltakaan välttyä, kuten tiedetään tilastojen mukaan, köyhyys lyhentää odotettua elinikää ja itsemurhat lisääntyvät.

Rahalla keinottelu, kuten koron-

kiskonta on tuomittu kautta maailmahistorian. Ison kirjan mukaan, Jeesus Nasarettilainen kaatoi koronkiskureiden pöydät ja häiti ne temppelistä.

Väärästä pankkitoiminnasta, koronkiskonnasta syytti Hitler juutalaisia, juutalaisvihan lietsomuksia. Nyt maailman laajuisen talouskriisin aiheuttajien rahanvaihto pöytä ei ole kaadettu eikä heitä ole kerätty minnekään leireille. On alkanut toisen suuntainen keräys, valtiot kerää kansalta rahat peluripankkien tukemiseen, markkinavoimien lepyttämiseen. Se haikahtaa mafian kiristykseltä, jota ei muka voi panna kuriin, edes Nato, vaan on rahalla rauhoiteltava. Eipäs Venoman perillispulue, persusomalaiseltaan huuda ROSVOT KIINNI. Heille on suurempana uhkana maahanmuuttajat raukat.

Teuvo Taskinen
Silinjärvi

Työväki leikkauksia vastaan

Euroopan eri maissa järjestettiin 29.9.-10. Ay-liikkeen toimintapäivä leikkauksia vastaan. Suomessa tapahtumia oli useissa kaupungeissa. Helsingin tapahtumassa Hakaniemen torilla järjestäjinä olivat mm. Pääkaupunkiseudun Ammatillinen Paikallisjärjestö, Kriittinen ay-verkosto KRAY sekä useita ammatillisia järjestöjä ja kansalaisliikkeitä. Tilaisuudessa puhuivat useat työpaikkojen ja kansalaisliikkeiden aktivistit.

Helsingin telakan pääluottamusmiehes Ipo Haaja nosti esiin harmaan talouden ja työttömyyden kirouksen: "öVastustin alusta saakka EU-jäsenyyttä. Ihmeellistä silloin kuitenkin oli, että monet työläisetkin mainostivat EU:ta mahdollisuutena. Sanoittin mm. sen tuovan töitä, mutta miten kävikään? Sen ansiosta katoaa työpaikkoja, ainakin suomalaisilta työläisiltä. EU:n mukana tuli yksi öneljästä perusvapaaudesta, vapaa työvoiman liikkuvuus, jonka ansiosta toisista EU-maista saapui työntekijöitä tekemään mutaman euron tuntitaksalla, vaikka Suomessa pitää noudattaa meidän työehtosopimuksia, jotka eivät mahdollista moista orjakauppaa.."

Mitä tehdä? Ay-liikettä tulisi suunnata harmaassa taloudessa pyörivän mafian vastavoimaksi. Nyt viimeistään on ryhdyttävä järjestämään toimivaa joukko-voimaa ay-liikkeen muodossa niihin maihin, josta ns. halpatyövoimaa Suomeen rahdataan. Heillä on jo nyt omia metallirytyksiä yms., joihin öpuskevat esim. kiinalaiset halpamieliset vieläkin huonommilla palkoilla. Ay-liikettä tarvitaan selvittämään tämä asia maailmanlaajuisesti. Porvarihallitukset eivät sitä taastusi korjaa, koska se olisi heidän etupiiriensä vastaista toimintaa.

Ay-liikkeen joukko-voimaa tulee käyttää kansainvälisesti. Hommat eivät korjaannu, kuten täällä kuvitellaan sellaisilla yrityksillä kuin esim. ökäännetty ALVö rakennuksilla. Erittäin hyvä alku parempaan suuntaan sinänsä. Tätä kokeilua tulnetaan kiertämään mitä ihmeellisimmillä tavoilla. Siinä sen heikkous piilee. Virkavallalla on taattava lisäresursseja palkkaamalla lähenkilökuntaa asiaa hoitamaan.

Harmaan rahan ja halpatyön ömäfiaö toimii mm. siten, että Eestini rekisteröidään esim. meillä liiketoimintakiellossa oleva firma, tai perustetaan vaikkapa netissä uusi firma. Nämä öeestiläiset firmatö voivat välittää meille suomalaista t. eestiläistä työvoimaa puoli vuotta maksamatta veroja tai sivukuluja. Tämän jälkeen perustetaan uusi firma, joka aloittaa saman toiminnan.

Suomessa työläisiä jää työttömäksi eikä valtio saa veroja. Ongelma työttömyydessä on myös, että todellisia työttömyyslukuja piilotellaan mm. kurssitamalla. Kaikki eivät enää suinkaan ole työvoimahallinnon rekistereissä. Heidät on syrjäytetty tästä yhteiskunnasta esim. työttömyydestä johtuvan alkoholismintakia jne..... Tästä seuraa, että todellinen työttömien lukumäärä on lähes kaksinkertainen tilastoihin verrattuna. Työttömyys koskee pahiten nuorisoa. Yksi työtön nuori, joka ei kykene 10 vuodessa työllistymään, syrjäytyy lopullisesti ja synnyttää lopuksi miljoonan menoeran valtiolle. Nuorille on taattava työllistymismahdollisuus heti.

Oikeutta siivoojille järjestön vetäjä Kirsti Kangas totei siivoojien olevan eniten kilpailutettu työntekijäryhmä: öSiivoushenkilöstö on eniten kilpailutettu, ulkoistettu ja paineitten alla oleva työntekijäryhmä. Heihin on toistuvasti ja aktiivisesti kohdistettu öjärkeistämistoimia, joista uskotaan saavan säästöjä. Yhä enenevä osa heistä ei elä palkallaan, vaan joutuvat turvautumaan eri tukimuotoihin ja toimeentuloturvaan. Näin on tilanne jo kokopäivätyötä tekevällä, saati sitten osa-aikaisella siivoojalla. Sosiaalimenot ei voi eikä saa leikata. Ne ovat jo alentuneet -90 luvun lamasta sietämättömän alhaalle. Siivoojat ovat byrokratian rattaissa, yksin piilossa, sekä valitettavan hiljaa! Tehdyssä tutkimuksessa yksityissektorin siivoojien eräs ajan henkeä hyvin kuvaava motto onkin: öParhaiten pärjää, kun ei valita maksamattomista palkoista ja työkohteiden oikeellisuudesta. Arvo kyllä annetaan, kun on puhdasta, muttei sille joka tekee sen työn. Myös julkisella puolella koetaan, että siivoojilta viedään vähäisetkin edut, kun ns. vanhat öhyvinö palkatut siivoojat ovat kilpailutuksen ja yksityistämisen pyönteissä.

Ay -liikkeessä kaipaamme yhteisöllisiä arvoja tasaarvoa, oikeudenmukaisuutta ja solidaarisuutta, sekä talkoohenkeä, joka on yhdessä tekemistä ja luo solidaarisuutta, jonka uskomme vielä tulevan. Työstä ja taistelusta se syntyy!ö

Europassa lakkoillaan mutta Suomessa pidetään puheita sanoi vasemmisto-opiskelijoiden Katri Immonen: öOlemme täällä kertomassa, että nykyinen politiikka ei vetele. Leikkaukset, lakko-oikeus, kohtuuhintainen asuminen ja työ ovat ajankohtaisia ja vastarintaa tarvitaan nyt. Suomessa nämä asiat ovat olleet ajankohtaisia edellisestä lamasta

alkaan. Uusliberalistinen politiikka, joka palvelee kapitalistista voitontavoittelua, mutta jota perustellaan välttämättömyydellä, on globaali ilmiö, joka on saanut hyvinvointivaltion ahtaalle. Perusturva on jäänyt jälkeen, köyhyys on lisääntynyt ja työntekijöiden neuvotteluasema heikentynyt. Lisäksi tämä politiikka on aiheuttanut nykyisen taluskriisin.

Hyökkäys on ollut niin voimakas, ettei puheiden pitäminen riitä vastavoimaksi. Tarvitaan radikaali, taisteleva ja solidaarinen ammattiyhdistysliike, joka kykenee katsomaan välttömiä intressejään pidemmälle. Tämä ei kuitenkaan riitä. Vastarintaa tarvitaan liittoumia ay-liikkeen, kansalaisjärjestöjen ja -liikkeiden sekä puolueiden kesken. Vastarinnan tulee myös olla globaalialla, uutta ja luovaa.

On yhteinen etu, että (1) palvelut toimivat eikä leikkauksia enää siedetä, että (2) perusturva riittää elämiseen eikä pakota työhön ehdoilla millä tahansa, että (3) kaikilla on asunto ja työtä, että kaikille maksetaan samasta työstä samaa palkkaa ja että (4) jätämme tuleville sukupolville planeetan, jossa voi elääö.

Nyt on viimeistään aika toimia koko Euroopan laajuisesti työväenluokan etuja kaivattavaa politiikkaa vastaan totesi Vastavoimaa edustanut Markus Heikkinen tervehdessään mielensoihtajia: öKoko 1990- ja 2000-luvun on Suomen yli pyyhkäissyt ennennäkemätön kapitalistiluokan luokkataistelun aalto. Vuosina 93-2005 omaisuustulot ovat nousseet 282 %. Palkkatulot ovat nousseet 30 %, muiden tulojen mennessä miinukselle tai nolille. Kapitalistiluokka ja heidän etujensa ajavat hyökkäävää meitä vastaan jatkuvasti monista eri suunnista. He aiheuttavat kriisin ja sen varjolla kurjistavat työväenluokkaa. Tälle me haluamme rakentaa vastavoiman. Työnantajapuoli pyrkii romuttamaan työntekijöiden oikeudet hyökkäämällä kaikilla rintamilla. Toisaalta lisätään vuokratyöitä, määräaikaisia- ja tarvittaessa ökutsuttavia työsuhteitaö. Toisaalta vakinaisiltakin työntekijöiltä vaaditaan yhä lisää työtä ja joustoa irtisanomisilla uhkaillen.

Kevään lakkotaistelut osoittivat kuinka työnantajapuoli pyrkii murtamaan työntekijöiden yhteisrintaman häikäilemättömällä pelottelulla, valheilla ja rikkuri-työvoiman värvaamisella. Olemme rakentamassa yhteistä rintamaa tätä elinkeinoelämän keskusliiton öhyökäystä vastaan. Työnantajien toiminta on pakottamassa tänä syksynä Postiliittoa, Ilmailualan Unionia sekä Lentoemäntä- ja Stuerttyyhdistystä turvautumaan lakkoaseeseen. Hyökkäämällä näillä aloilla työnantajapuoli hyökkää kaikkia työläisiä vastaan. Vastavoima ilmaisee solidaarisuutensa näille taistelulle ja kehottaa kaikkia työläisten organisaatioita osoittamaan heille solidaarisuutensa.

Nykyinen kehitys ei näy pelkäästään työpaikoilla vaan myös virastojen lukuilla, sosiaalipalveluissa ja asunnottomuustilastoissa. Asunnottomuus on luokkakysymys. Siksi kehoitamme kaikkia osoittamaan mieltä 17.10.04 asunnottomien yöö- tapahtumassa.

Toimitti: Heikki Männikkö

Äänestä STP:n ehdokkaita eduskuntavaaleissa 2011

Eduskuntavaalit käydään keväällä 17.4.2011. Suomen Työväenpuolue STP rp. asettaa ehdokkaita kaikissa vaalipiireissä. Laajana yhteistyöjärjestönä luomme poliittista vaihtoehtoa nykyiselle kovalle oikeistopoliitikalle. Peruspalveluja ei tule leikata. Tulee suuntautua oikeudenmukaiseen tulonjakoon ja leikata voitoja. Tällä palstalla esittelemme ehdokkaitamme vaaleihin saakka.

Abdullah Tammi, Kerava Uudenmaan vaaliipiiri evp Palopääliikkö

Haluan edistää sosialismin arvomaailman pohjalta rauhaa ja tervettä aineellista- sekä henkistä hyvinvointia maassamme. Sosiaalinen ohjelma palkitsee kansantaloudellisesti, suomalainen yhteiskunta kehitytty ja näkyy elämänlaadun parantumisena.

Wahrman Kalevi, Porvoo Uudenmaan vaaliipiiri Teleasentaja, Härasdomare

"Terveydenhuollon yksityistämisen on tuhon tie. Tuki yksityiselle puolelle öKelaö tukineen on lopetettava ja rahat siirrettävä julkisen terveydenhuollon kehittämiseen. Joka käyttää yksityistä terveysbisnestä niin maksakoon myös sen".

Koivisto Esko, Tuusula Uudenmaan vaaliipiiri Muurari

EI Nato-yhteistyölle. Irti EU:sta. Työtä kaikille. Yritysten ulosliputus lailla kiellettävä. Oikeudenmukaisuutta vanhustenhoitoon, koulutukselle, työttömille, eläkeläisille jne. Jo riittää rikkaiden verohelpotukset. Asuntoja asunnottomille.

Ekman Minna, Inkoö Uudenmaan vaaliipiiri Palveluneuvoja

Tärkeää on riittävä ja tasa-arvoinen sosiaaliturva ja toimeentulo erityisesti lapsiperheille ja vanhuksille asuinpaikasta riippumatta sekä nuorison työttömyyden ja syrjäytymisen ehkäisy. Tulee toteuttaa kauskantoista ilmastopoliittikkaa.

Leo M. Nieminen, Vantaa Helsingin vaaliipiiri Yhteiskuntakriitikko

Tärkein ihmisoikeus on inhimillinen toimeentuloturva. Se on toteutettava tarkharkintaisella kansalaispalkalla 1400 euroa/kk. Tarkoituksena saadaan lisää rahaa mm. kantamalla vain 20 sentin hupii-kansalaisvero jokaisen pääsilylpin hinnassa.

Katajaranta Reijo, Helsinki Etelä-Karjalan vaaliipiiri Eläkeläinen, Myyjä

Suomi ajautui 1990-luvun itseaihetutusta lamasta kestotyöttömyyteen, vaikka talous silloin nousikin vauhdilla. Nyt samaan kiitaan on joutumassa uusi työttömien vyöry. Tarvitsemme perusteellisen muutoksen tämän syrjäytymiskierteen katkaisemiseksi.

Männikkö Tarja, Helsinki Helsingin vaaliipiiri Eläkekäsittelijä

Eläkeikä ei saa nostaa. Ei ole mitään ideaa vaatia eläkeään nostamista, kun maa on täynnä nuoria työttömiä. Eläkkeiden indeksikorotuksissa tulee luopua taitetusta indeksistä ja siirtyä ansiokehityksen mukaiseen korotukseen.

Esko Auervuolle, Helsinki Etelä-Karjalan vaaliipiiri Eläkeläinen, Betoniraudoittaja

"On lopullisesti torjuttava maamme Nato-jäsenyys, palattava puolueettomuuteen säilytettään hyvät suhteet naapurimaihin. Lasten koulunkäynti ja terveydenhoito etusijalle. Eläketurvaa ei saa heikentää. Sosiaalista asuntorakentamista lisäävä".